XXVI. évfolyam, 6. szám **Ára: 1,80 Ft** 1970. február 5.

Pusztai Pál rajza

Vízhiány

KEDVES LUDAS!

GYŐRI JEGYZET

Hiánycikk-vadászatot rendeztem Győrött. Mindenkitől megkérdeztem, akivel csak találkoztam: mi az, amit hiába keres a boltokban? Listámra a következők kerültek:

Góliát-elem, táskarádióhoz és elemes játékhoz.

Olcsó férfi garbóingek, ingpulóverek.

Olajkályha, széntüzelésű kályha.

Hűtőgép aggregát.

Vastag szövetzakó.

Ezzel a listával átmentem a város legnagyobb áruházába, a Centrumba. Góliát-elem éppen volt, de „megvigasztaltak", hogy néhány óra múlva ismét hiánycikk lesz, mert addigra elkapkodják. Garbó is volt, ha nem is olcsó, de viszonylag elfogadható áron.

Kályhaügyben a következőket sikerült megtudnom: széntüzelésűt nem is rendeltek már erre a fűtési szezonra, abban a hiszemben, hogy az már teljesen divatjamúlt, és a kutya se fogja keresni. Most viszont százával tudnák eladni, ha volna. Már csak azért is, mert olajkályhából a szekszárdi gyár nem szállította le a megrendelt mennyiséget.

A győriek megkértek: az aggregátra vonatkozó panaszt továbbítsam Jászberénybe, a gyárba. Az áruház régóta levelezget ebben az ügyben a Hűtőgépgyárral, sajnos, nem sok eredménnyel.

Amikor pedig a vastag szövetzakót hoztam szóba, az áruház igazgatója így kiáltott fel:

— Magam is boldogan vásárolnék ilyet, ha akadna cég, amely gyártana és szállítana belőle nekünk!

*

Három napig a Rába Szállóban laktam, egy első emeleti szobában. Minden este a drinkbárból felhallatszó „altatódalok" mellett hunyhattam le szememet. Reggel hétkor viszont a mosoda gépeinek kitartóan dohogó-sivító hangja ébresztett mindennap.

Örömmel nyugtázhattam tehát, hogy annyi mással ellentétben, a zaj egyáltalán nem hiánycikk Győrött...

(r. b.)

NOA-NOA

Karácsonyra vásároltam egy Noa-Noa parfümöt, 45 forintért. Az üveget csak az ünnepek után nyitottuk ki, s akkor vettük észre, hogy üres. Azonnal vissza akartuk vinni, de a Divatcsarnokban, ahol vettük, éppen leltároztak. Amikor a leltár után újból kinyitottak, az eladó, akinél a parfümöt vettük, sajnálkozását fejezte ki, és közölte, hogy már több hasonló eset fordult elő. Nem kaptunk azonban másik üveget helyette, hanem csak ígéretet arra, hogy visszaküldik a Vegyianyag Kereskedelmi Vállalatnak. Tíz nap múlva azonban ismét csak az üres üveget kaptuk vissza a Divatcsarnokban, azzal, hogy a Vegyianyag Kereskedelmi V. nem volt hajlandó kicserélni.

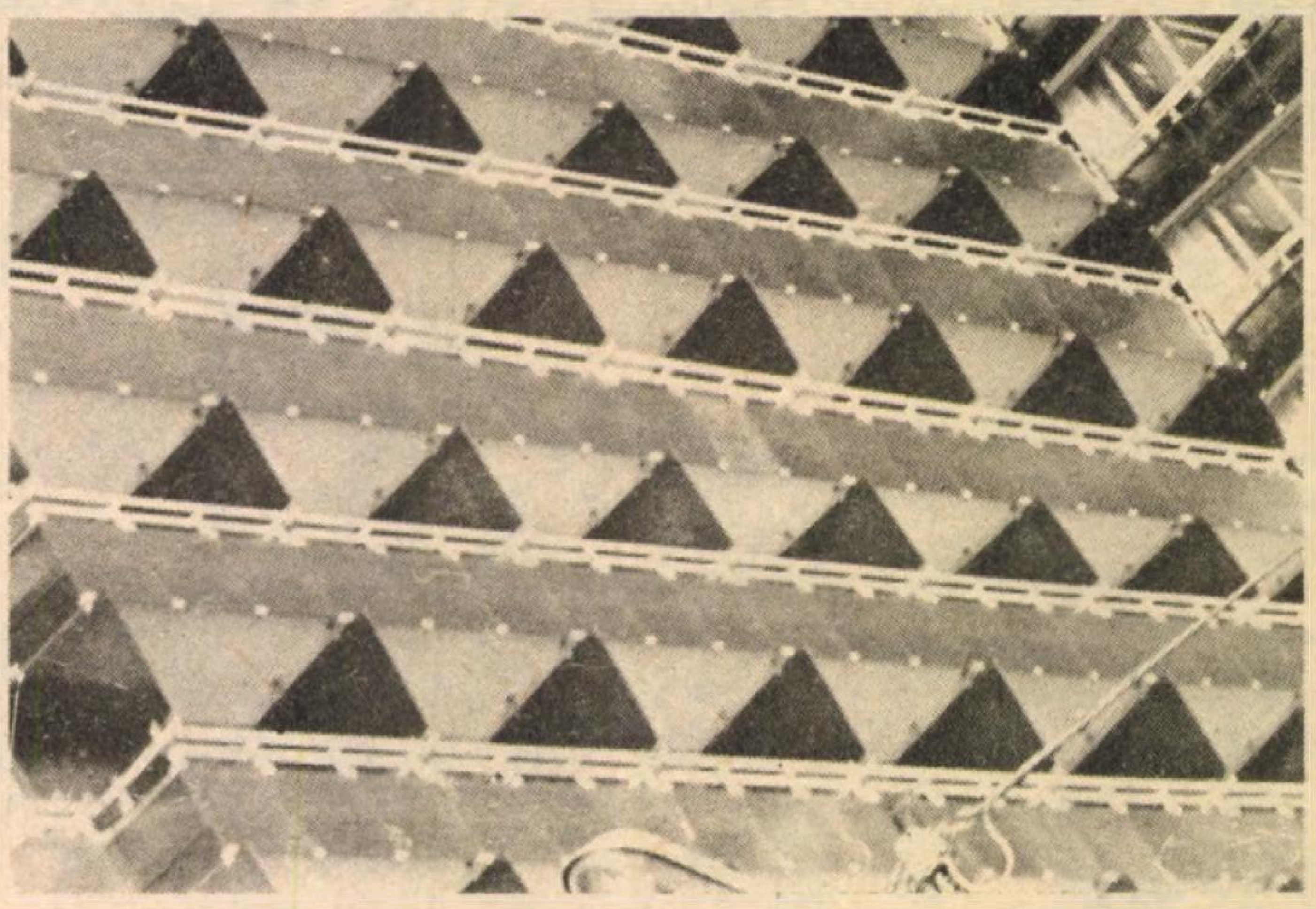
Így hát mi maradtunk a kárvallottak. Nem azért a 45 forintért mondom, de ezzel az eljárással semmiképp sem tudok egyetérteni.

Major Jánosné
Budapest VI., Ó utca 6.

FOTÓZZON A LUDASNAK!

MI EZ?

(A Hotel Duna Intercontinental erkély-sora)

(Beküldte: Dr. M. J. P., Budapest)

GÁZ! TŰZ! VÍZ!

Községünkben száztíz gáztűzhely van, melyek tulajdonosai Nyíregyházáról kapják a gázt. Általában egyhónapos késéssel. Akik gáztűzhelyet vásároltak, meggondolatlanul felszámolták hagyományos főzőeszközeiket. Így most néha hetekig nem tudnak főzni.

Tóth István
Nyírmada

Mi, a pécsi Közúti Üzemi Vállalat Akác út 8. szám alatti munkásszálló lakói, a Ludas közbenjárását kérjük. Vállalatunk vezetői nem gondoskodtak a szállás téli tüzelőjéről, így a fagyos téli éjszakákon álmatlanul vacogunk ágyainkban. Az már szinte említést sem érdemel, hogy ezek az ágyak piszkosak, mert az ágyneműk rendszeres cseréjéről senki sem gondoskodik.

Szendrő László
és hét aláírás

MEGOLDHATATLAN UTASÍTÁS

A Kalmopirin nevű — manapság igen népszerű — gyógyszer tasakján a következő utasítás olvasható: *„Bevétel előtt kevés vízben oldva száraz, hűvös helyen tartandó."*

Azóta is töröm a fejem: ha a gyógyszert vízben feloldom, hogyan tudom azt száraz helyen tartani? A magyarázatért nagyon hálás lennék a Kőbányai Gyógyszerárugyár azon szakemberének, aki a fenti utasítást megszövegezte.

Somogyi Ferenc
Balatonfüred, Állami Kórház

AZ ISTEN HÁTA MÖGÖTT

Ziliz község Miskolctól tizennyolc kilométerre fekszik, de lakói — mint levelükben írják — úgy érzik, hogy lekerültek a térképről. Mostohagyermek voltukat a következőkkel támasztják alá:

A község közigazgatásilag Borsodszirákhoz tartozik, ezért, ha bárkinek a tanácsházán lenne elintézni valója, négy kilométert kell utaznia. Van ugyan orvosi rendelő, de a körorvos nem jár körbe, mert beteg, ezért egy receptet felíratni a hat kilométer távolságra levő Hangácsra zarándokolnak. A gyógyszer Boldván váltható ki, mely Hangáccsal ellentétes irányban, négy kilométerre fekszik Ziliztől. Ha a körzeti orvos történetesen szakrendelésre utalja betegét, akkor újabb égtáj felé, Edelénybe utazhat tíz kilométert, de jaj neki, ha kórházba küldik, mert akkor huszonöt kilométert vonatozhat, átszállással Kazincbarcikára.

„Mivel nem tudjuk, ki segíthetne rajtunk, ezért írunk a Ludas Matyinak — egy viccnek ez is jó..." — zárják levelüket a ziliziek.

CSAK RÖVIDEN

Múlt év decemberében két pár, 100%-os műszál kesztyűt kaptam. Az első hógolyózás után mindkettő úgy összement, hogy legfeljebb egy kétéves gyerek tudná viselni, pedig én már 11 éves vagyok. Vagy kesztyű nélkül hógolyózok, és akkor megfagy a kezem, vagy kesztyűben, de az eredmény akkor is ugyanaz. Mit csináljak?

ifj. Kövér Béla, Miskolc

Karácsonyra a fiam két inget kapott. Az egyik piros, a másik kék. Nevük igen hangzatos: NEVA RUMMY. A trikó, amit alájuk adtam, eredetileg fehér volt. Azért csak volt, mert most az egyik piros, a másik kék.

Gratulálok a Férfi Fehérnemű Gyárnak, amely feltalálta a fehérneműk távirányítással való festését.

Nyakó Andrásné, Bucsa

Hónapok óta hiánycikk a babérlevél. Abból a másik babérból egyeseknek sok jut, de mi legyen velünk, akik nem a homlokunkra, hanem a levesünkbe szeretnénk?

Dr. Kovács Zoltán, Győr

VÁLASZOLNAK AZ ILLETÉKESEK

Tájékoztatásul közöljük, hogy Horváth János beküldte hozzánk a Ludasban reklamált ingét. Panaszát jogosnak találtuk, s így az inget kicseréltük és elküldtük.

Karsai Lászlóné
a Habselyem Kötöttárugyár igazgatója

K. Szabó József nagykátai lakos panaszát megvizsgáltam. Megállapítottam, hogy a feladó a csomagot nem a Postaszabályzatban előírtaknak megfelelően zárta le, a küldeményt ezért küldte vissza a Budapest 78. Postahivatal.

A felvevő Nagykáta Postahivatal is szabálytalanul járt el, mert a felvétel alkalmával nem kívánta meg a Postaszabályzatban előírtakat és a feladónak nem adta meg a szükséges tájékoztatást. Ezért a hivatalt figyelmeztettem.

Dr. Jáder Béla
Budapest-vidéki Postaigazgatóság igazgatóhelyettese

A Ludas Matyi 1969. december 25-i számában, a monori helyi vonatok pontatlanságát panaszolták. Észrevételük és saját vizsgálataink alapján intézkedtünk a menetrendszerű közlekedés biztosítására. Az újabb szállítású személykocsik mennyisége lehetővé tette egy újabb szerelvény beállítását, amivel a szoros szerelvényfordulókon módosítani lehetett. A módosítás 1970. január 12-én lépett életbe.

Dr. Németh István
osztályvezető
Magyar Államvasutak Igazgatósága

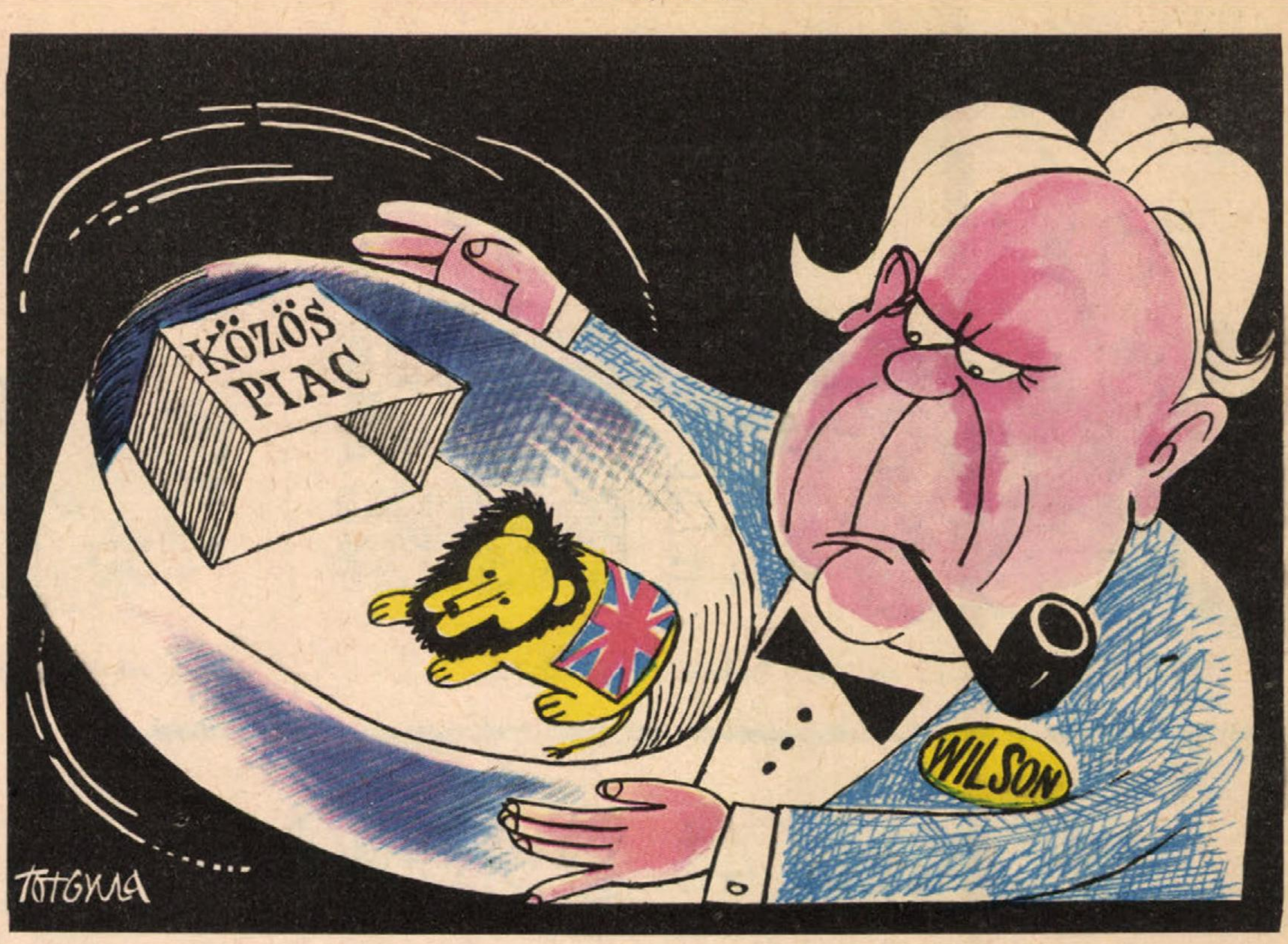
Törökbálint községben tíz évvel ezelőtt vezették be a vizet, melyhez a falu lakói anyagilag is hozzájárultak. Felszerelték a csapokat is, ezekből azonban többnyire nem víz, hanem valami rozsdás, ihatatlan lé folyik. Az illetékesek nyáron azt mondják: azért zárják el a vizet, hogy ne tudjuk kertlocsolásra használni. Télen állítólag a téglagyár apasztja a község vizét. Időnként a szárazságra hivatkoznak. Azt azonban nem értjük, hogy mostanában, amikor árvíz és belvíz fenyeget, amikor ünnepnaponként a téglagyár sem üzemel, miért nincs annyi víz sem, hogy a gyógyszeremet bevegyem? Vízcsaptulajdonosok vagyunk, de a vizet másfél kilométerről kell hordanunk.

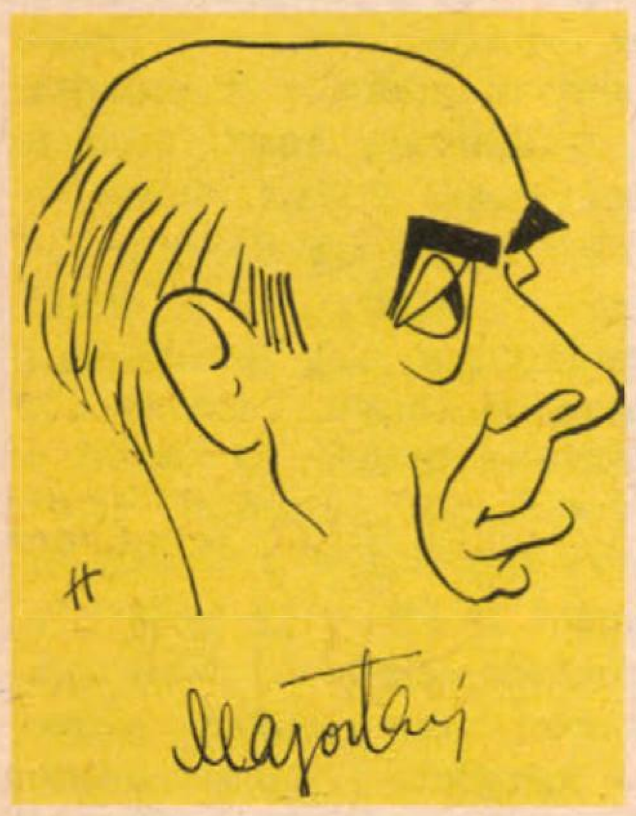
Mayer Ferencné
Törökbálint,
Dózsa György út 108.

A HIPOCHONDER

TÜRELEMJÁTÉK

HUMORÜGYBEN MAJOR TAMÁSNÁL

Major Tamás nemcsak kiváló színész, kitűnő futballista is. Legalábbis hozzám képest. Engem minden alkalommal átjátszik. Vagy két hónapja, amikor először akartam „fogni", kihúzódott a bal szélre, egészen Kolozsvárig (vendégrendezés!), rá egy hétre a Televízióban próbáltam becsúszó szereléssel megállítani, de lefordult rólam, be a stúdióba, a rádiókabaréban „jenőskődni" (erről még beszélünk), néhány nap múlva meg ügyes testcsellel elhúzott mellettem és fölszaladt egészen a Vörös Csillag Szállóba, hogy a Marseille-be induló válogatott csapatot lelkesítse (erről is lesz néhány közvetlen szavam).

Most végre itt ül, szíves rendelkezésemre a Nemzeti Színház öltözőjében, egy órával a Tragédia kezdése előtt, hogy legyen bőven időnk. Itt ül és máris 1:0 a javára. Ugyanis rajta a luciferi jelmez, és engem ez feszélyez, mert tudom, ha a színész „beöltözött", akkor már kezd átlényegülni és ugye — tetszenek ismerni Lucifert —, az magának, az úristennek is beolvas. Mondom is ezt neki, amikor nagy szívélyesen nógatni kezd: „No, tessék! Kérdezz! Rajta!"

— Hát igen — mosolyog, természetesen luciferi mosollyal (jaj nekem, egyre jobban átlényegül) —, Lucifernek hatalma van és ez kétségtelenül fölényt jelent, habár... Történt 1953-ban, egy vasárnap délelőtt, amikor Az ember tragédiáját hosszú szünet után először játszottuk. Az emberek valósággal megostromolták a régi Nemzeti Színházat. Már kezdésre szólított az ügyelő, a nézőtéren még a csillárokon is foglalt volt minden hely, odakint mégis jegyet követelt a tömeg. Én, mint Lucifernek álcázott igazgató, kinéztem az ablakon. Az emberek fölismertek és kiáltozni kezdtek: „Jöjjön ki a Major, jöjjön ki a Major!" Én inkább a mennyországba mentem. Ott volt jelenésem. De olyan ijedt kis ördögöt te még nem láttál. No persze, Egyiptomban már újra a régi voltam. Akkor jelentették, hogy szétoszlott a tömeg. Kopogtatnak, kihívják. Percek múlva jön vissza.

— Negyvenkilenc! — mondja. — Heten voltunk azon a bizonyos legendás első előadáson, 1945. január 27-én, de most kaptam a negyvenkilencedik színész nevét. Ha ez így megy, majd akad olyan is, aki megesküszik, hogy Rátonyi Hajnalka is énekelt azon. Szerencsére, a korabeli újság pontosan megörökíti az emlékezetes matinét. Ezt a tudósítást most némileg kiegészítem: én egy kicsit késve érkeztem, ugyanis ahogy jöttem a Szövetség utcán, a kor szokása szerint megkértek, hogy segítsek egy teherautó liszt lepakolásban. Késtem, még a színpadon is lisztes volt a ruhám, de ez akkor nem tűnt fel egy nézőnek sem.

— Bezzeg, most annál inkább föltűnik mindenkinek, amikor a tévében... Szóval, a kabarét még úgyahogy elnézik az emberek, de amikor a múltkor részt vettél abban a körtánc-ban...! Azt mondják, mégiscsak az ország első színházának a főrendezője vagy, kiváló művész, országgyűlési képviselő...

— Miért? — vág közbe őszinte ijedséggel. — Rosszul táncoltam?

— Nem táncoltál rosszul, de...

— Már megijedtem — sóhajt fel megkönnyebbülten.

— Értem, tehát a táncolást vállalod, de vajon ilyen büszkén vállalod a marseille-i vereséget is? Azt mondják a rosszmájúak, hogy részben a te lelkesítésednek az eredménye volt.

— Nézd, én több ízben eredményesen lelkesítettem a csapatot, de belátom, a mai korszerű futballnál korszerűbb lelkesítésre van szükség. Sajnos, lemaradtam egy brosúrával, majd pótolom.

— Jó lesz igyekezned, mert kedvenc csapatodnak, az Újpesti Dózsának máris szüksége van rá.

A beszélgetésünk óta lejátszott Ú. Dózsa—Jéna találkozó azt bizonyította, hogy Major Tamás még mindig nincs tisztában a korszerű lelkesítéssel. Lehet, hogy nem is tanulmányozta. Úgy látszik, fontosabb neki a színház.

Sólyom László

NAGYKÉPÜSÉG

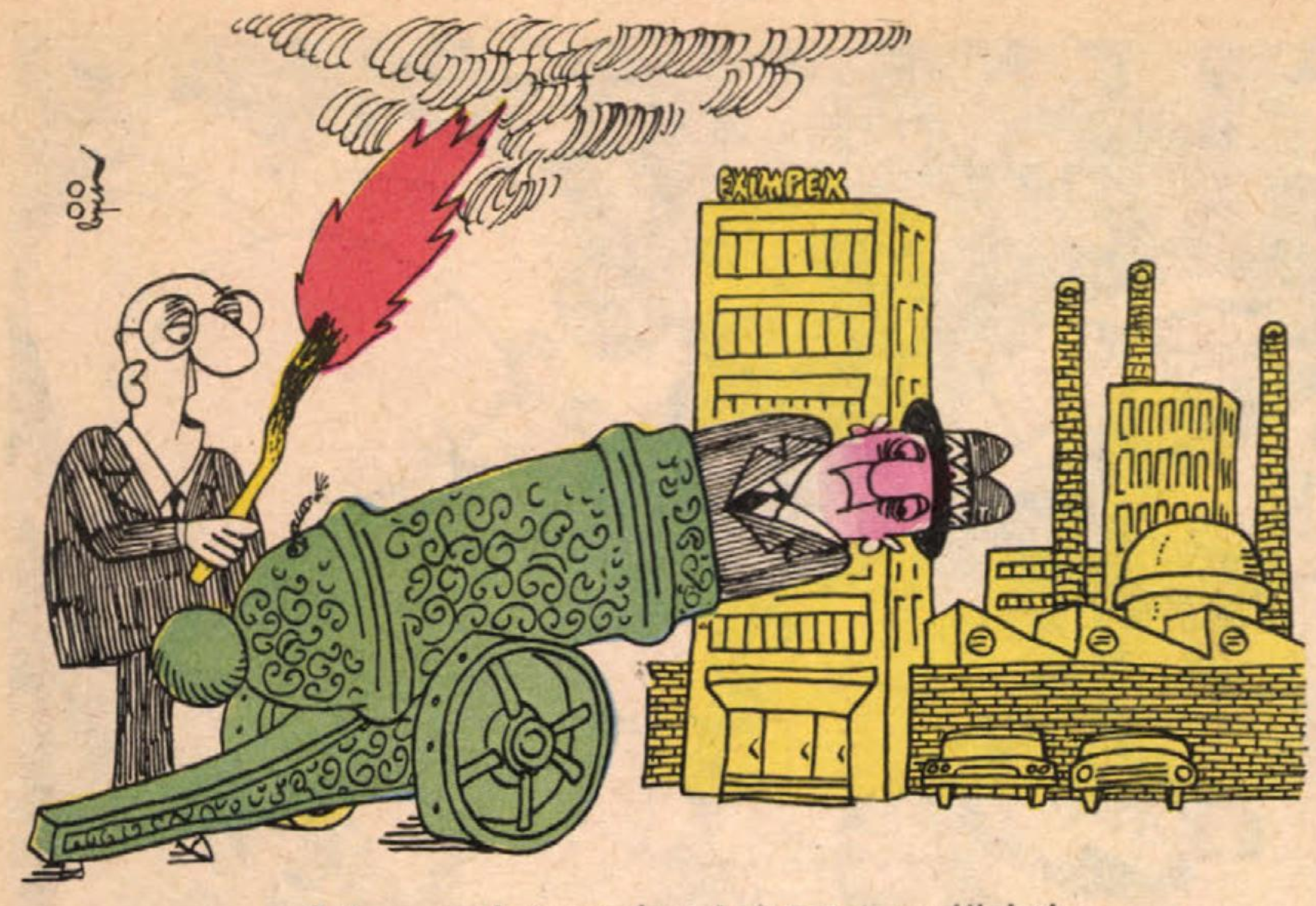

REGGELI OPERA-MŰSOR A RÁDIÓBAN

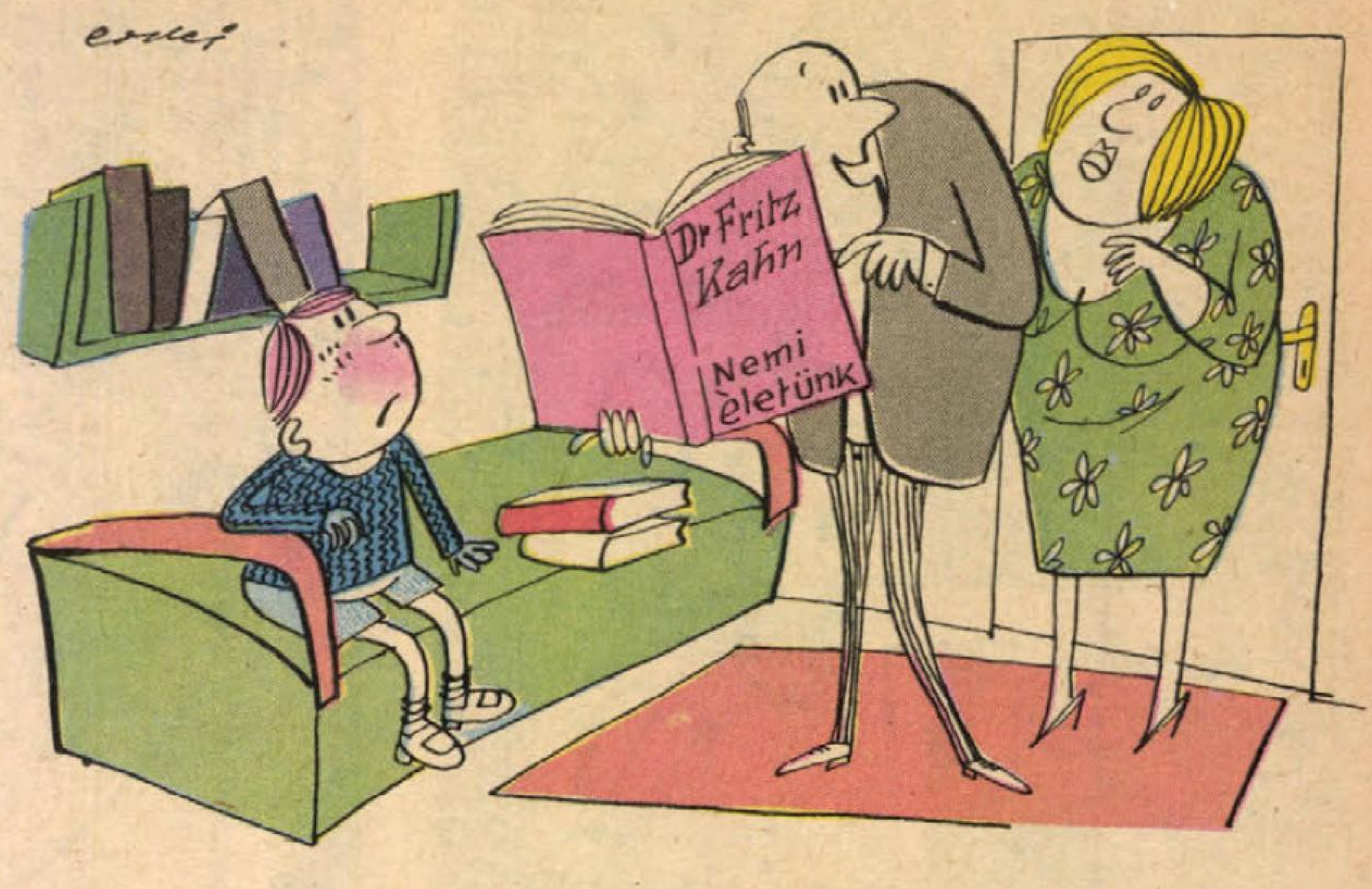
– A férjem üzeni, hogy egy kicsit később jön be, még megvárja, mi lesz a Pillangókisasszonnyal...

A PROTEKTOR

– Sajnos, csak így tudom bejuttatni a vállalathoz...

SZÜLŐI BÜSZKESÉG

– Ide nézz! Pistikének már most ugyanaz az érdeklődési köre, mint nekem!

ABLAK A SULIBAN

LACIKA MONOLÓGJA

Átadtam anyunak az igazgató bácsi üzenetét és azon anyu nagyon mérgelődött. Az üzenet úgy szólt, hogy meg kell védeni az iskolában is a társadalmi tulajdont, ezért adjon anyu hat forintot üvegbiztosításra, amit nekem be kell vinnem a suliba. Mindegyik gyereknek ennyit kell bevinnie és akkor betörhet az ablak, nem kerül pénzbe, mert a biztosító megcsináltatja ingyért.

Azt mondta anyu, hogy ő nem a hat forintért dühös, mert az nem sok, de miért nincs az iskolának pénze ahhoz, hogy ha betörik egy ablaküveg, akkor azt megcsináltassa? Az ablaküveget nemcsak a gyerek törheti be, hanem a takarító nénik is, meg kívülről a huligánok, de akkor is a biztosító csináltatja meg, a szülők sokszor hat forintjáért, mert a tanács erre nem ad pénzt a sulinak. Ezt apu magyarázta meg anyunak, mert apu precíz ember, és megérdeklődte a tanácsnál és csillapította anyut, hogy hat forintért nem érdemes ilyen nagy cirkuszt csinálni.

Ekkor én azt mondtam anyunak, hogy írassanak át egy másik suliba, ahol nincs üvegbiztosítás, mert ez nem minden iskolában kötelező. Ha az ilyen suliban a gyerek betöri az ablakot és be is vallja, akkor az igazgató bácsi ír egy levelet a szülőnek, hogy csináltassa meg. Ilyenkor a szülő bejelenti a biztosítónak, hogy a gyereke kárt okozott, mire a biztosító kiküldi az üvegest és akkor előbb-utóbb kész az ablak. Ez persze csak akkor van így, ha a szülőnek van háztartási biztosítása. Ha a szülőnek nincs háztartási biztosítása, akkor keres az iskola egy másik szülőt, akinek van és azt szólítja fel, hogy jelentse be az ablaktörést, mintha az ő gyereke törte volna be az ablakot, és akkor a biztosító éppen úgy megcsináltatja, mintha az a gyerek törte volna be, aki háztartási biztosítással rendelkező szülővel rendelkezik.

Ha egy ilyen suliban a takarító néni vagy olyan gyerek töri be az ablakot, aki nem meri bevallani, hogy betörte, akkor ugyancsak keres az igazgató bácsi egy szülőt, akinek háztartási biztosítása van és előbb vagy utóbb kész az ablak.

Anyu nem akarta nekem elhinni, hogy ez így van minden suliban, ezért beszélt az igazgató bácsival, aki azt mondta, hogy én igazat mondtam, de egyáltalán nincs rendben ez az ügy, mert így a gyereket az iskola meg a szülő kétszínűségre neveli. Ha ugyanis az egyik szülő gyereke töri be az ablakot, és egy másik szülő úgy jelenti be a biztosítónál, hogy az ő gyereke törte be, akkor az csalás. És ha ez a gyerek tudtával és közreműködésével történik, akkor ezt semmiképp sem lehet nevelő hatásúnak tekinteni.

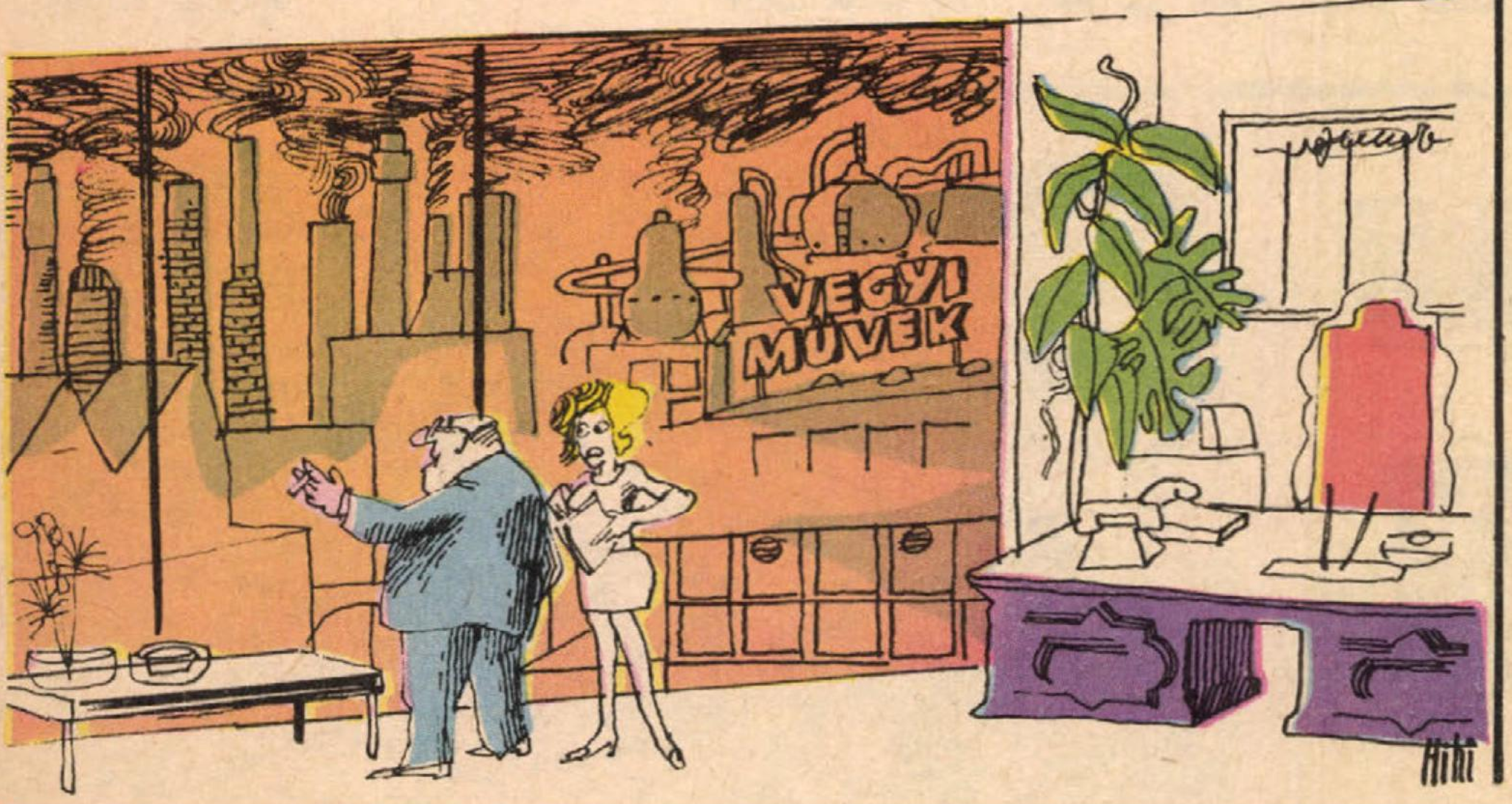
Anyu így mondta ezt el apunak, mire apu azt mondta, hogy örüljön anyu, hogy másféle rongálást a suliban nem a szülőknek kell megfizetnie, és adja oda nekem a hat forintot a biztosításra, mert a társadalmi tulajdont meg kell védeni.

Tegnap délelőtt be is vittem a hat forintot az iskolába és az összes gyerek is bevitte, de anyu csak nem nyughat. Azt mondta este apunak, hogy: nem a hat forint miatt mérgelődik, hanem az ilyen módszerek miatt. Az a szülő csináltassa meg az ablakot, mondta anyu, akinek a gyereke betöri. Ez lenne a társadalmi tulajdon igazi védelme. Ha a suli ablaka huzat miatt vagy takarítás közben véletlenül törik be, akkor arra legyen pénze az iskolának, vagyis adjon neki a tanács pénzt és ne varrjanak ilyen kínos dolgokat a pedagógusok nyakába.

Ebben még apu is igazat adott anyunak, ami pedig ritkaság, de én meg a többi gyerek, tulajdonképpen örülünk ennek, mert így annyi ablakot törhetünk be a suliban, amennyit csak akarunk...

Földes György

A KÉMIA CSODÁI

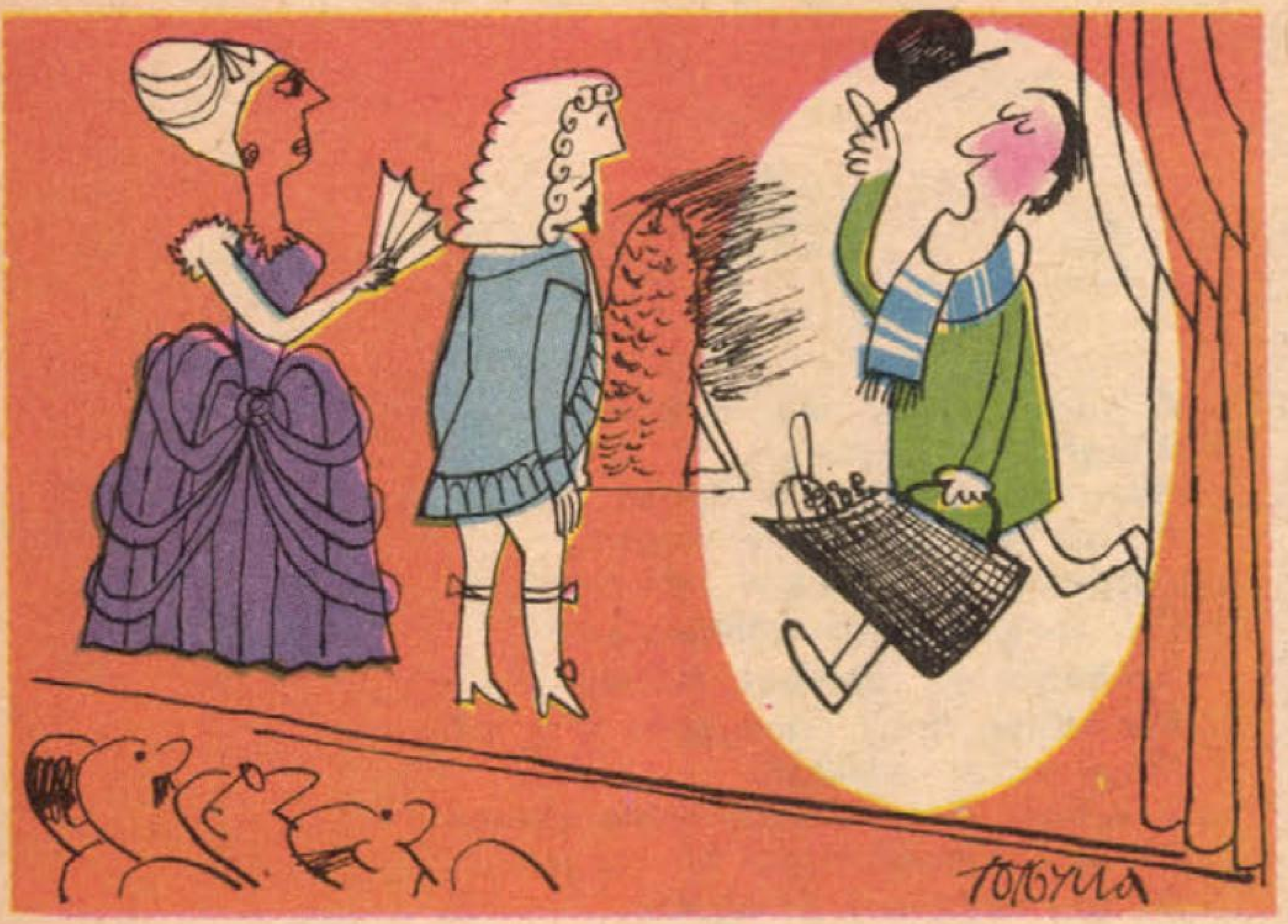
– Sok a panasz ránk, hogy szennyezzük a levegőt.
– Már az is baj? Legalább kelendőbb lesz a mosóporunk...

NŐI DOLGOK

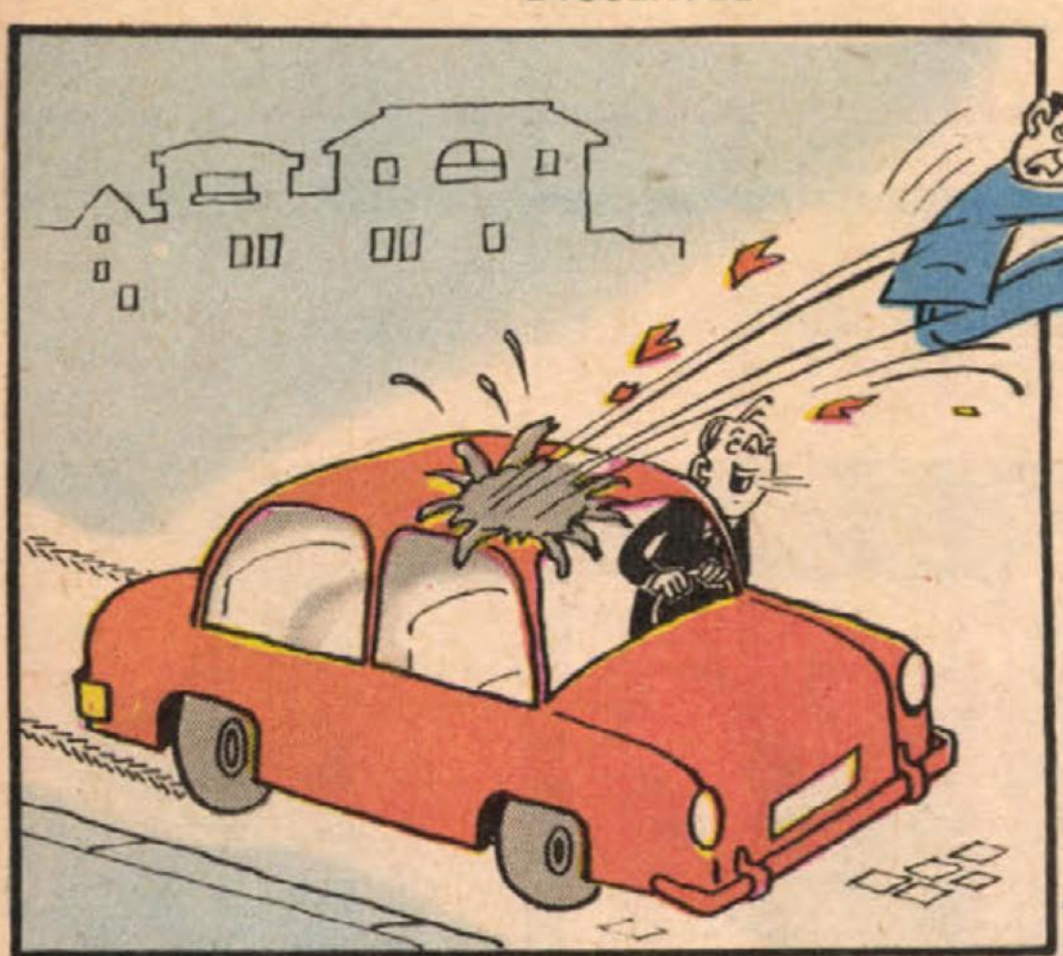
– Nem járhatok minden válóperemre ugyanabban a ruhában!...

PINCESZÍNHÁZ

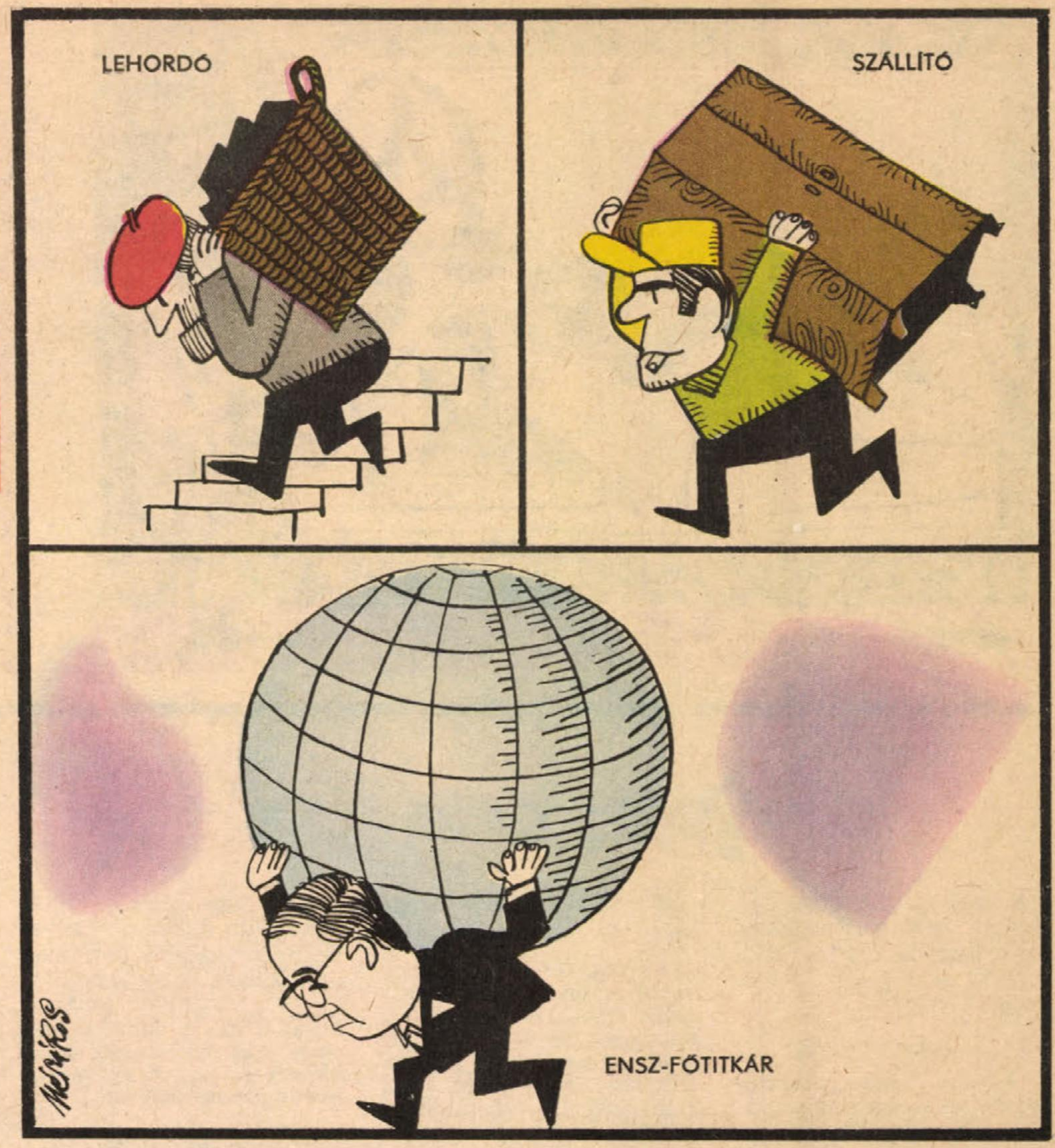
– Elnézést . .

DICSEKVÉS

– Ez aztán a fék, igaz?!

NEHÉZ SZAKMÁK

FÖLDIG ÉRŐ DIVAT

– Ön is leszáll, uram?
– Nem.
– Akkor legyen szíves, lépjen le a sálamról.

Nehézségek

Nehézség (eddig így tartottuk) kétféle lehet: objektív, illetve szubjektív. Objektív a nehézség, ha a megoldás nehéz. Szubjektív, ha valakinek a feje nehéz.

Mindez arról jut eszembe, hogy egyik napilapunk fölpanaszolta: „ha a közlekedési vállalat 80 új autóbuszt bocsát a közönség rendelkezésére, 110 autóbuszt egyidejűleg ki is von a forgalomból, mert elavult, hibás, felújításra szorul." A cikkíró ezt nyilván az autóbuszokra értette, de talán akkor sem túlzott volna, ha nem küzdve szubjektív nyelvtani nehézségekkel, a mondat értelme szerint a közlekedési vállalatra vonatkoztatja.

Ezt abból gondolom, hogy — teszem azt — Párizsban láttam néhány autóbuszt. Tanúságuk szerint a franciáknak semmiféle nehézségük nincs a frank leértékelésén és a neo-gaulleizmuson kívül, sem objektív, sem szubjektív. Tudniillik egyik-másik buszt már azokon a fényképeken is láttam, amelyek Ady Endre párizsi évei idején készültek. Volt olyan, amelyet szórakozottságomban konflisnak néztem (nem a fényképeket!); igaz, utazni többnyire a metrón utazom, olyan nehézségek következtében, amelyeknek objektív, illetve szubjektív jellegéről elmélkedni merőben felesleges.

Egyszóval: a franciák nem vonják ki a forgalomból az elaggott járgányokat, mert úgy tartják, hogy inkább a közlekedési eszközeik legyenek avultak, semmint a közlekedésük. Nem így mi, akik inkább hipermodern buszainkra (v. ö. Kék Nyíl) vagyunk rátartiak, ugyi, kerül, amibe kerül.

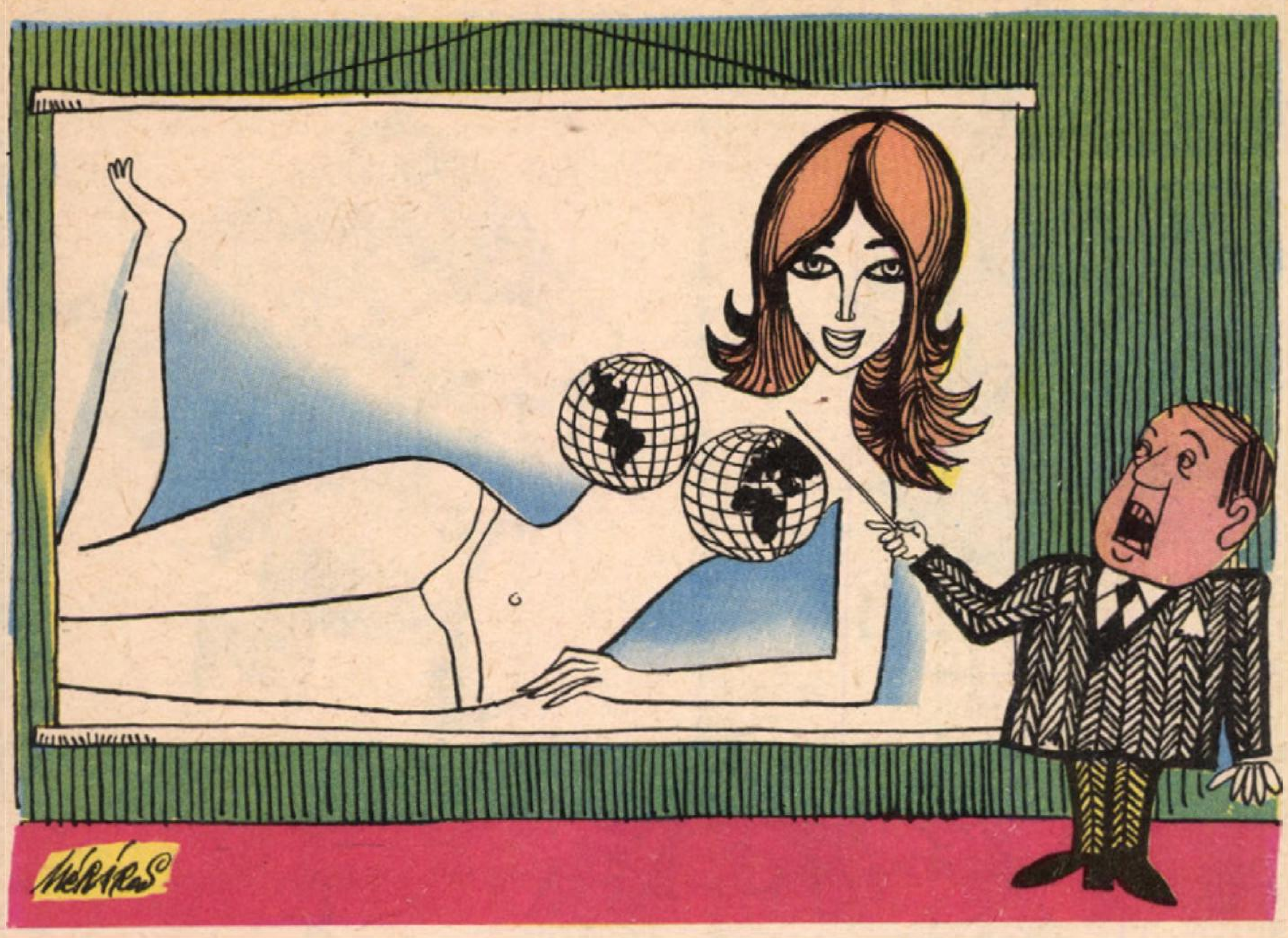
Idáig rendben van, vagy ha nincs is, legalább értem, miről van szó. Csakhogy említett napilapunk szerint az a körülmény, miszerint „minden 80 új autóbusz gyártásával harminccal csökken a közjárművek száma" — objektív nehézség. Ezt már nem értem. Mitől objektív ez? Vonjanak ki 80 új buszonként 110 helyett csak 70 régit a forgalomból, s akkor nő a kocsipark is, a színvonala is. Igaz, a felújítás üteme egy kicsit lassúbb lesz, a közlekedés viszont gyorsabb. Objektíve.

Mint látható, a szubjektív nehézséget elmés transzformátor-szerkezet segítségével könnyűszerrel átalakíthatjuk objektívvé, s azzal szüret. Ha az esztergályos felönt a garatra, minélfogva másnap kótyagos, és nem megy be a gyárba, az természetesen objektív nehézség, hisz kótyagos fővel csakugyan nem lehet célirányosan esztergálni. A pénztáros sikkasztása is objektív nehézség, hiszen a modern valószínűségszámítás igazolja a pénztárosnak azt az állítását, miszerint a lapjárásnak idővel feltétlenül meg kell fordulnia. És így tovább.

Már ott tartok, hogy kétkedve faggatom magam: van-e egyáltalán szubjektív nehézség? Hiszen, ami nehézség az egyiknek szubjektív, az a köz számára, sajnos, a lehető legobjektívebb. Az objektív nehézségek viszont számomra teljesen szubjektíve azt jelentik, hogy nem ehetek vesepecsenyét, agyonnyomnak a hatoson, beázik a cipőm, meccsközvetítéskor fölgyújtom a tévémet, és így tovább, hogy csapna belé a nehézség. Mindegy, melyik.

Timár György

JAVASLAT KÜLPOLITIKAI KOMMENTÁROK SZINESITÉSÉRE

SZÉP ERNŐ

A NÉPSZÁMLÁLÓ

A népszámláló, mint a hidra,
Ráugrott a Lánchídra,
Ahonnan egy ember éppen
A Dunába csúszott le szépen.
„Bocsánat” – szólt – „de nékem
Önt megszámlálni kötelességem.”
Az öngyilkos röptében hamar
Bediktálta, hogy anyanyelve magyar,
Hogy mikor született,
S vallást, foglalkozást, nyolc gyereket,
S hogy választójoggal bír szegény,
Aztán megfulladt az egyén.
S a másik tovább lépett,
Számlálni a népet.

(1911)

HIDEG VAN

A szigorú, zimankós tél komoly problémákat okoz. Beszélgettünk néhány dolgozóval, akik a zord időben is állják a sarat.

Z. T. villamosvezető:

— Néha hosszú percekig didergve várok a megállóban, míg végre feltűnik egy utas. Legalább ebben az ítéletidőben sűríteni, szaporítani kellene az utazóközönséget.

L. K. mozdonyvezető:

— Sajnos, a hófúvás okozta nehézségek miatt sokszor több órás késéssel fut be a menyasszonyom a lakásomba. Pedig a szomszéd házban lakik.

S. H. újságárus:

— A hideg télben is sokszor láthatunk a címlapokon bikinis hölgyeket. Vagy fűtsék jobban az újságosbódékat, vagy több télikabátos modellt kérünk a címoldalakra.

M. H. korcsolyaversenyző:

— Alig várom a tavaszt, az újhagymát, a gyöngyvirágot. Tavasszal megújul a természet, és végre elolvad a jég. Nincs edzés, hajnali felkelés. Decemberig vége a megerőltető hajszának.

Ny. O. fűtő:

— Sajnos, a legtöbb nyilvános helyiséget rosszul fű-

tik. Én is napi nyolc órát didergek a kazán mellett. Örülök, amikor végre hazajutok és jól megrakom a kis kályhámat.

K. N. hólapátoló:

— A tervszerűtlenség, a szervezetlenség végül is oda vezet, hogy június—július hónapban, mikor az ember végre kedvezőbb körülmények között, vacogás nélkül, ingujjra vetkőzve lapátolhatná a havat, nincs biztosítva elég nyersanyag. Még időben szólok, hogy intézkedhessenek odafenn.

P. Z. sztriptíz-táncosnő:

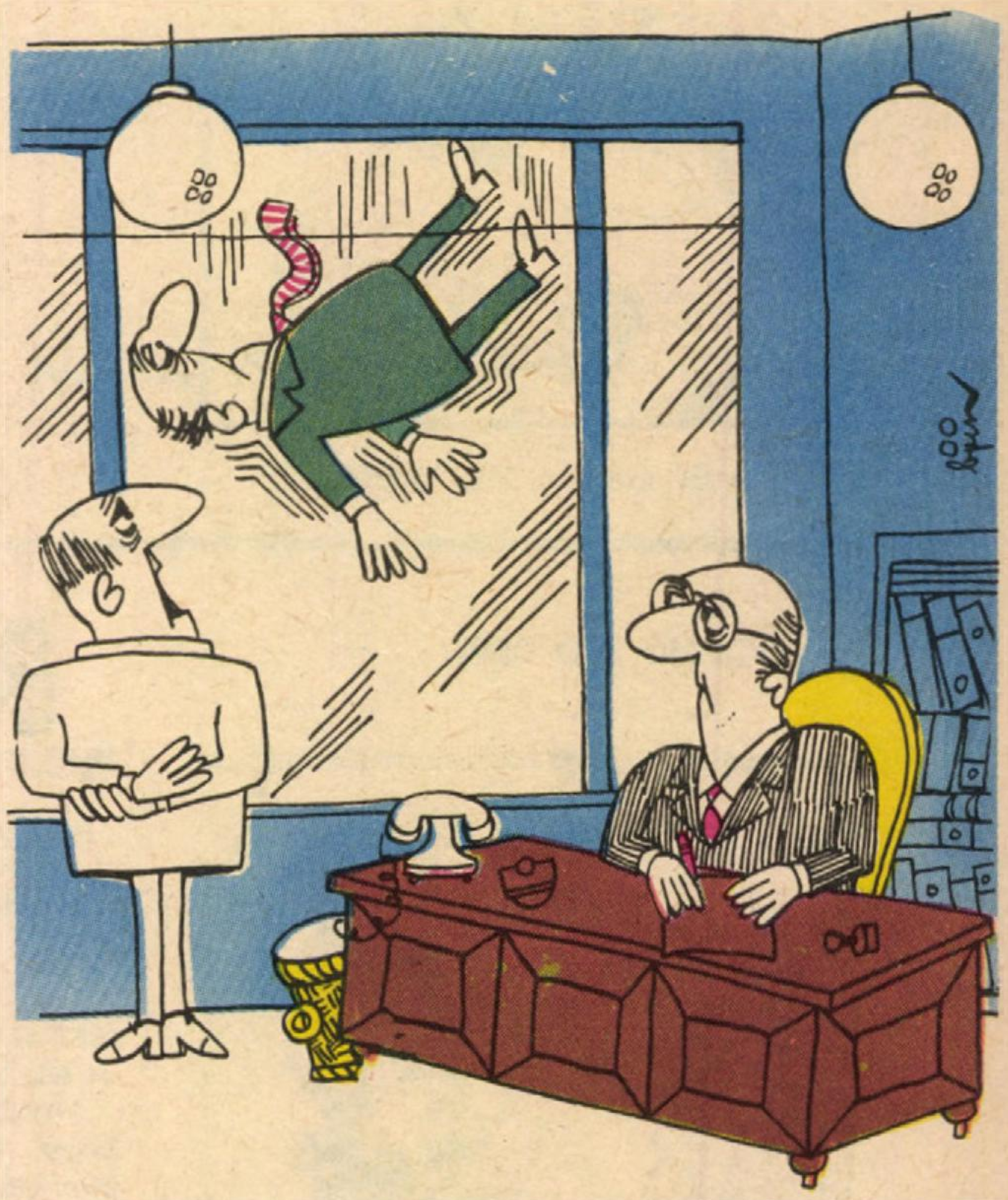
— Kész megfázás azokban a vacak, huzatos éjjeli lokálokban vetkőzni. Sajnos, szép vagyok és fiatal. Alig várom, hogy elérjem a nyugdíjkorhatárt. Egész télen le sem vetem majd a télikabátot.

A humorista:

— Ebben az átkozott hidegben sokat fázik az ember, nem csoda, hogy a legjobb ötleteink is meggémberednek. Bízom, hogy a jázmin illatú, rigófüttyös tavasz majd csodákat művel.

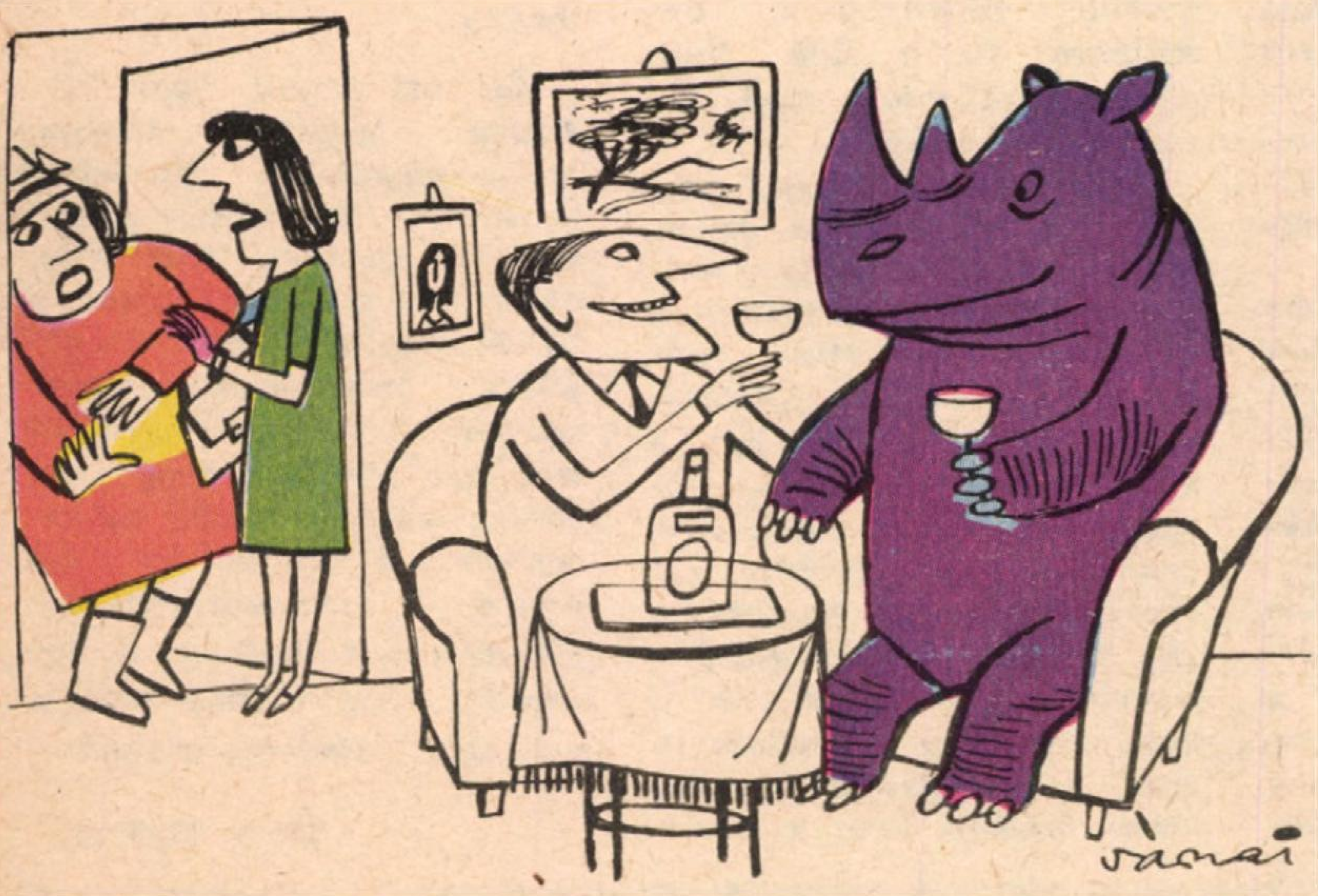
Galambos Szilveszter

JAVÍTHATATLAN EMBER

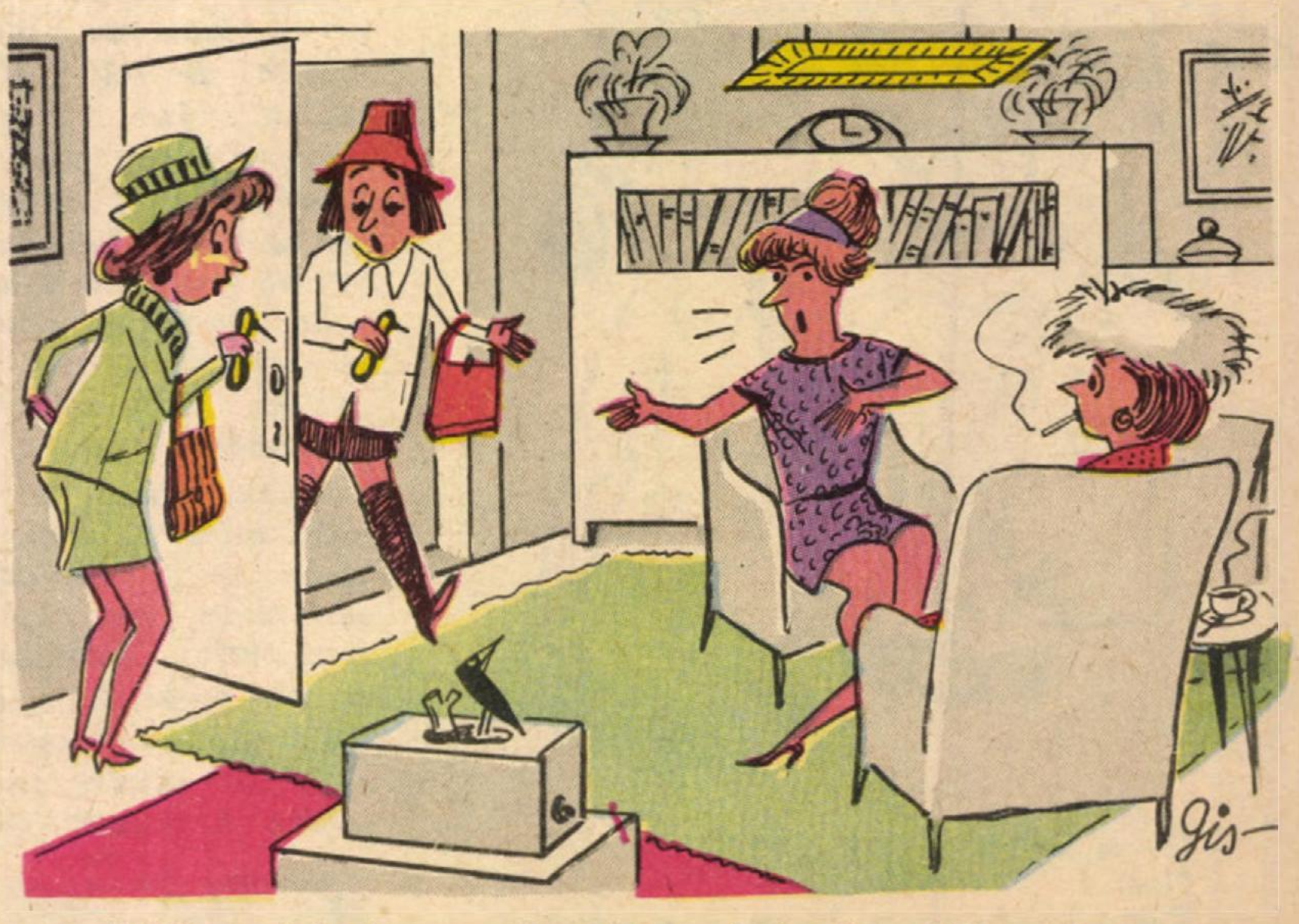
– Ez a Kovács már megint megbírálta a főnökét...

AZ ELIDEGENEDETT EMBER

– Tudod, a férjem nagyon unja már az embereket...

ÚJ HÁZ

– Amióta itt lakunk, a vendégeink egymás kezébe adják a kilincset...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

— Akár elhiszi, akár nem, én nem ismerek és sohasem ismertem más nőt a feleségemen kívül.

— Elhiszem. Mert ha ismert volna, azt vette volna nőül.

— o —

— Panaszom van a maguk molyirtó-szerére! A molyok vígan lakmároznak!

— Akkor semmi baj, asszonyom! Mialatt a molyok azt rágják, nem nyúlnak a ruhákhoz.

— o —

— Mondja, ki az a rémes nő, aki ott ül a sarokban?

— A feleségem.

— Oppardon! Azt hiszem, tévedtem.

— Maga? Én!

— o —

Egy nagyon sovány meg egy nagyon kövér férfi beszélget. Azt mondja a kövér:

— Aki magára néz, azt hiheti, hogy az országban ehinség van.

Mire a sovány:

— Aki pedig magára néz, azt gondolhatja, hogy maga az oka az ehinségnek.

A HÉT HÍREIBŐL

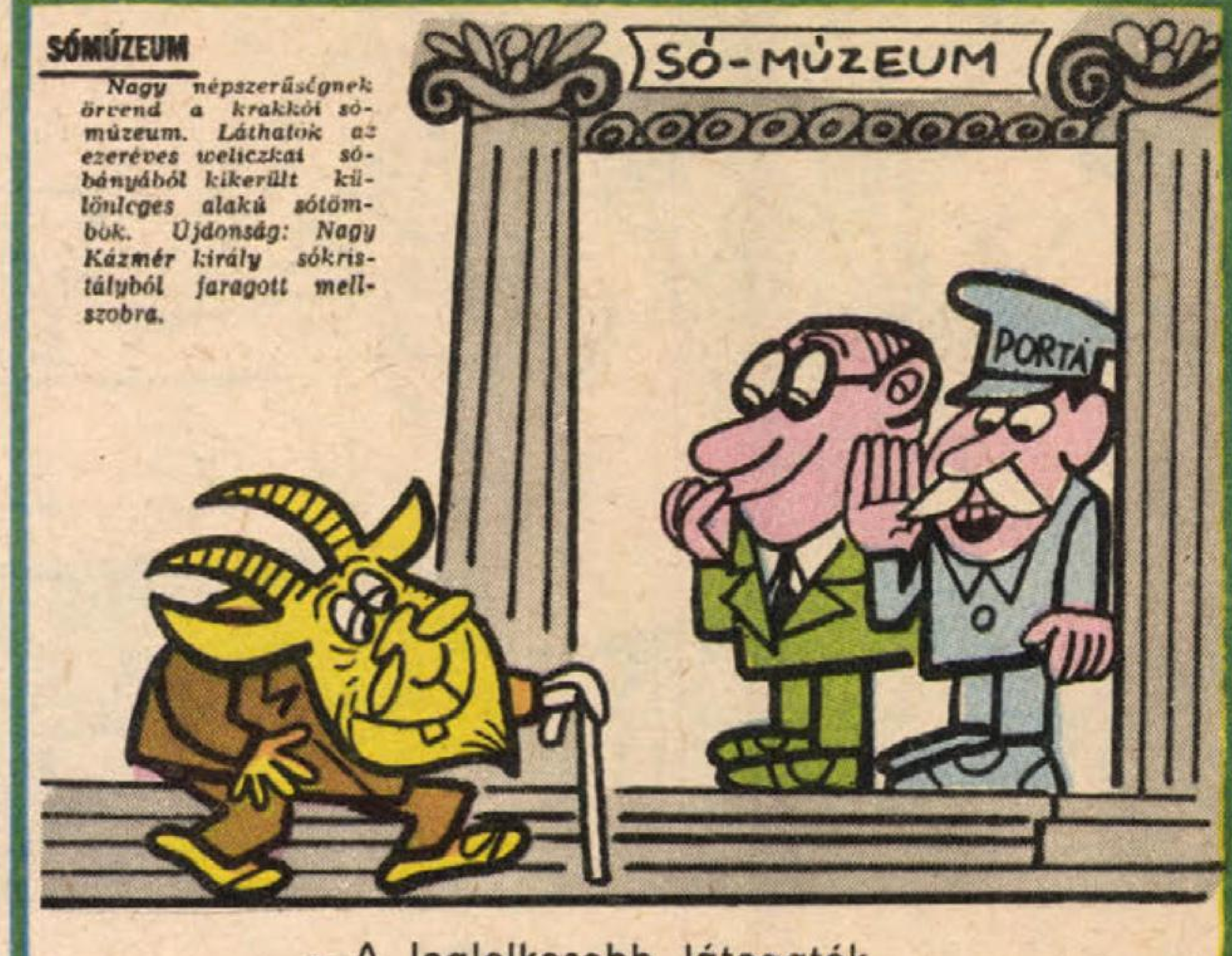
Fülöp György rajzai

Negyven évre elegendő földgáz

Az Országos Kőolaj- és Gázipari Tröszt az idén több mint másfél milliárd forintot fordít geológiai, geofizikai kutatásokra, fúrásokra,

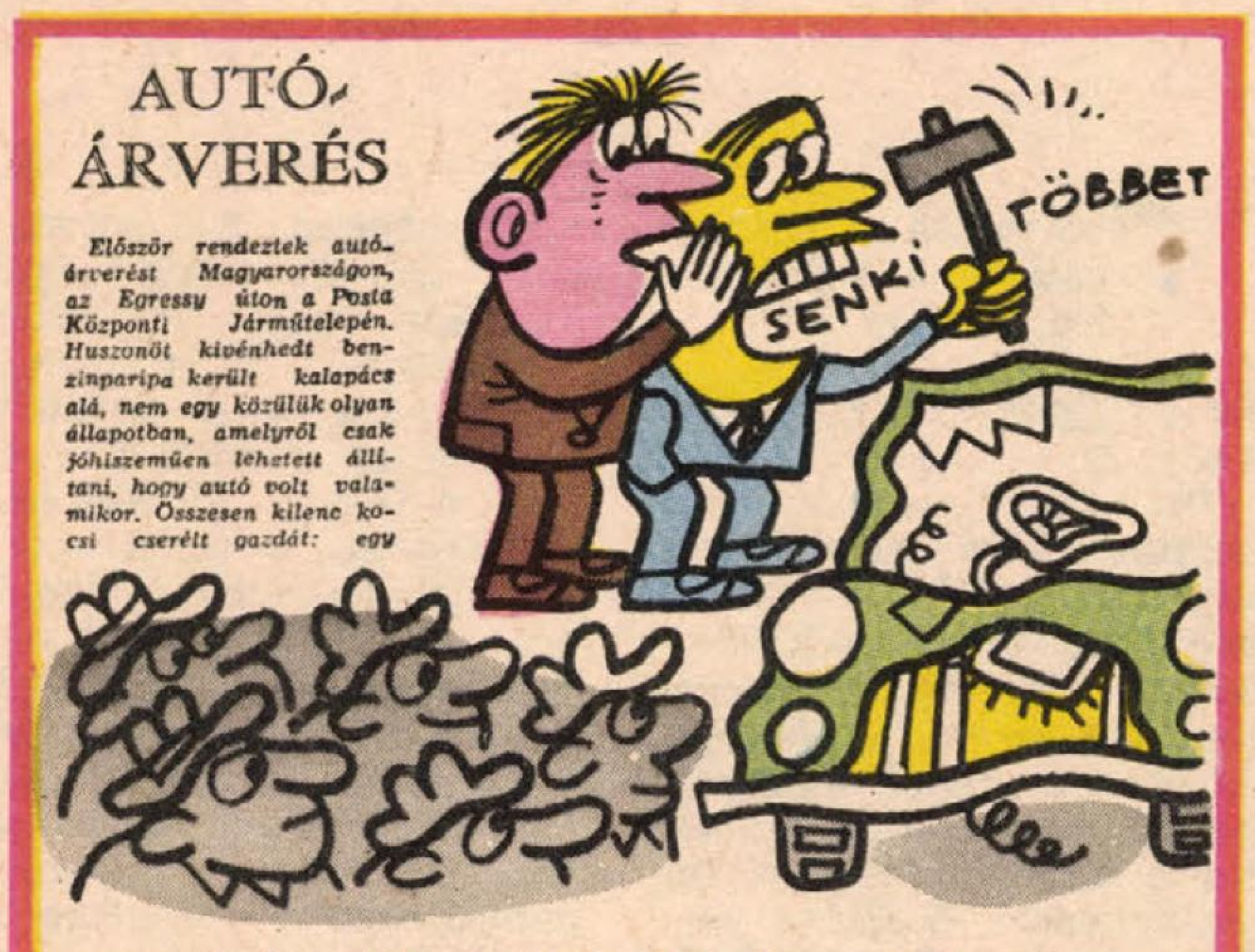
– Tudják, mit? Legyen elég az a gáz csak húsz évre, de adjanak rendes nyomást!

SÓMÚZEUM

Nagy népszerűségnek örvend a krakkói sómúzeum. Láthatók az ezeréves weliczkai sóbányából kikerült különleges alakú sótömbök. Újdonság: Nagy Kázmér király sókristályból faragott mellszobra.

– A leglelkesebb látogatók.

AUTÓ-ÁRVERÉS

Először rendeztek autóárverést Magyarországon, az Egressy úton a Posta Központi Járműtelepén. Huszonöt kivénhedt benzinparipa került kalapács alá, nem egy közülük olyan állapotban, amelyről csak jóhiszeműen lehetett állítani, hogy autó volt valamikor. Összesen kilenc kocsi cserélt gazdát: egy

– Az istenért, ne üssön rá kollégа. Szétesik!...

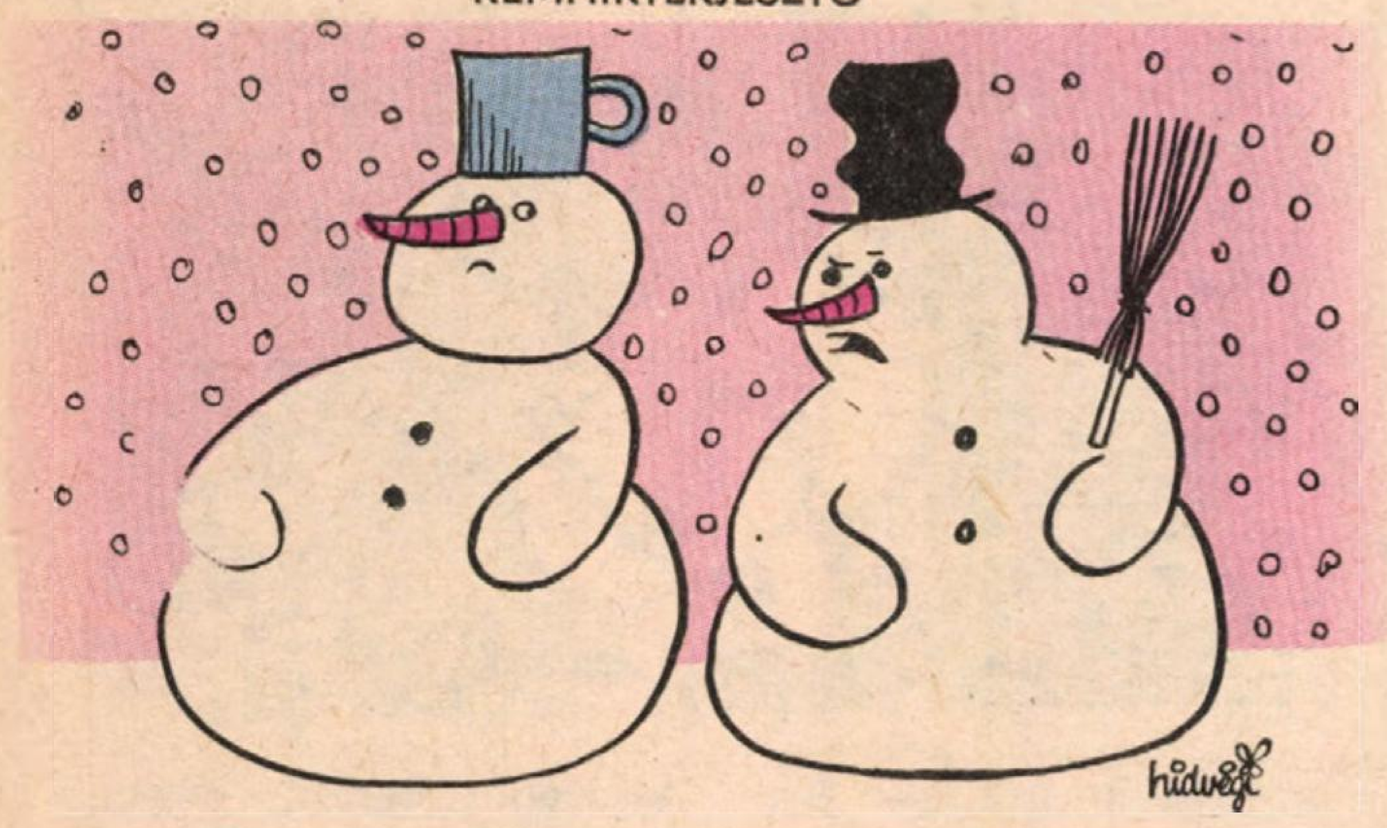
90 000 holdnyi területen áll belvíz

Az Alsó-Tisza mentén csökkent az elöntés

Az utóbbi 24 órában csak kevés eső esett az országban, általában 1—3 milliméter csapadékot mértek. Ezért szinte da esti tájékoztatása szerint hóakadályok miatt — az országban már csupán öt alsóbbrendű út járhatatlan. Az

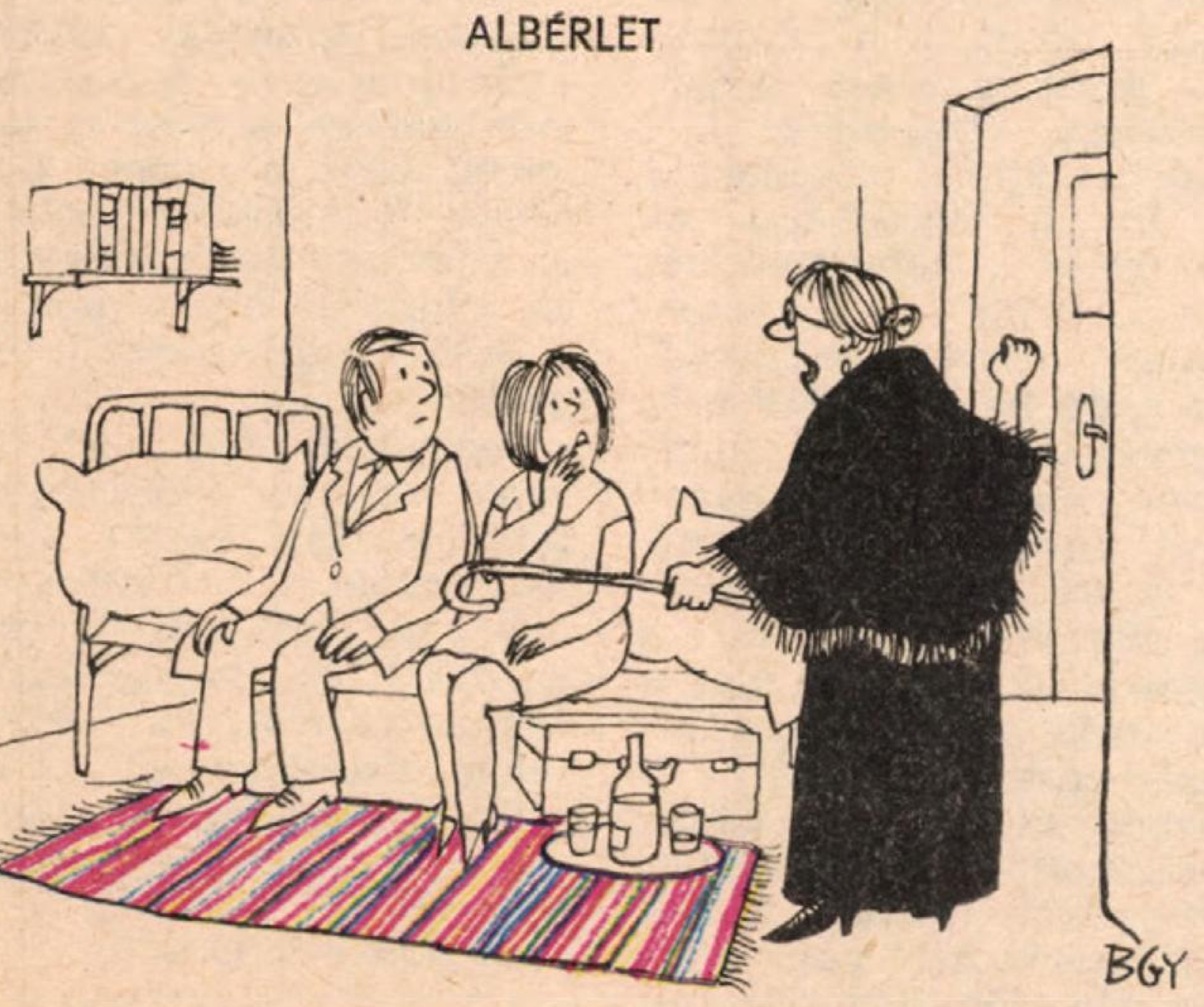
– Akkor mi ne szóljunk egy szót se, édes fiam...

RÉMHÍRTERJESZTŐ

– Rebesgetik, hogy jön a nyár!

ALBÉRLET

– Farsangolunk? Farsangolunk?...

KÖVETŐ EMBERFOGÁS

A mérkőzés megkezdődött. Tapló II árnyékként kísérte Amszterdamyt. Utóbbi kétségbeesetten eszmélt rá, bárhová megy, a partvonal mellé, a szögletzászlóhoz, vagy akár saját kapuja mögé — Tapló II ráragad, mint a kullancs. Fellélegzett, amikor meghallotta a mérkőzés végét jelző sípszót, végre megszabadul ettől a kellemetlen alaktól.

Annál nagyobb volt a meglepetése, amikor a zuhany alatt megpillantotta maga mellett ellenfelét.

— Mi az fiú, már itt sem hagysz békében?

Tapló egy szó, annyit sem mondott, követte a másikat az öltözőbe. Egy tükör előtt ketten fésülködtek.

Amszterdamy ezután a Három Szalonkához címzett vendéglőbe ment, és hagymás rostélyost rendelt vacsorára. Egyszer csak azt látta, hogy Tapló II melléje telepszik és hagymás rostélyost rendel. Vacsora után Amszterdamy meglátogatta az édesapját Rákoscsabán:

— Ez a barátod? — kérdezte az öreg, amikor meglátta, hogy a fia mögött felbukkan egy idegen fiatalember.

— Nem, apám, ő a követő emberfogással megbízott védőjátékos, törné ki a nyavalya...

Kisvártatva megérkezett Amszterdamy felesége is,

megbeszélték, hogy moziba mennek. A rend kedvéért mindjárt három jegyet rendeltek, Tapló II-re való tekintettel.

Miután édeshármasban megnézték a filmet, beültek egy eszpresszóba, megittak három feketét, hármasban táncoltak, majd hazamentek.

Az asszony kissé furcsállotta, hogy az idegen fiú befekszik melléjük harmadiknak az ágyba, de a férje megnyugtatta, hogy ilyen a korszerű labdarúgás.

Ettől kezdve a házigazda már csak apróbb dolgokat tett szóvá, például azt, hogy a fürdőkád túlságosan kicsi kettejüknek, valamint azt, hogy neki csak fél csésze kakaó jut reggelire, Tapló II miatt.

Másnap Tapló II segített az Amszterdamy házaspárnak porszívózni, fát hordani, bevásárolni, együtt mentek a szülői értekezletre, ahol együtt hallgatták a kis Amszterdamyra záporozó panaszokat.

Mindannyian meglepődtek, amikor Tapló II edzője berobbant:

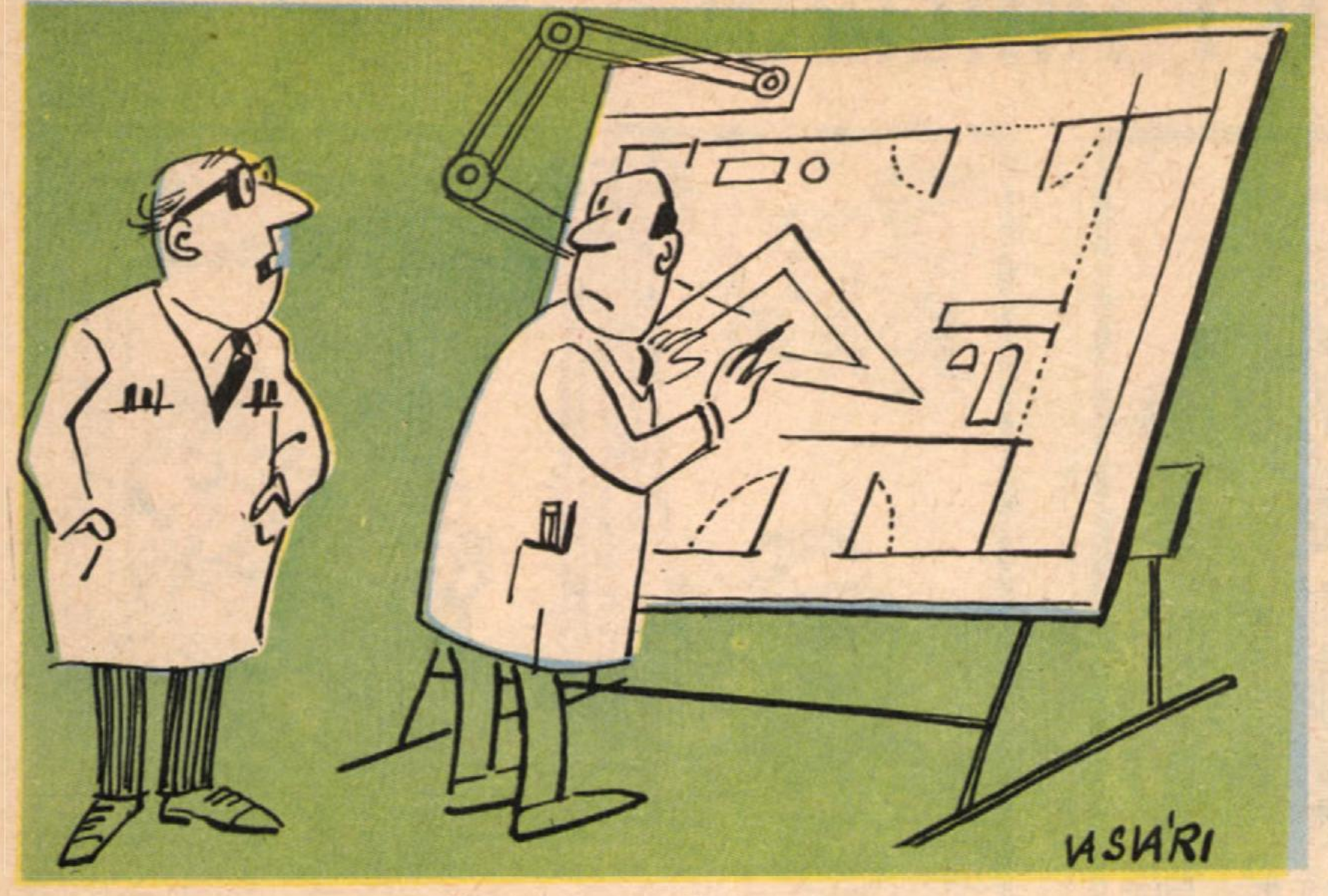
— Maga szerencsétlen, merre jár?

— Bocsánatot kérek, Laci bácsi, de azt tetszett mondani, ne mozduljak mellőle egészen addig, amíg maga nem szól... — és ballagott az edzője után.

Az Amszterdamy házaspár őszinte sajnálatára. Utóvégre ritka manapság a megbízható védőjátékos.

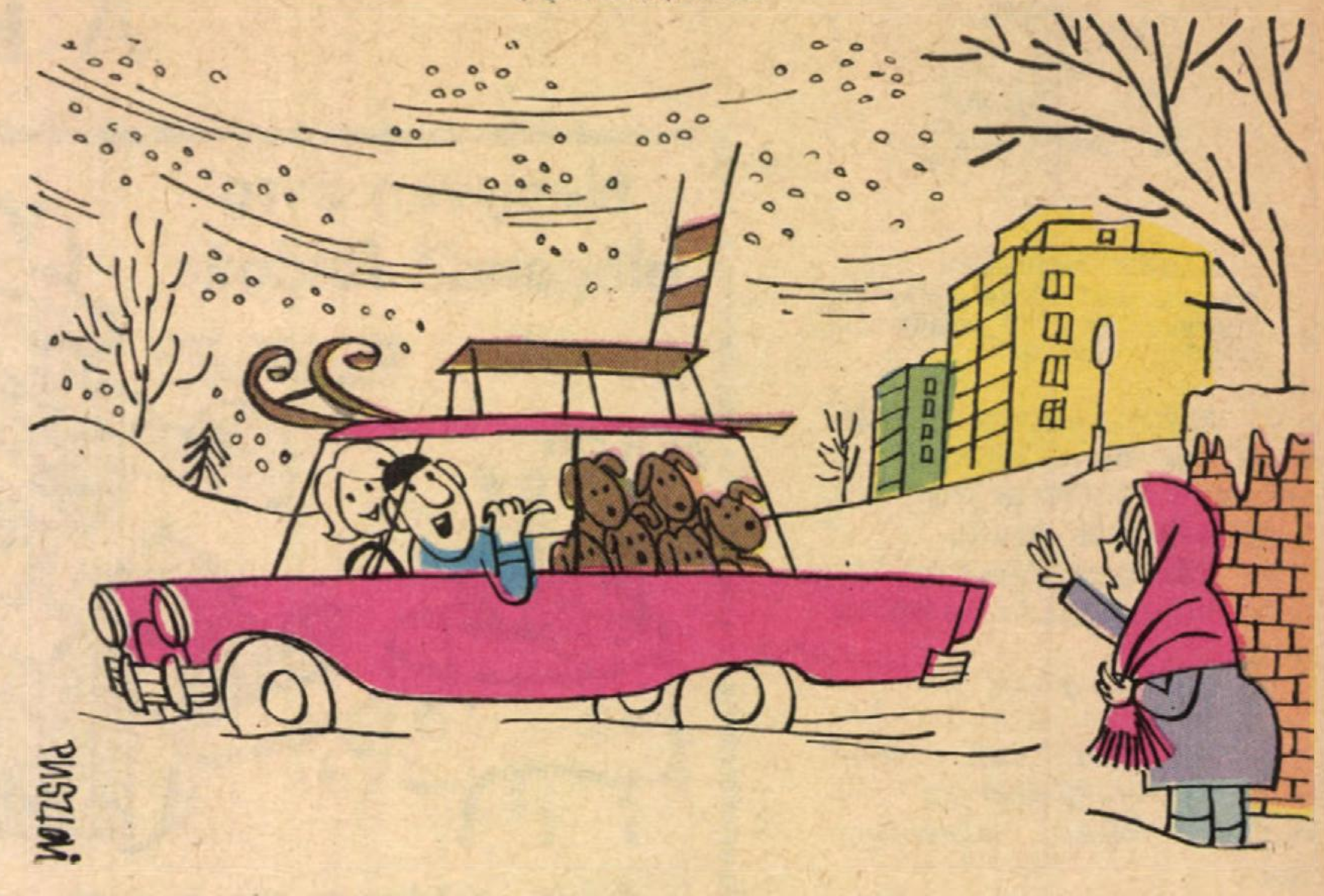
Novobáczky Sándor

PÁLYAVÁLASZTÁS

– Te mi szeretnél lenni?

PÓTALKATRÉSZ

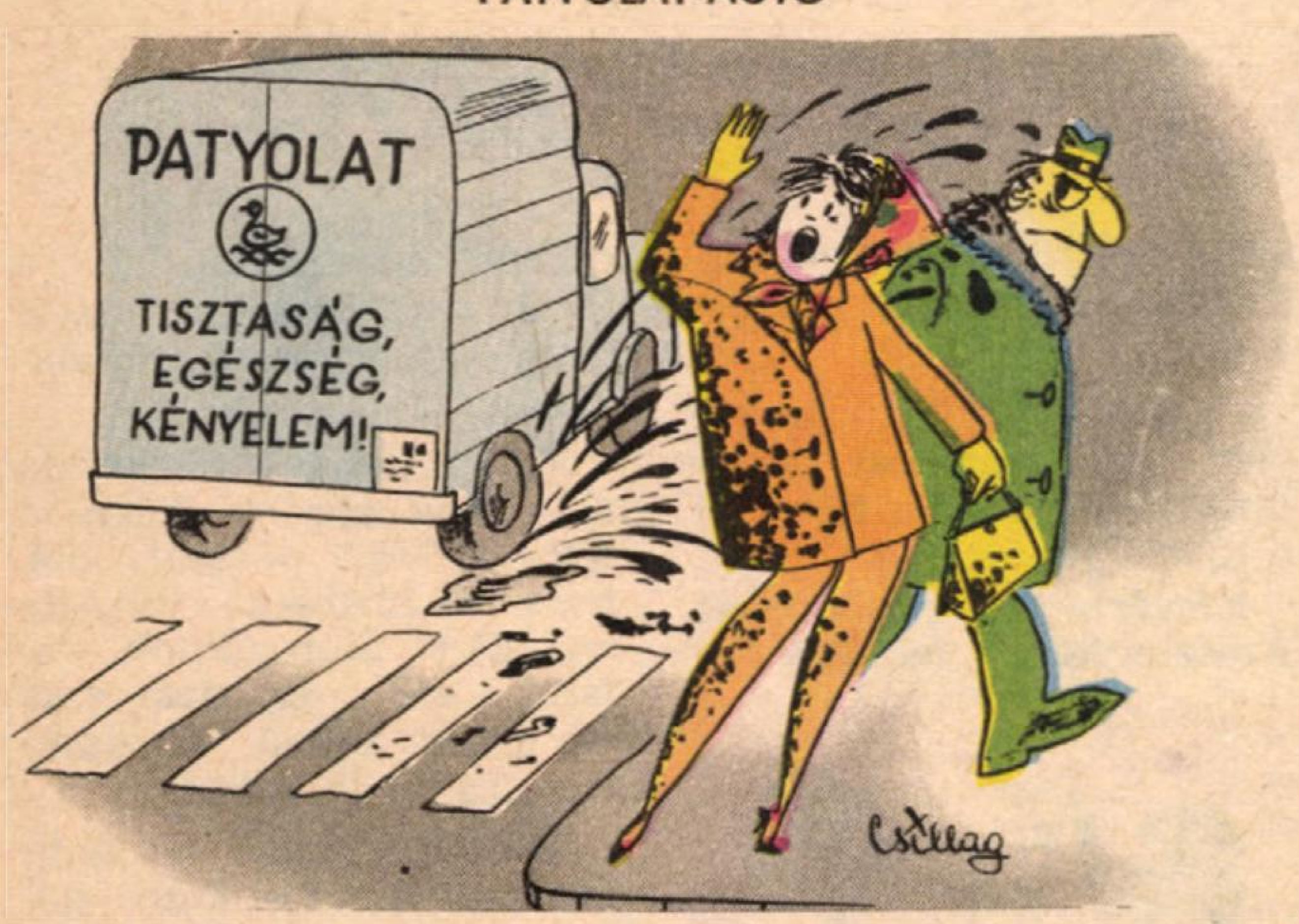
– Ha elakadunk, kutyaszánon megyünk tovább...

A MAGYARÁZAT

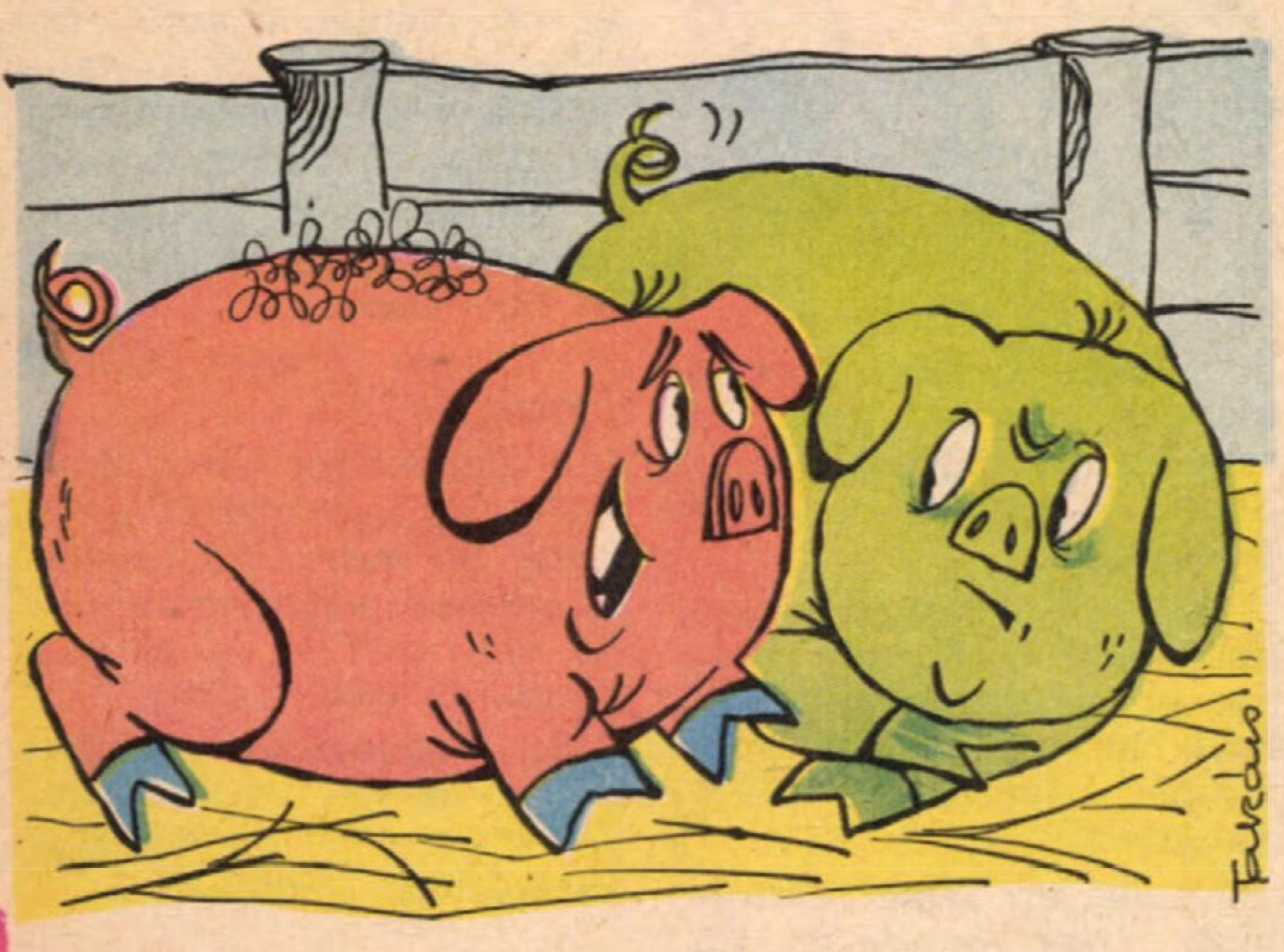

– Tudja, nálunk az a baj, hogy gyengék a telek!

PATYOLAT-AUTÓ

SZAKMAI BÜSZKESÉG

– Belőlem harminckét helyre küldenek disznótorost!

UTOLSÓ ÜZENET

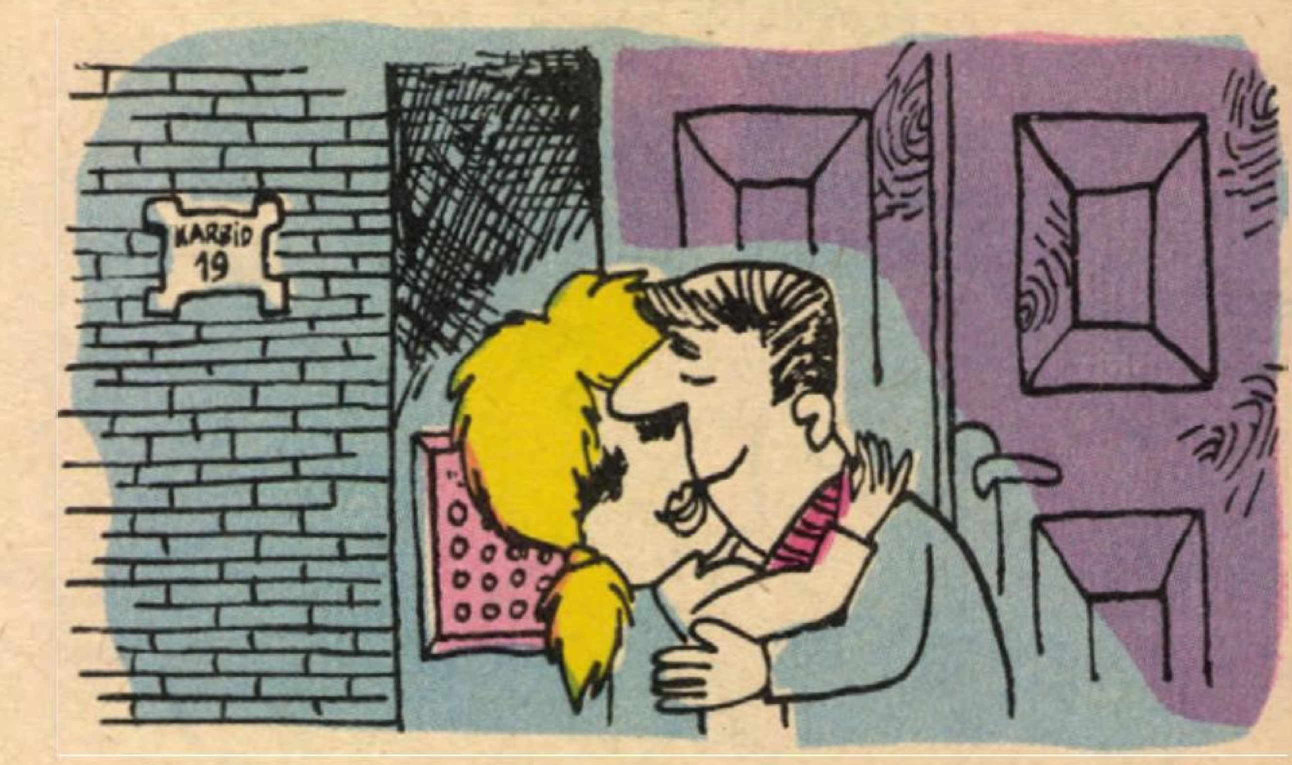
Tébolyultan nyomogattam a szikratávíró gombját:

— S. O. S.... S. O. S.... Itt a Karbid utca 19. rádióadója. S. O. S.!

De választ nem kaptam. Szikratávíróm eleme már fogyóban volt, az utolsó voltokkal még megkíséreltem leadni végső üzenetem. Hátha valaki felfogja és így az utókor megtudja majd, hogyan esett áldozatul a Karbid utca 19. az Ingatlankezelő Vállalat modernizálási törekvéseinek. Utolsó üzenetem hiteles szövegét a biztonság okáért véremmel az előszoba falára is felírtam, hogy a kései korok régészei megtalálják. Íme az üzenet:

„Valaha nekünk is volt házmesterünk. Rendes ember volt, egész nap ordítozott az udvaron azokkal, akik ordítoztak vagy rázták a rongyot. Közben hordta a pletykákat, de a szemetet is. Éjjelente, ha valaki erőszakosan csengetett, a kaput is kinyitotta. De aztán az Ingatlankezelő rájött, hogy a modern korban a házmester túlhaladott történelmi kategória, anakronisztikus csökevény. Ezért a házmestert megszüntették, és bevezették a tömbházfelügyelői rendszert. Ekkor már csak a tőlünk hatodik házban volt házmes... Pardon: tömbházfelügyelő, akit nemsokára tömbigazgató úrnak kellett szólítani, és csak előzetes bejelentés után fogadott. A lakókat kapukulccsal látták el. Ez eleinte kisebb bonyodalmakat okozott, mert ha valaki elvesztette vagy otthon felejtette kapukulcsát, reggel ötig ülhetett a kapu előtt. De az IKV tovább modernizált. Felszerelte a kapucsengőket. Így minden lakónak az utcán is volt egy csengőgombja, melyet éjszakai látogatója megnyomhatott. Rajta kívül még nyomkodta boldog és boldogtalan. A mi házunk lakói egyszer teljes létszámban kivonultak, megünnepelni Z. Zsuzsika első csókját, mely éjjel kettőkor esett. A mohó fiú Zsuzsika fejét pontosan a kapucsengő-táblának nyomta, és ahogy a kislány — nyilván tiltakozásul — forgatta a fejét, sorra nyomta valamennyi gombot.

Sokunknak azért is hiányzott a házfelügyelő, mert nem volt, aki kiabáljon az udvaron. Ezért az IKV minden ház udvarára hangszórókat szereltetett, melyből egész napon át áradtak az intelmek, részleteket olvastak fel a házirendből, majd közölték, hogy a víz el lesz zárva.

A takarításról — legalábbis a tervek szerint — egy központi brigád gondoskodott volna. Ezek az utca elején kezdték a takarítást, de mire a házunkhoz értek, a tagok lemorzsolódtak. Ugyanígy jártunk az újabb brigádokkal is. Így a lépcsőházat, az udvart és a kapualjat lassan ellepte a szemét. Emiatt sokat panaszkodtunk, de hála az IKV-nek, beszereztek néhány komputert, mely a lakók panaszait lyukkártyákra rögzítette, és egy másik komputerbe táplálta. Közben a kapu alatt a szemét már a boltozatig ért és csak laposkúszásban lehetett a házból kijutni. A városi hatóságok a házakban felgyülemlett piszkok láttán úgy intézkedtek, hogy minden ház előtt lábtörlőt kell felszerelni, hogy a lakók — kijövet — ne piszkítsák össze az utcát. Az IKV elektromos lábtörlőket szerelt fel, és minden ház televíziós kaputelefont kapott, mivel a látogatók már nem tudtak bejutni a lakásokba.

Sokan szidták az IKV-t, de alaptalanul. Egy modern vállalat nem aprózhatja fel magát olyan csekélységekkel, mint a felmosórongy, a seprű és a lapát, különösen nem akkor, amikor mindenki azzal volt elfoglalva, hogy felmérje: 2000-ben a házak teteje kibírja-e a helikopter taxiállomásokat? E kérdés időszerűsége egyre közelebb került, mert a közlekedés már csak a tetőn keresztül volt elképzelhető. Élelmezésünkről a Vöröskereszt gondoskodott, a napi adagokat ejtőernyőn dobták le, és ha nem volt szél, be is esett az udvarra, ahol a szemét már elérte a második emelet szintjét. Így az első emeleti és földszinti lakók adagját a kéményen keresztül engedték le.

Segítséget már nem várunk senkitől. Megnyugodtunk a sors és az IKV akaratában. Tragédiánk oka az átmeneti korból adódik. A hagyományos házmester már, az elektronikus tranzisztorizált házfelügyelő még nem működik. A haladás mártírjai vagyunk!

S. O. S.! S. O. S.!

Ősz Ferenc

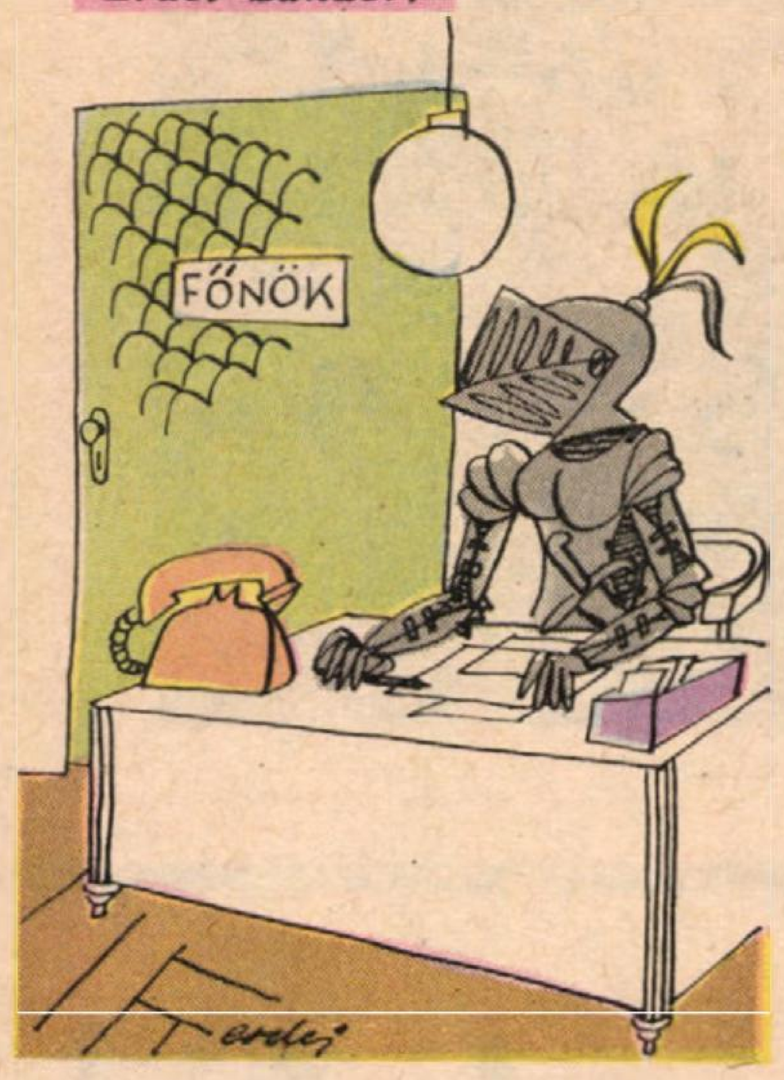
MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT:
Kinek milyen farsangi jelmezt ajánlanak?

Szűr-Szabó József:

– Elbert Jánosnak „Mátyás az igazságos" jelmezt

Erdei Sándor:

– Titkárnőknek.

Várnai György:

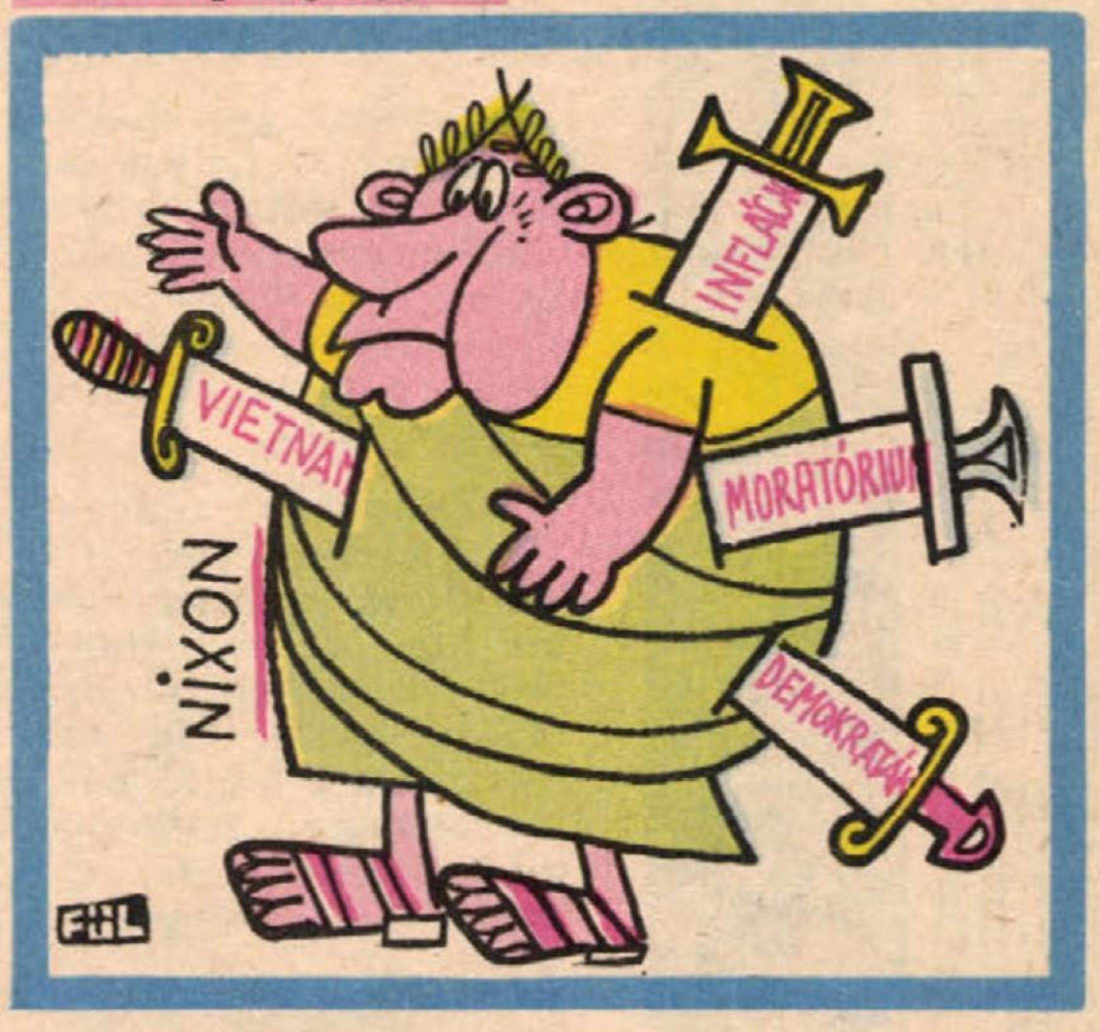
– Marsnak egy kényszerzubbonyt. (Farsang után is rajta maradhatna.)

Vasvári Anna:

– Kiskirályoknak...

Fülöp György:

– Nixonnak Julius Caesar-jelmezt.

Balázs-Piri Balázs:

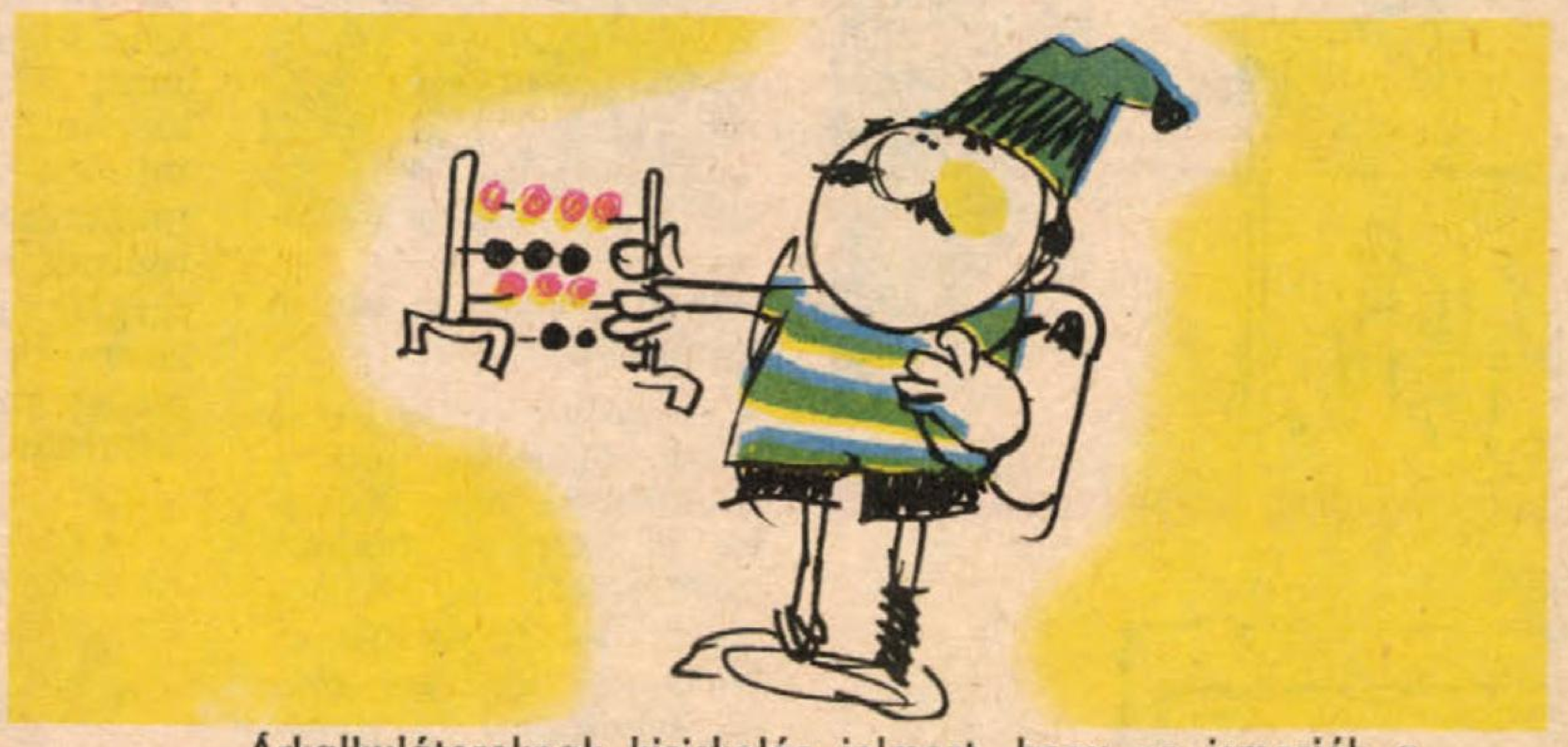
– Beat-zenészeknek egyszerű, sötét utcai ruhát.

Császár Tamás:

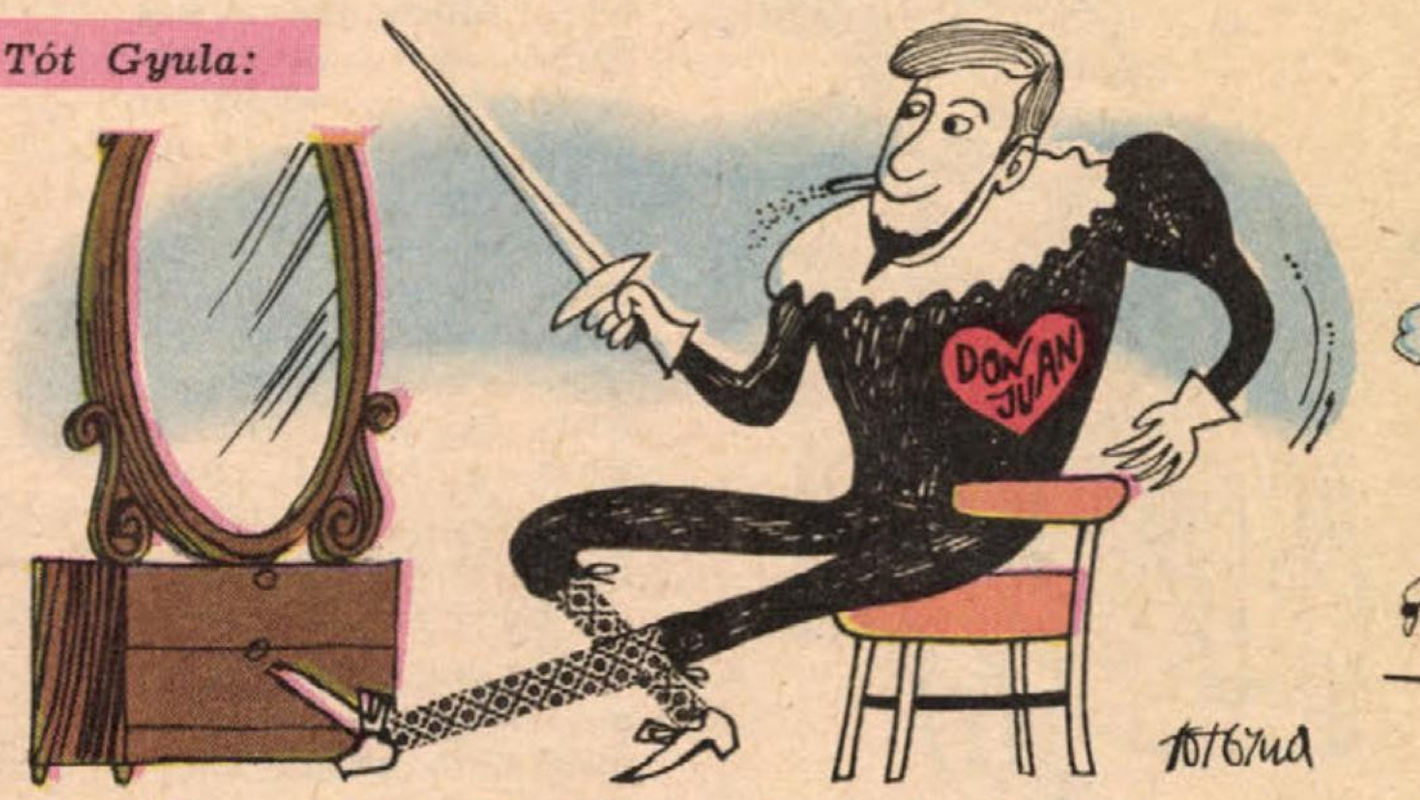
– Szörényi Leventének egy új folklór-szerelést!

Sajdik Ferenc:

– Árkalkulátoroknak kisiskolás jelmezt, hogy ne ismerjék a magas számokat.

Tót Gyula:

– Magamnak: hogy végre felfigyeljenek rám a nők...

Hegedűs István:

– Vállalati főkönyvelőknek.

MAI SZÓRAKOZÁS

Vita a filmről

VÁLASZÚT

– Nem érhet szemrehányás, színeinkért dobogott a szívem: de ugyanazért a szomszédban többet fizetnek.

KUTYAHŰSÉG

Csak a cím szokványos, nem úgy a történet.

Ismerős család. Jóképű férj, szép, fiatal feleség. Kedves asszony a mama is és élő cáfolata annak, hogy: „vőm — fiam, menyem — nem lányom", mert, ha néha szóba került, áradozva beszélt a fia feleségéről. A család negyedik tagja egy értelmes, fiatal bokszerkutya.

Úgy tudtuk, tökéletes harmóniában élnek. Nagyon meglepődtünk tehát, amikor vagy egy esztendeje azt hallottuk, hogy a házaspár elvált, sőt, a fiatalasszony már el is költözött.

Hát tegnap látom, hogy a fiatalasszony ott sétál a kutyával a házuk előtt.

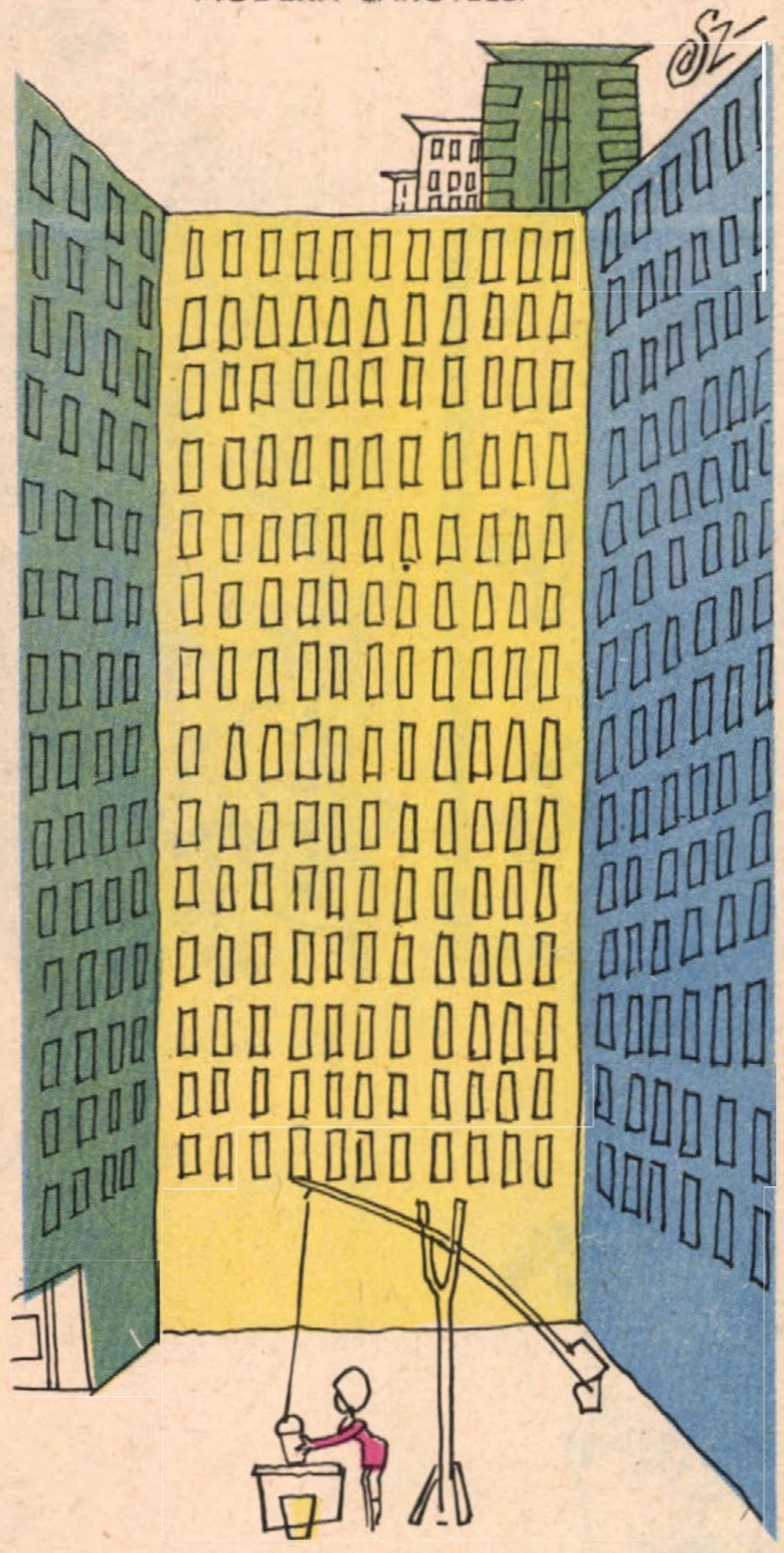
— Újra kibékültek? — kérdem örömmel közös barátunktól.

— Szó sincs róla — világosít fel. — Csak a kutyához jár vissza látogatóba és leviszi sétálni.

Úgy bizony! Az ember is képes kutyahűségre...

(h. m.)

MODERN LAKÓTELEP

ÁLLATORVOSNÁL

ÁLLATI DOLGOK

NEMI FELVILÁGOSÍTÁS

A még gyereknek tekinthető gólyakislány izgatottan érkezik haza az iskolából. Táskáját a fészek sarkába vágva, számonkérő hangon fordul anyjához:

— Anyukám, amikor a kistestvérem érkezett, és én faggattalak, te azt mondtad, hogy a kis gólyát az ember hozza. Ma az iskolában a tanító néni egészen másképp magyarázta a dolgot. Most kinek higgyek:

neked vagy a tanító néninek?

A gólyamama csőre kissé pirosabb lett a szokottnál. Az ördögbe is ezzel a modern neveléssel! Jó, jó, nemi felvilágosítás... De miért kell ezt már az iskolában, a gyermekeknél elkezdeni? Harapófogóba kerültem, nincs menekvés. Színt kell vallanom. Megadóan sóhajtott, mint aki tisztában van azzal, hogy a szülői tekintélyt addig tanácsos megóvni, amíg még megvan. Melegen magához vonta kislánya buksi fejét és azon a meghitt hangon, ahogy csak nő tud nővel titkot megosztani, így szólt:

— Nézd, drágám. Te már nagylány vagy és elég okos ahhoz, hogy megismerd az igazságot. Vedd hát tudomásul, hogy a kis gólyát nem az ember, hanem bizony a gólya hozza.

ELKEDVETLENEDÉS

A csigák népes csapatának egyik tagja már hosszabb ideje azzal vonja magára társai figyelmét és megütközését, hogy állandóan előresiet, lényegesen gyorsabb tempóban halad, mint a többi.

Egy napon aztán elővették:

— Nézd, ez mégse járja! Minket a köztudat a lassúság példaképeiként tart számon, és tisztel csigaemlékezet óta. Ezzel szereztünk példátlan népszerűséget és tekintélyt. És most te előállsz a gyorsaságoddal, azt a jogos hiedelmet keltve az emberekben, hogy mi csak megjátsszuk magunkat, mert lám, tudunk mi gyorsak, sőt fürgék is lenni. Ezzel lerombolod hitelünket, megsemmisíted tekintélyünket és nehezen

szerzett népszerűségünket. Gyorsaságoddal helyrehozhatatlan kárt okozol a csigatársadalomnak!

A vádlott keserűséggel teli hangon szólalt meg háza erkélyén:

— Tudtam én mindenkor, mi a kötelességem. Egyforma lassan, egy vonalban haladtunk mi mindig. És mi volt ezért a hála, a köszönet? Soha semmi! Soha semmiféle erkölcsi vagy anyagi elismerést, a legcsekélyebb megbecsülést sem kaptam érte. Ne is csodálkozzatok, hogy elkedvetlenedtem. Voltaképpen miért is törjem én magamat?

MODERN TECHNIKA

A nagy, emeletes csibekeltető kombinát földszintjére hölgylátogató érkezik a váro-

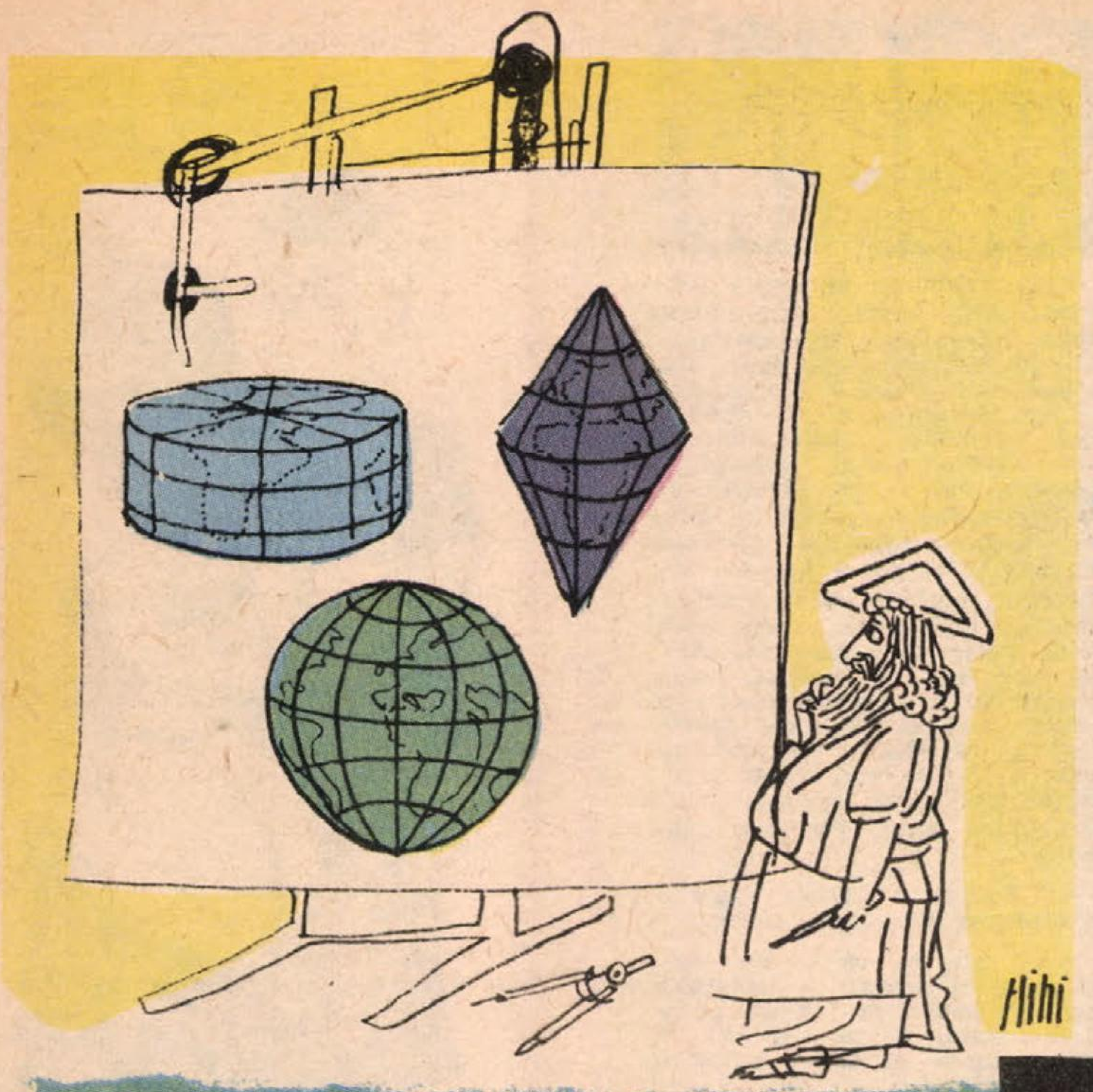
rosból. Ájult gyönyörűséggel szemléli a végtelennek látszó csipogó-csacsogó sereget. Elragadtatásában azt sem tudja hirtelen, melyiket és hogyan becézze előbb. Végül találomra kiragad egyet a tömegből, ölbe veszi, babusgatja, mint valami kisbabát.

— Édes, aranyos kis pihés csibém... Mondd szépen, ezek itt mind a te kis testvéreid?

Mire a csibe egyik lábacskájával felfelé mutatva cérnahangon megszólal:

— Azt én nem tudom. Családtervezés egy emelettel feljebb.

Nemes Zoltán

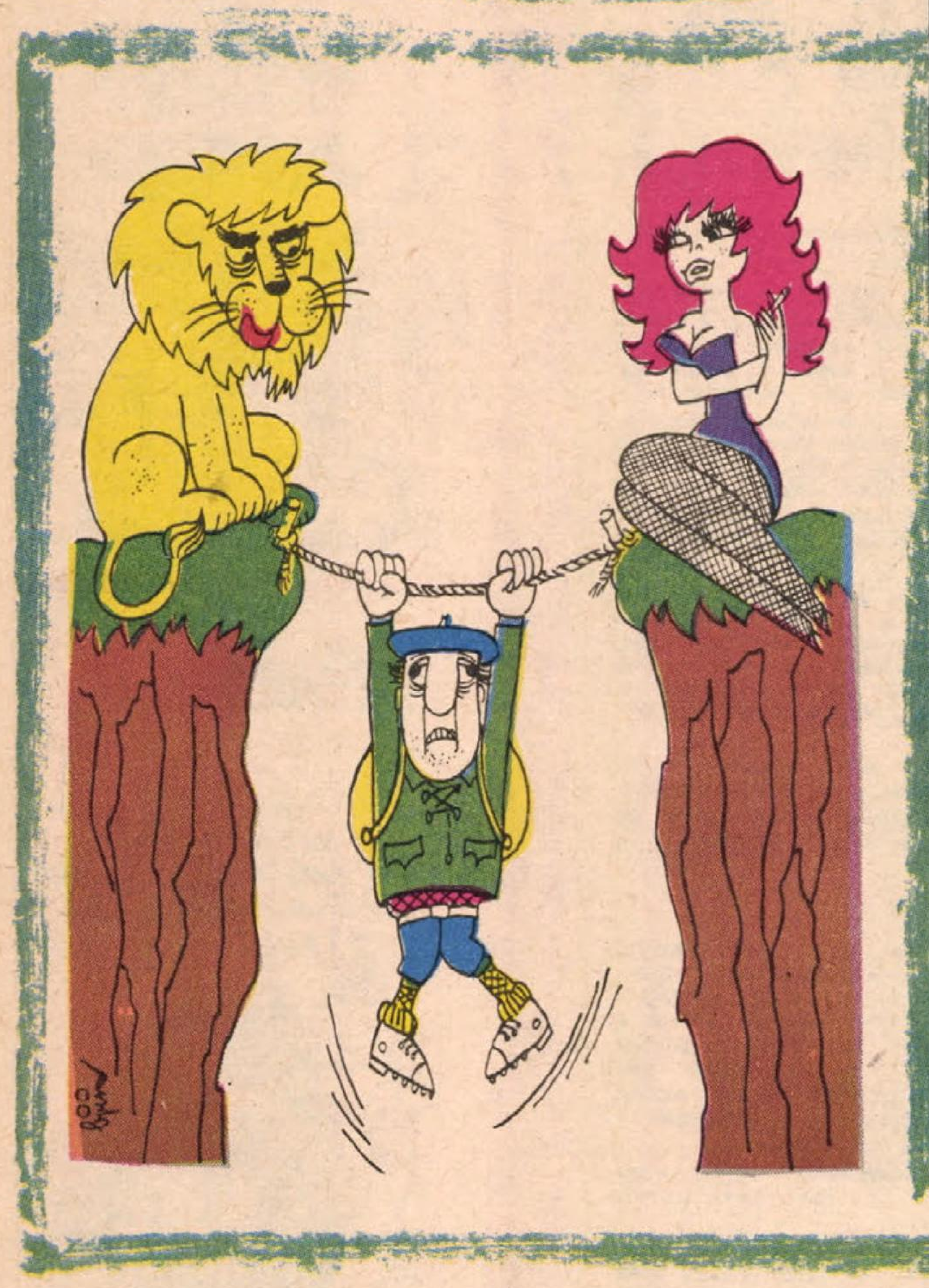

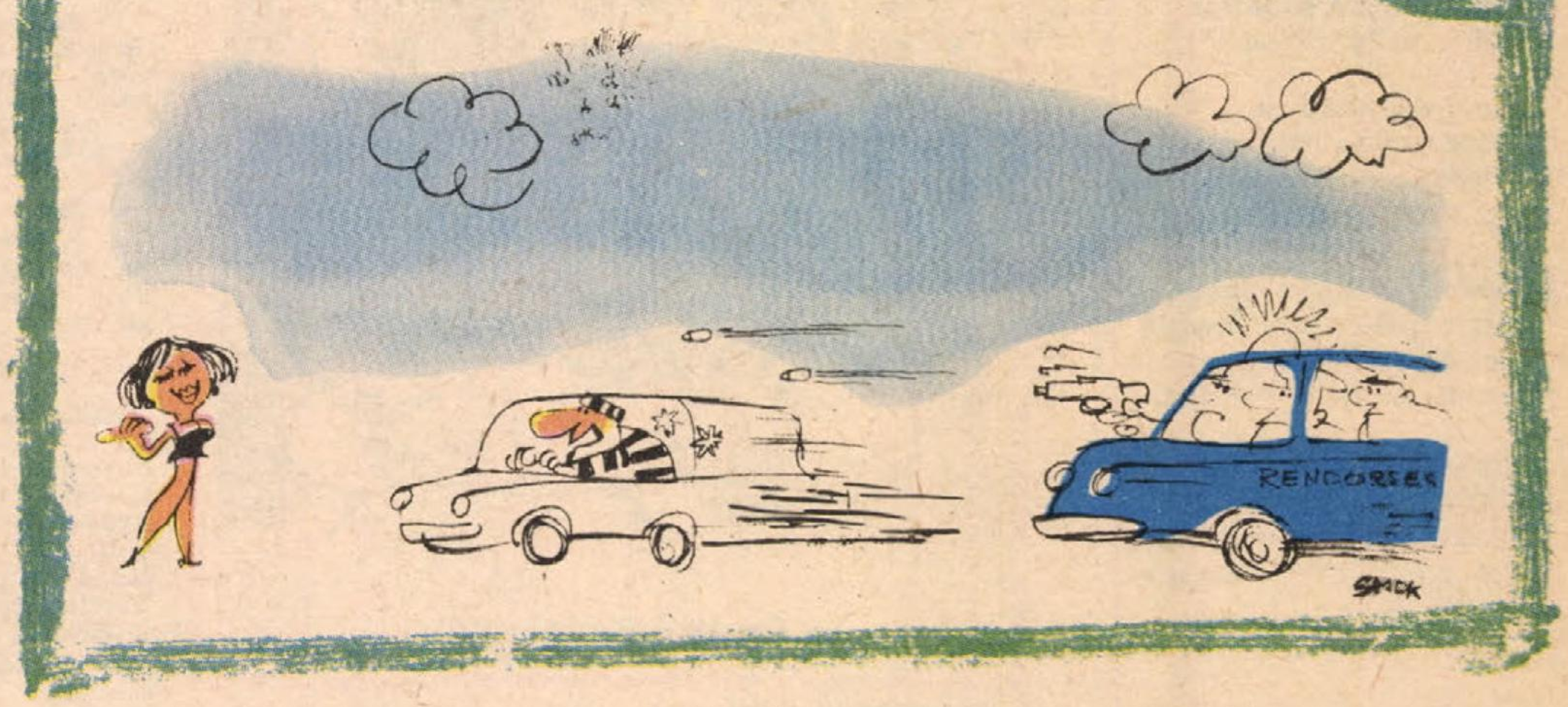

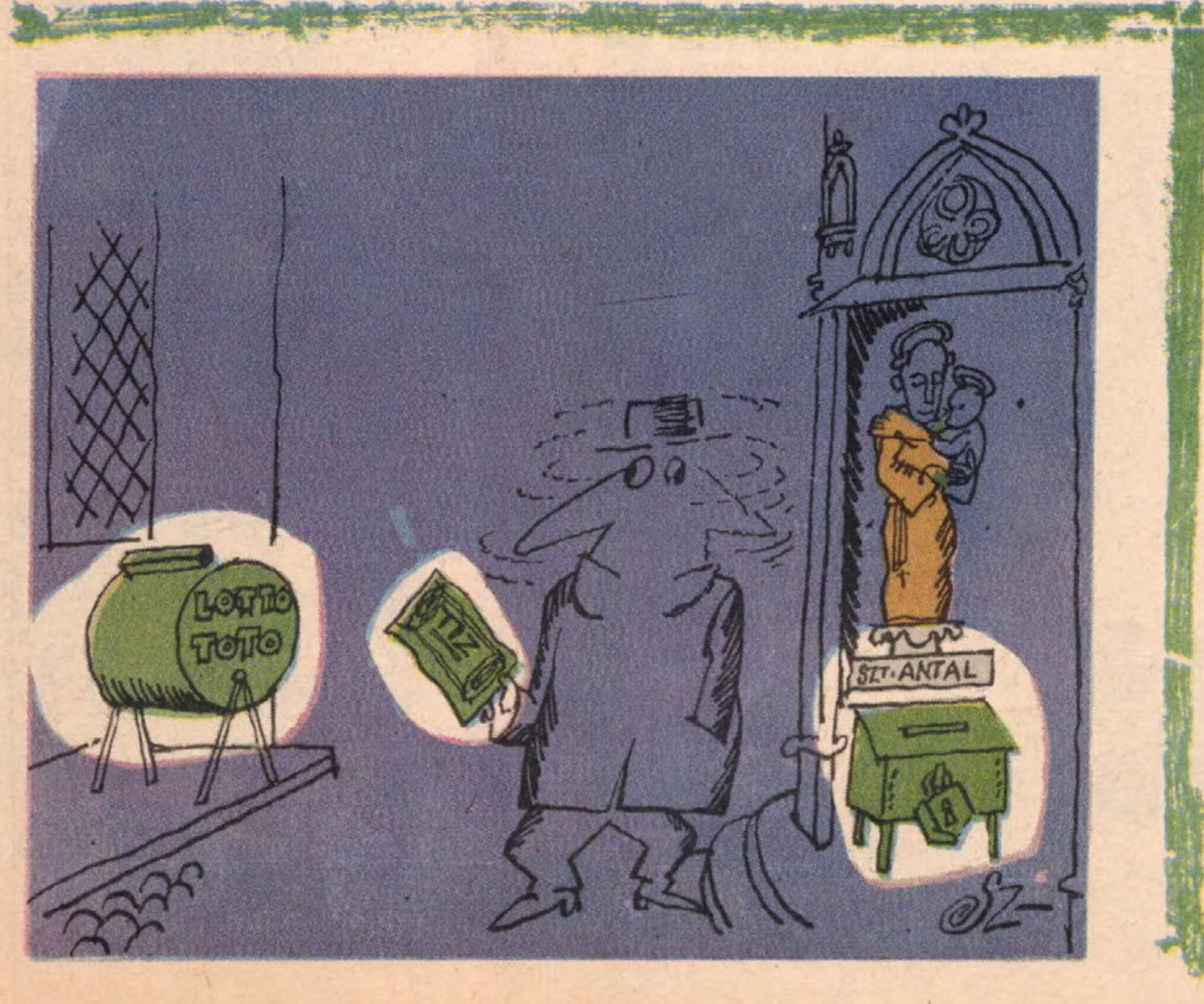
DILEMMA

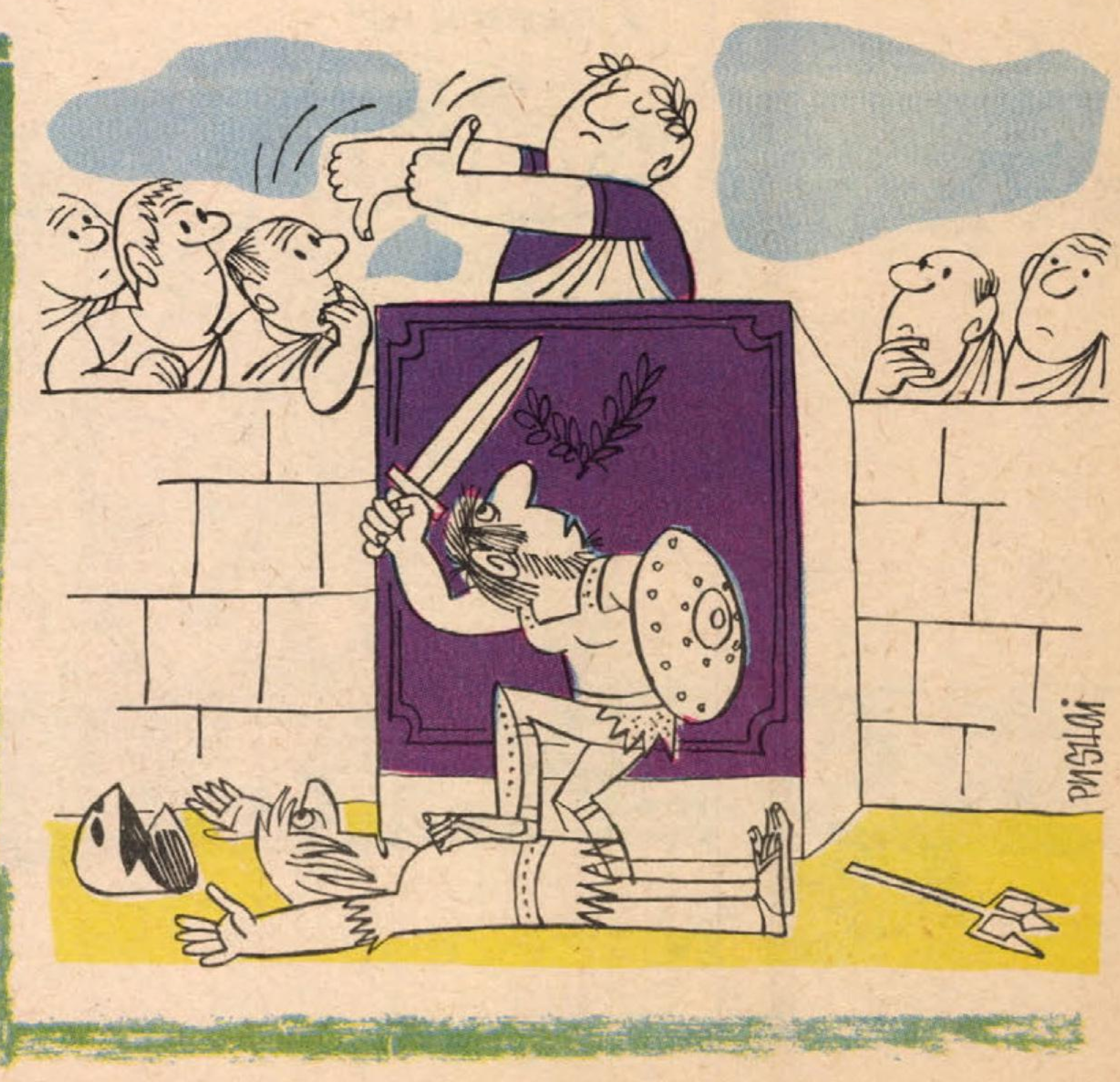
HEGEDŰS
BALÁZS-PIRI
FÜLÖP
VÁRNAI
SAJDIK
SZŰR-SZABÓ
PUSZTAI

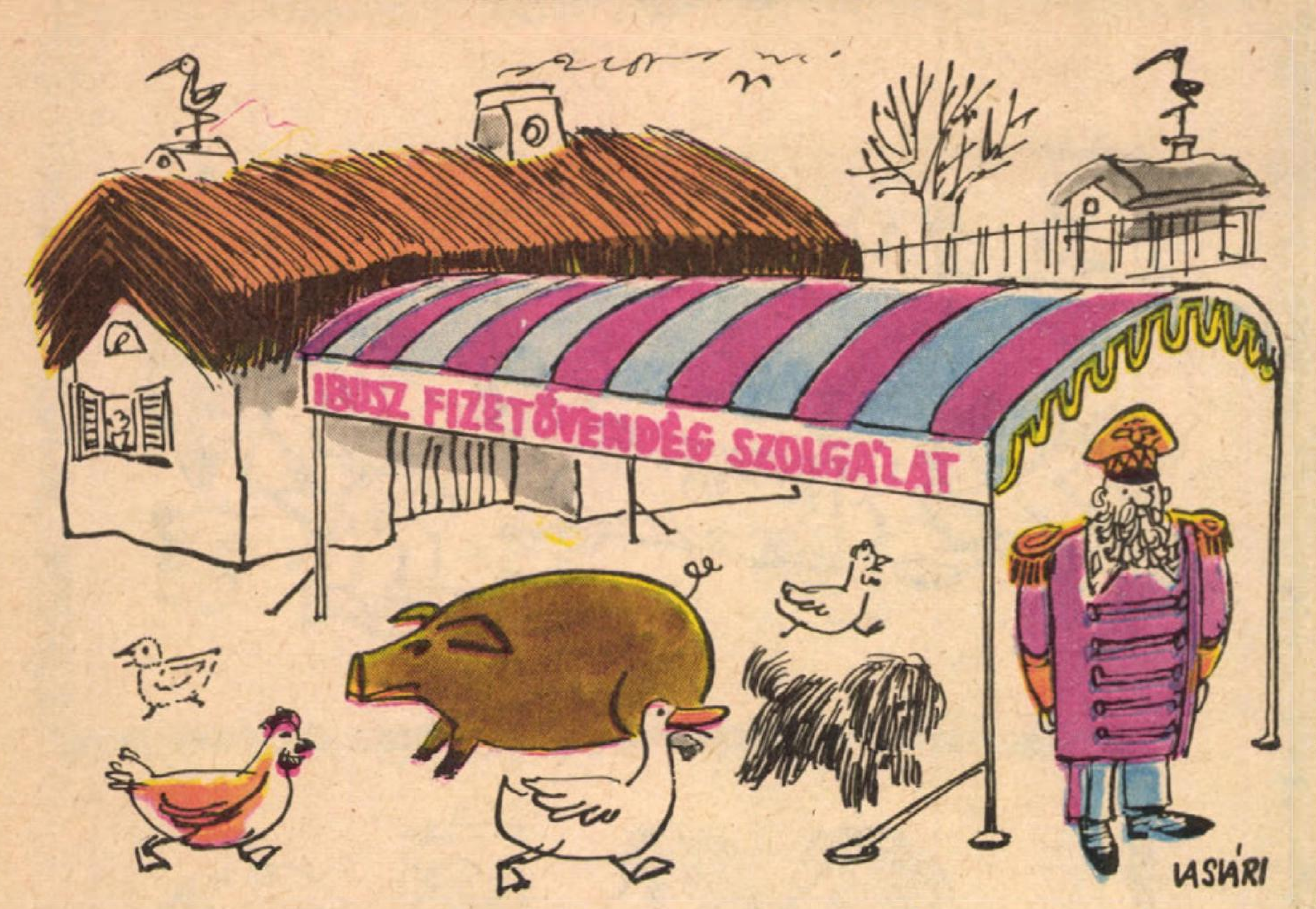

ELŐKELŐ VENDÉGLÁTÓHELY

PATÓ PÁL ÚR

Pató Pál úr golyóstolla
sűrűn pihen, tokba tolva.
Ha csak ránéz, így morog:
– Nem hajt engem a dolog.

Miért hajtanék, kérem szépen?
„TÓL – IG" szól a fizetésem,
az „ – IG" fölé nem mozog...
Így hát ráér a dolog.

A bérplafon kemény plafon,
fejem nem törhet át azon,
így hát munkán spórolok...
A pihenés jó dolog.

Az, aki ezt kitalálta,
pukkadt volna meg a drága!
Ő merev, én meg konok:
majd csak megvár a dolog.

Minek az a nagy lihegés,
mikor a pénz úgyis kevés?
Akkor leszünk boldogok,
ha nem esz meg a dolog.

Így éltemet végigélem,
ha más gürcöl, én csak nézem:
mennybe visznek angyalok...
S ott pláne nem dolgozok.

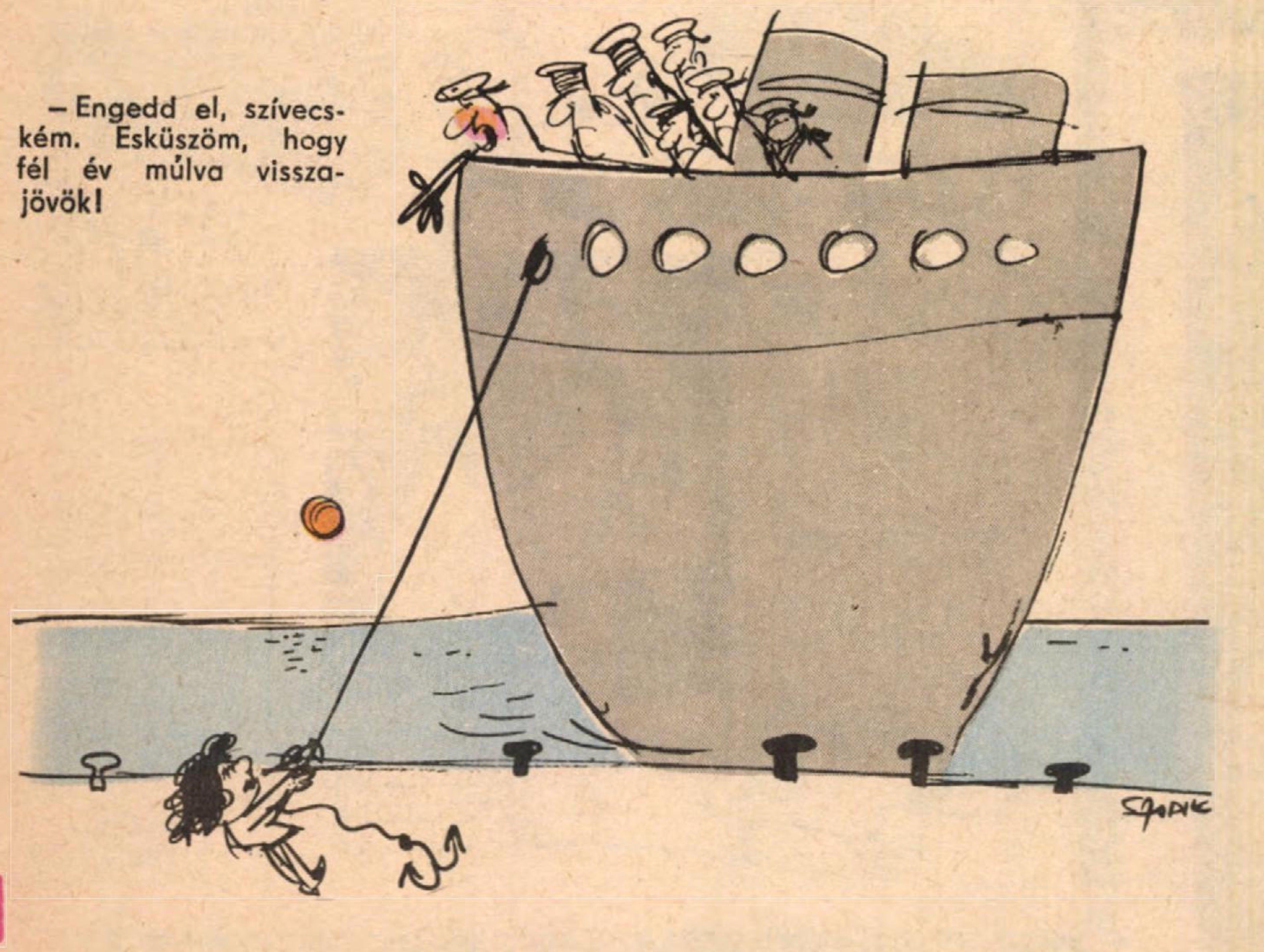
Bedő István

KULTÚRA

– De kiművelődtél, Julis!...

A TENGERÉSZ FÉRJ

– Engedd el, szívecském. Esküszöm, hogy fél év múlva visszajövök!

A VILÁG ANEKDOTA KINCSÉBŐL

Paul Verlaine, az egyik legjelentősebb francia szimbolista költő, szegényen, nyomorúságban élt, és rengeteget ivott. Ha éppen volt valami pénzecskéje, tizennyolc garasért ebédelt egy szerény kiskocsmában. Egy ízben, ahogy asztalánál eszeget, belép egy jómódú és az irodalomban jártas idegen. Az idegen kísérője gyorsan megsúgta, hogy a kopott, viharvert ember, aki szerény ebédjét fogyasztja, nem más, mint Verlaine, a hírneves poéta. Az irodalombarátot megrendítette a látvány, gyorsan elővett egy ezerfrankos bankjegyet, odaadta a kocsmárosnak, s meghagyta, hogy a jelentős összegből nyisson hosszú időre hitelt Verlaine számára.

Az idegen távozása után a kocsmáros a költőhöz sietett.

— Jó hírt hozok — mondotta ragyogó arccal. — Legalább egy esztendőn át ingyen ehetihat nálam, az az úr, aki az imént ment el előre kifizette a számláját...

S meglobogtatta az ezerfrankos bankót.

— Ezer frank! — lelkendezett a költő. — Ezer frankot kaptam! — kiáltotta és máris nyújtotta a kezét a bankjegy után — ide vele, de rögtön!

— Szó sincs róla — tiltakozott a kocsmáros. — Nem azért kapta, hogy nyomban eligya. Ahelyett, hogy abszinttal mérgezné magát, jöhet hozzám reggel, délben, este, s kedvére jóllakhat.

Verlaine egy ideig némán vizsgálta a kocsmáros határozott, komoly arckifejezését, aztán hirtelen pompás ötlete támadt. Odahajolt a gazdához, s csábos hangon a fülébe súgta:

— Tudja mit? Adja ide a felét. A másik felét megtarthatja, esküszöm, soha többet be nem teszem a kocsmájába a lábam.

•

Hatalmas nagy festménnyel szállt fel Verlaine egy omnibuszra — egy régiségkereskedőnél akarta pénzzé tenni a képet. De a vászon akkora volt, hogy az omnibusz kalauza állandóan beleütközött. Végül elvesztette a türelmét, s ráförmedt a költőre:

— A teremtését! Miért nem mindjárt egy szekrényt hozott magával?

— Hoztam volna — felelte szomorúan Verlaine —, de még mennyire hoztam volna. Csakhogy a maga legnagyobb szerencséjére, már az utolsó szekrényemet is eladtam...

•

Stéphane Mallarmé, francia szimbolista költő, ifjúkorában szoros barátságot tartott fenn a később „Tigris" néven „becézett" francia politikussal, Georges Clemenceau-val. A barátság a két ellentétes szellemű és jellemű férfiú között azonban nem volt mentes éles vitáktól. Egy ilyen összezördülés alkalmával a hírhedten konok Clemenceau keményen kijelentette:

— Kedves Stéphane, én mindenkor, minden esetben egyetlenegy alapelvből indulok ki.

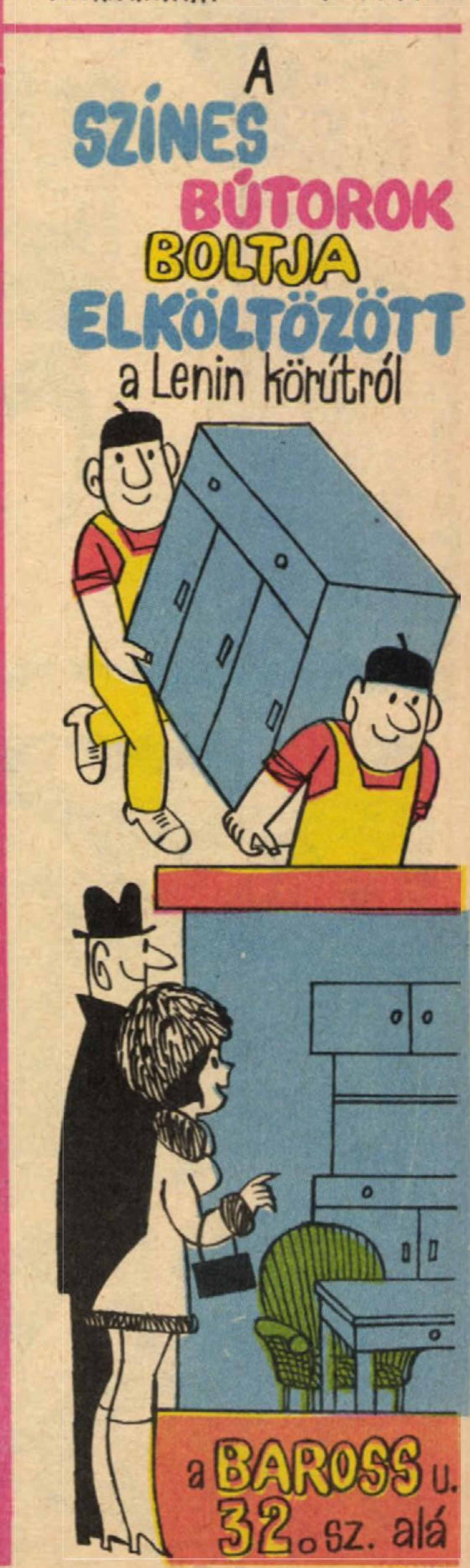
De Mallarmé máris közbevágott:

— De, kedves Georges, miért kell kiindulnod egyetlenegy alapelvből? Az élet anynyira szövevényes és bonyolult, hogy egy kérdés elbírálásánál talán helyesebb volna, ha mindjárt két vagy három alapelvből indulnánk ki...

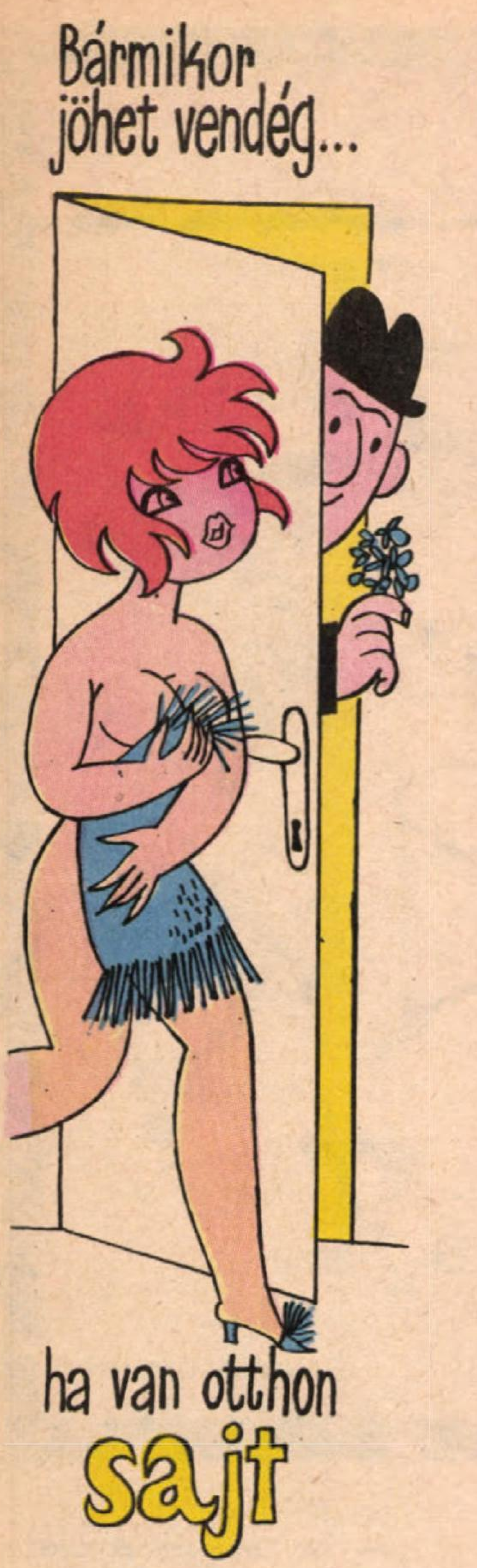
Békés István gyűjtése

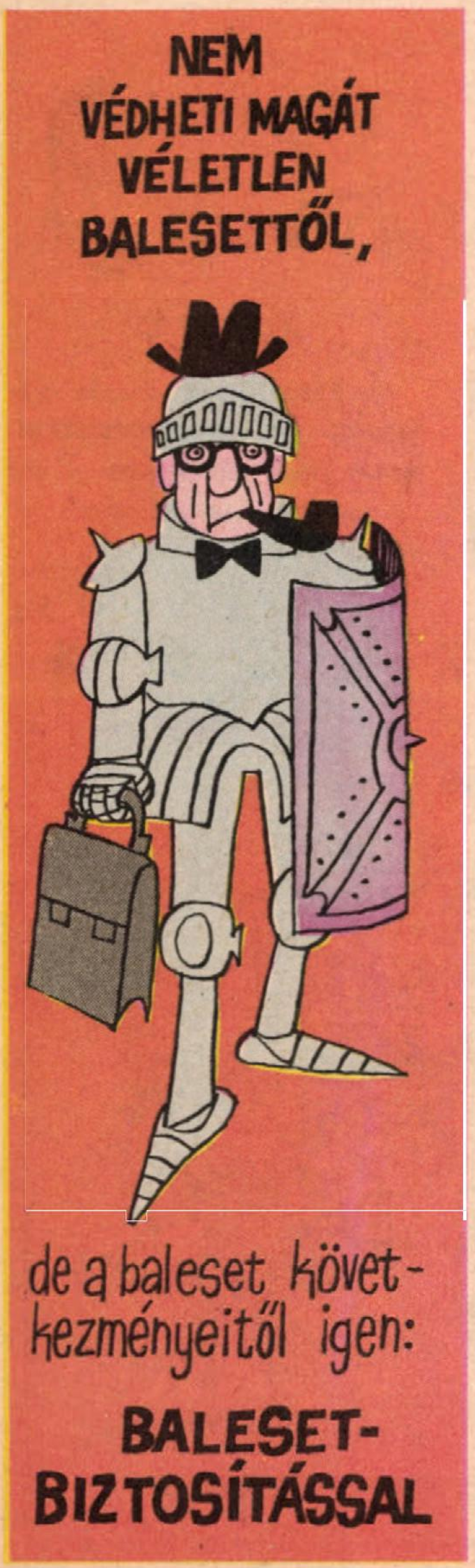
HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

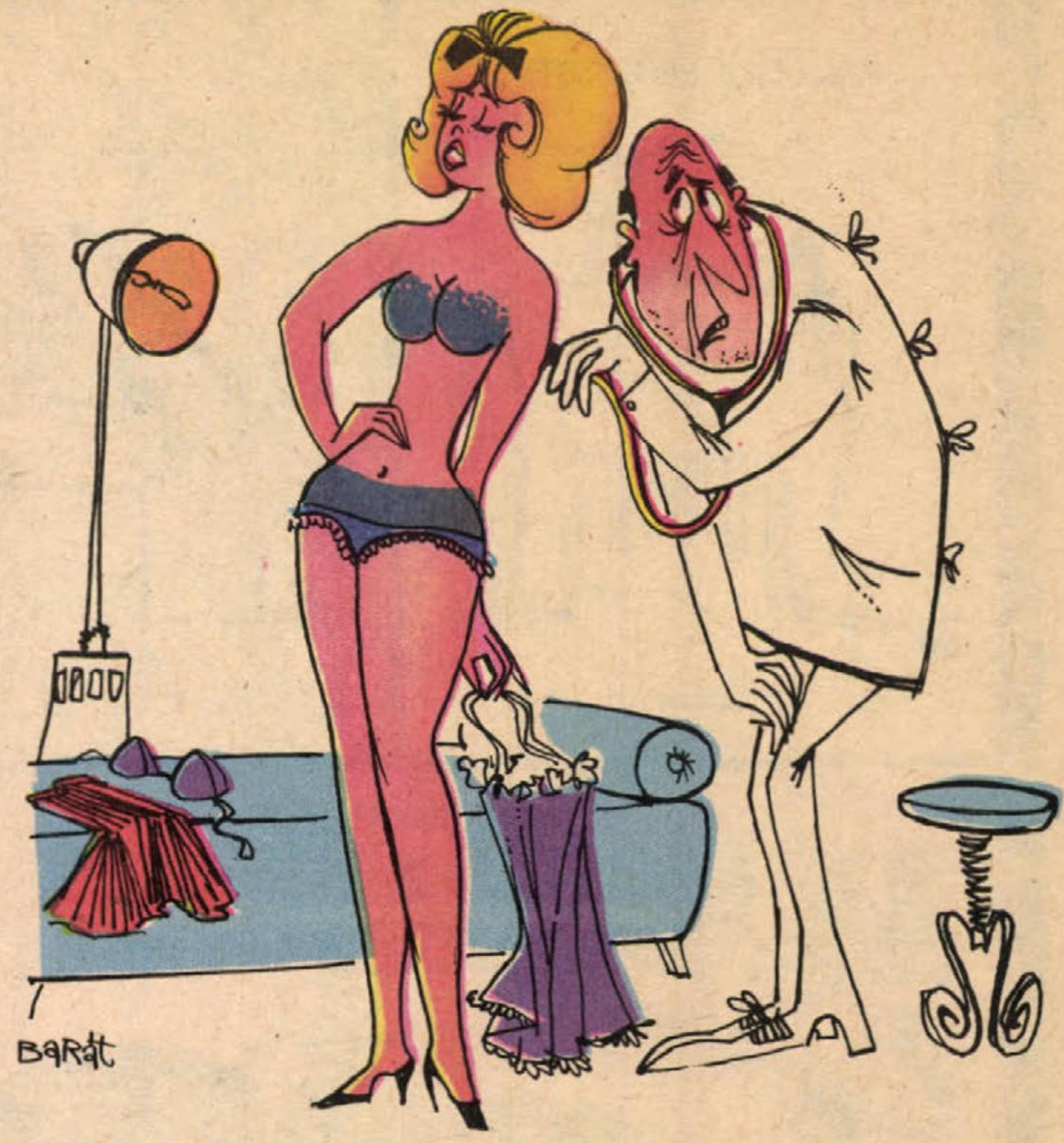

VÁRATLAN FORDULAT

NEHÉZ ESET

– Zörejeket hallok!
– Doktor úr, ez a tánczenei koktél a szomszédból.

EZT OLVASTAM

ELEFÁNT A PORCELÁNBOLTBAN

Mondat a Ludasból: „Amikor legutóbb találkoztam vele — véletlenül nem az erdőben, hanem *egy pesti eszpresszóban, ahová szerény Wartburgján néhanap be-beruccan* — rezignáltan panaszkodott."

Gondolom, az illetőnek, ha a szerény Wartburgot kint hagyná a presszó előtt, s ő maga gyalog ruccanna be a vendéglátóipari üzemegységbe, kevesebb oka volna a panaszkodásra.

ANGYAL, SEGÍTS!

„Önként jelentkezett a spanyol hatóságoknál Mariano Ventura Rodriguez spanyol diák, aki műanyag pisztolyával tett kísérletet az Ibéria légitársaság kétmotoros repülőgépének eltérítésére" — közli az Esti Hírlap, s nyomban ezután arról számol be, hogy a Zaragozában leszálló gépet a karhatalom tüstént körülvette, „majd a rendőrség letartóztatta az ifjú géprablót", aki előzőleg „játékpisztollyal tartotta sakkban a személyzetet és az utasokat".

Kérdésem: *hol és mikor* jelentkezett a játékpisztolyos diák önként a hatóságoknál? A zaragozai börtönben? Vagy még a levegőből, telefonon, sakkban-tartás közben?

OLDOTT CSIKORGÁS

A Magyar Nemzet egyik megemlékezéséből: *„Meg tudta lágyítani a humortalan megmeredteket és oldani tudta a csikorgásukat."*

Le a kalappal. Megmeredtek csikorgásának oldása valóban nem tartozik a mindennapi teljesítmények közé.

HEGYMAGAS TÉVEDÉSEK

A Lenin-csúcs megmászásáról írja a Népsport: „A Mount Everestre már indítottak ilyen tömegtúrát, de *ilyen magasságra,* ilyen létszámmal még soha sem próbáltak feljutni."

Egyszóval 7134 méteres magasságra még nem indult tömegtúra, „csak" 8900 méteresre.

Ugyanebben a cikkben Tátrai Rupertről olvassuk: „Az idén a kanadai Sziklás-hegységben túrázott. Ellenfelei a *8600 méteres* Wenkchemna, a *8602 méteres* Lookaut... voltak."

Tisztelettel bátorkodom megjegyezni, hogy az egész észak-amerikai kontinens legmagasabb csúcsa a Mount McKinley: kb. *6400 méter* magas. Ráadásul még csak nem is a Sziklás-hegységben található...

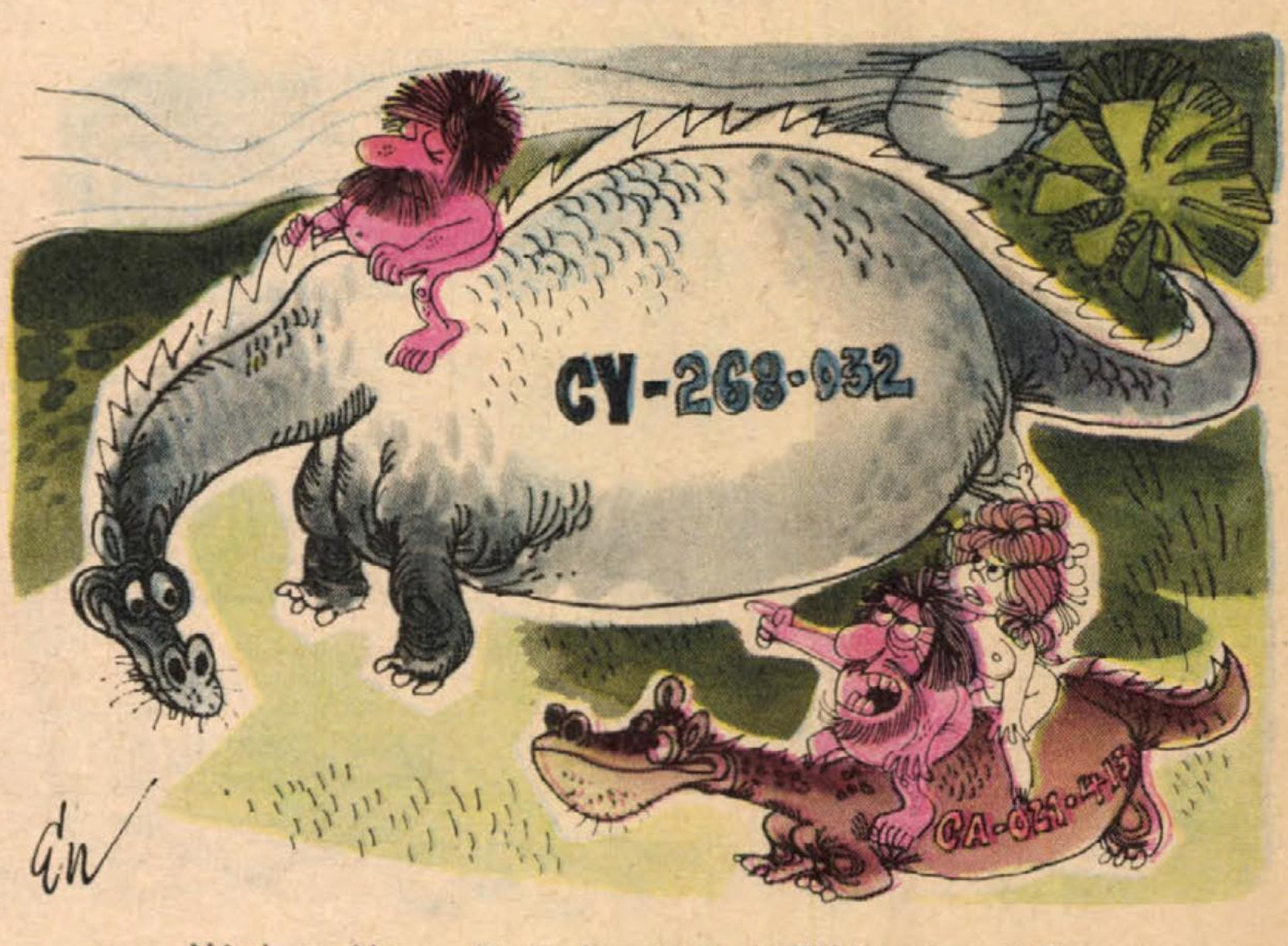
LEEJTETT ÉLET

Az Élet és Irodalom írja: „Ezt a lexikont nem akkor kell a kezünkbe venni, mikor valami adatot akarunk megnézni. Akkor, amikor bizonyítani akarjuk, hogy *az élet végeredményben mulatságos dolog. S ha a lábunkra ejtjük, nem okoz súlyos — nyolc napon túl gyógyuló — sebeket...*"

Lehetséges. Ami engem illet, én olyan kevés alkalommal ejtettem életemet a lábamra, hogy nem merek általánosítani.

T. Gy.

MÁR A PLIOCÉNBAN IS

– Nézd, mekkora dögöt kapott a külföldi rokonaitól...

IMPORT HUMOR

TÖKÉLETES BEOSZTOTT

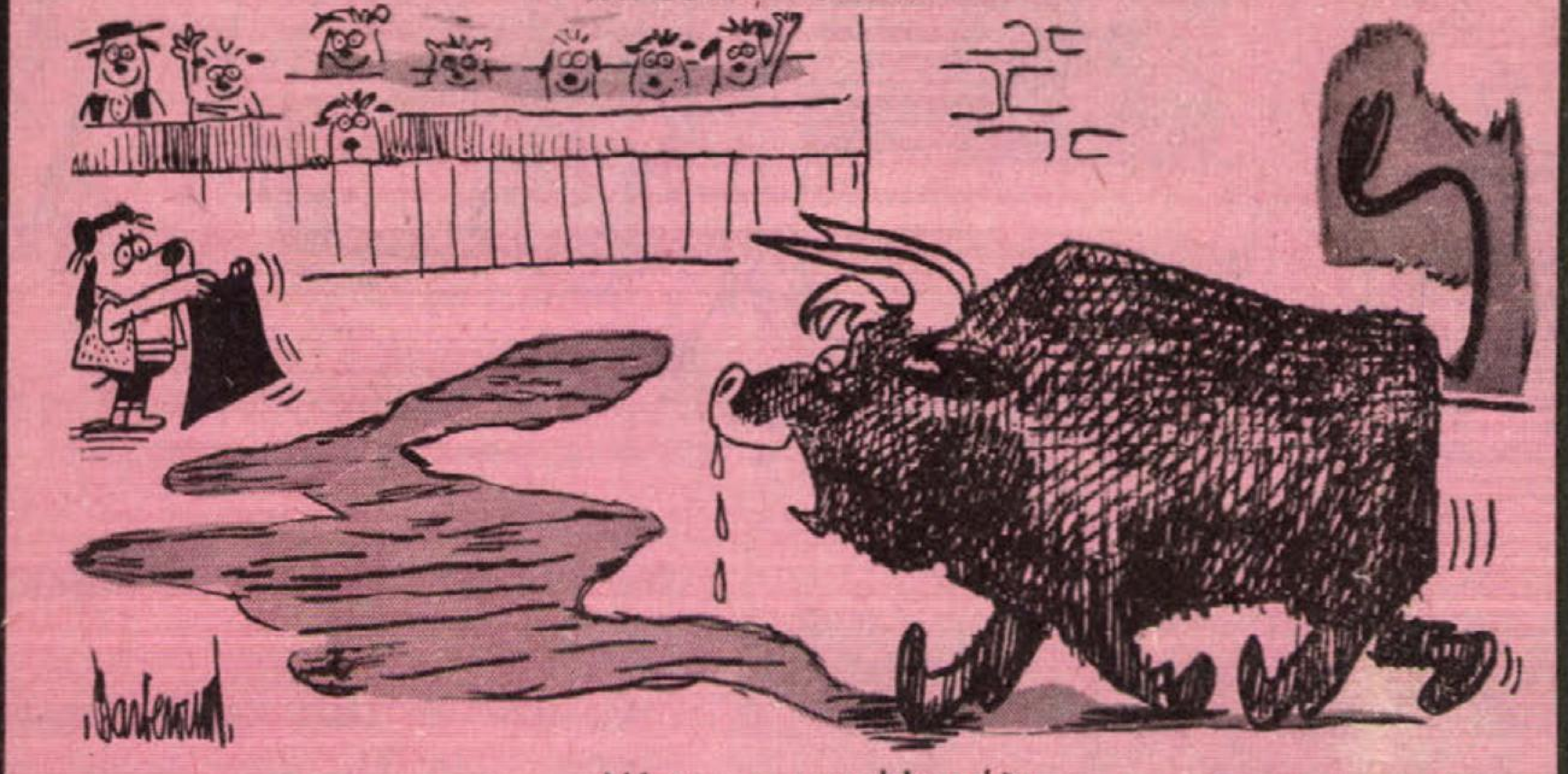
(„*Szpilki*", *Varsó*)

A NAGY SZEMFÉNYVESZTŐ

(„*Jezs*", *Belgrád*)

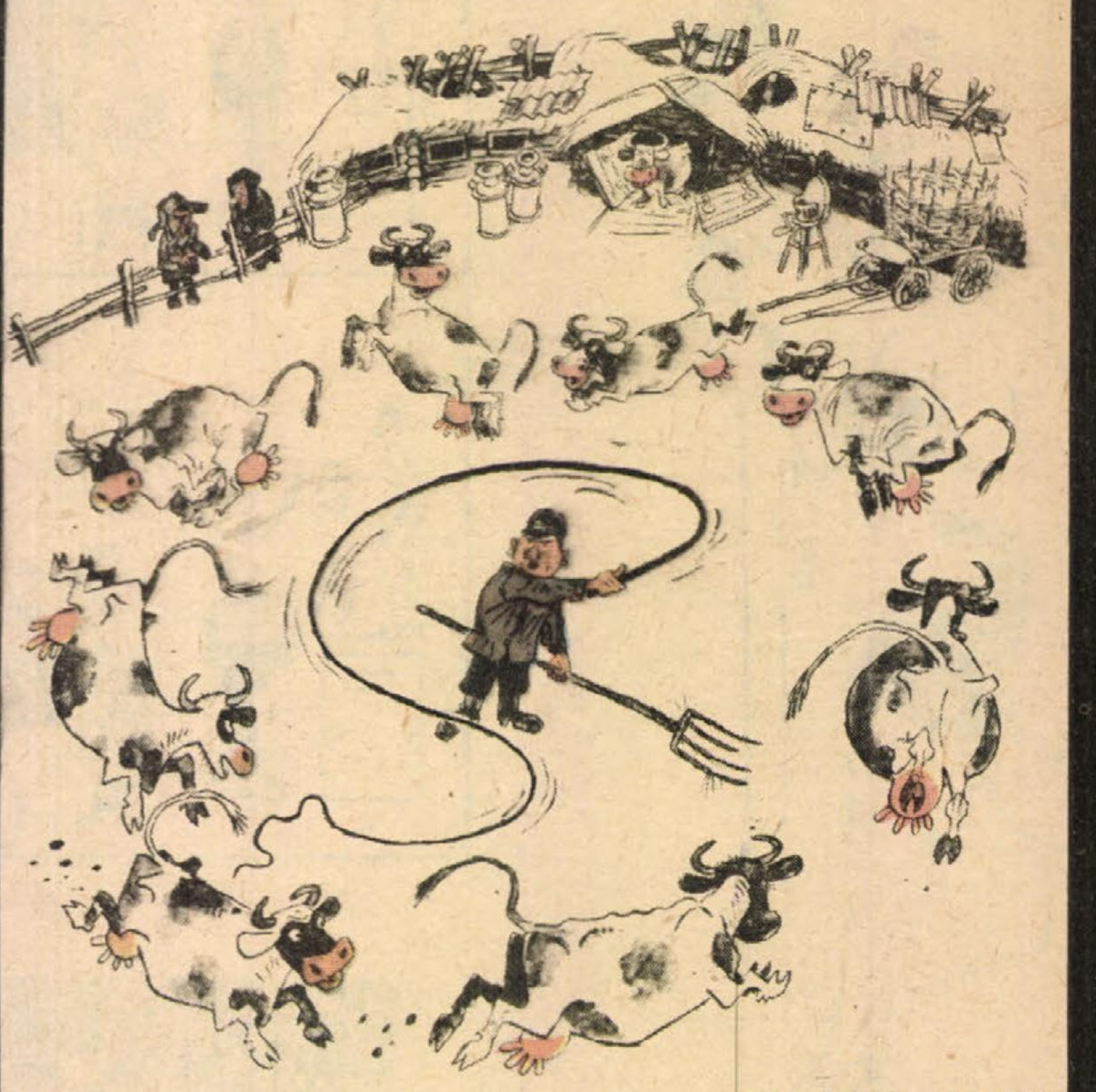
INFLUENZÁS IDŐK

– Végre egy zsebkendő!

(„*Ici Paris*")

A TÉVÉ ESTE A CIRKUSZBÓL KÖZVETÍTETT...

(„*Krokodil*", *Moszkva*)

SZILÁNKOK

KATASZTRÓFA

Ahogy mondani szokták: X.-nek a kisujjában több tehetség volt, mint... Szegény, egy karambolnál épp most veszítette el a kisujját.

IRIGYSÉG

Sajnálatra méltó az az ember, akit senki sem irigyel.

BÜSZKESÉG

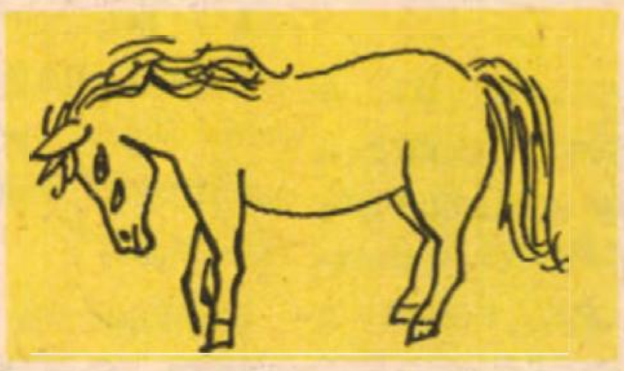
— Az én fiam nem valami vacak kis tolvaj, hanem intellektuális bűnöző. Ész kell ahhoz, uram!

GŐG

Megszűntek nálunk az osztálykülönbségek, de a budai lakosok még mindig gőgösen lenézik a pesti oldalon lakókat. Vajon miért?

LÓ

Olvasom, hogy az Ügetőn diszkvalifikálták egy lovat, mert favorit létére utolsónak ballagott a célba.

Lehet, hogy csak rossz napja volt szegénynek. Elhagyta, akit szeretett. Kinek van kedve ilyenkor ügetni?

AUTÓSOK

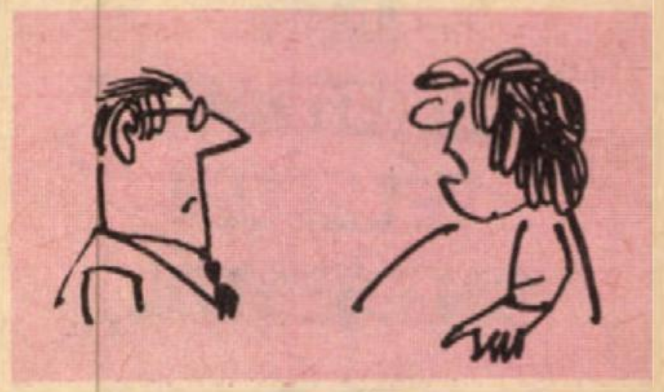
— Tudja, én olyan ember vagyok, hogy azt, aki nekem szimpatikus, sohasem ütöm el.

SZERELEM

— Összevesztem Zsuzsával. Soha többé nem akarom látni!

— Jó. De hova rohansz?
— Micsoda kérdés? Zsuzsához!

ALBÉRLET

— Fizet havi ötszáz forintot, de figyelmeztetem, uram, ide nővel nem jöhet fel, sőt: nő nélkül sem!

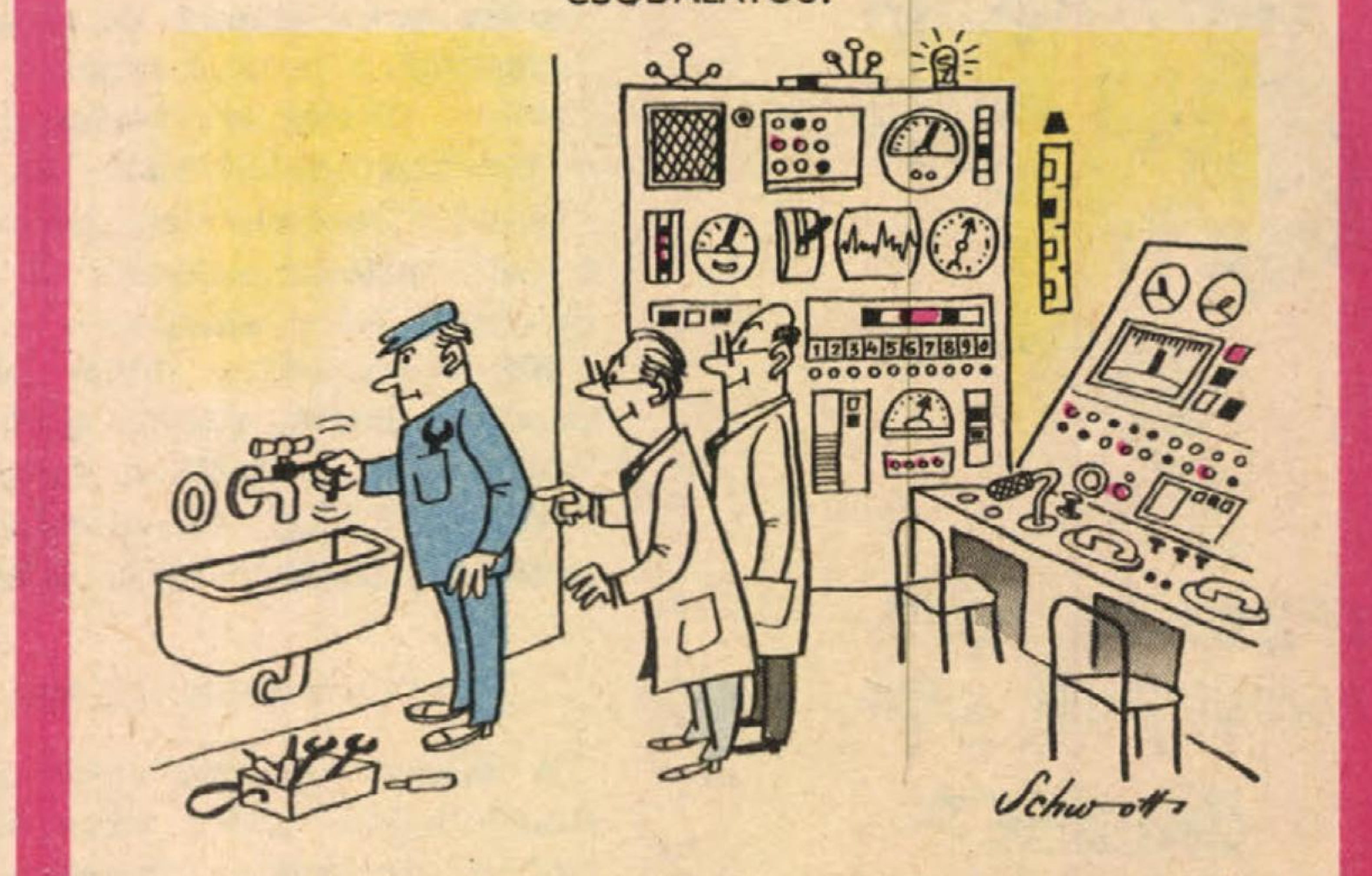
G. Sz.

RENDELŐBEN

– ... és ha így csinálok, mit érez a gyomrában ...?

CSODÁLATOS!

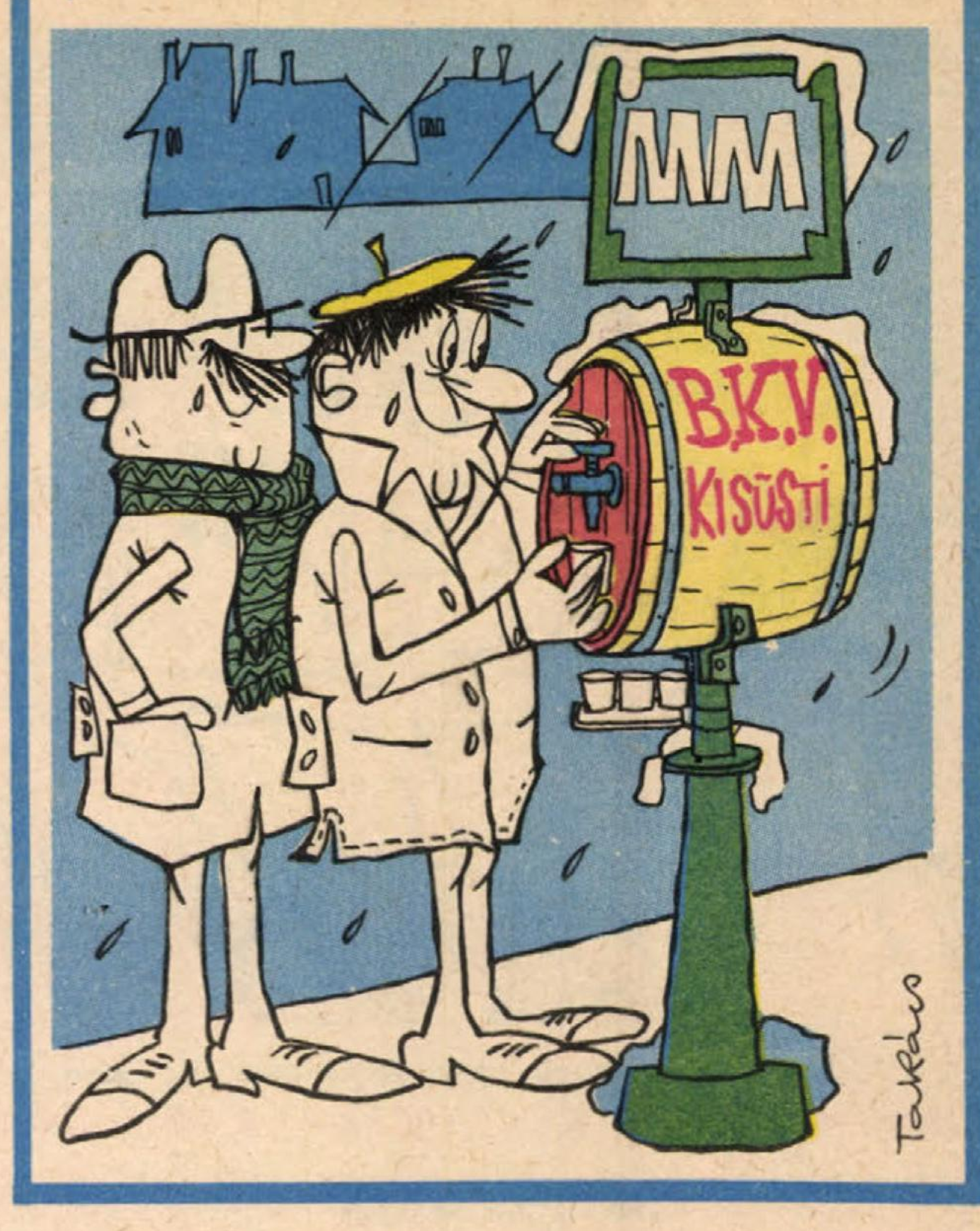
– Már nem is csöpög ... Mondja, mester, hogy csinálta?

SEX-FILM

– Még egyszer!

TÉLI KÖZÖNSÉGSZOLGÁLAT

RÉBUSZ

108. rejtvényünk megfejtése:

RAAA

Rakéta

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:

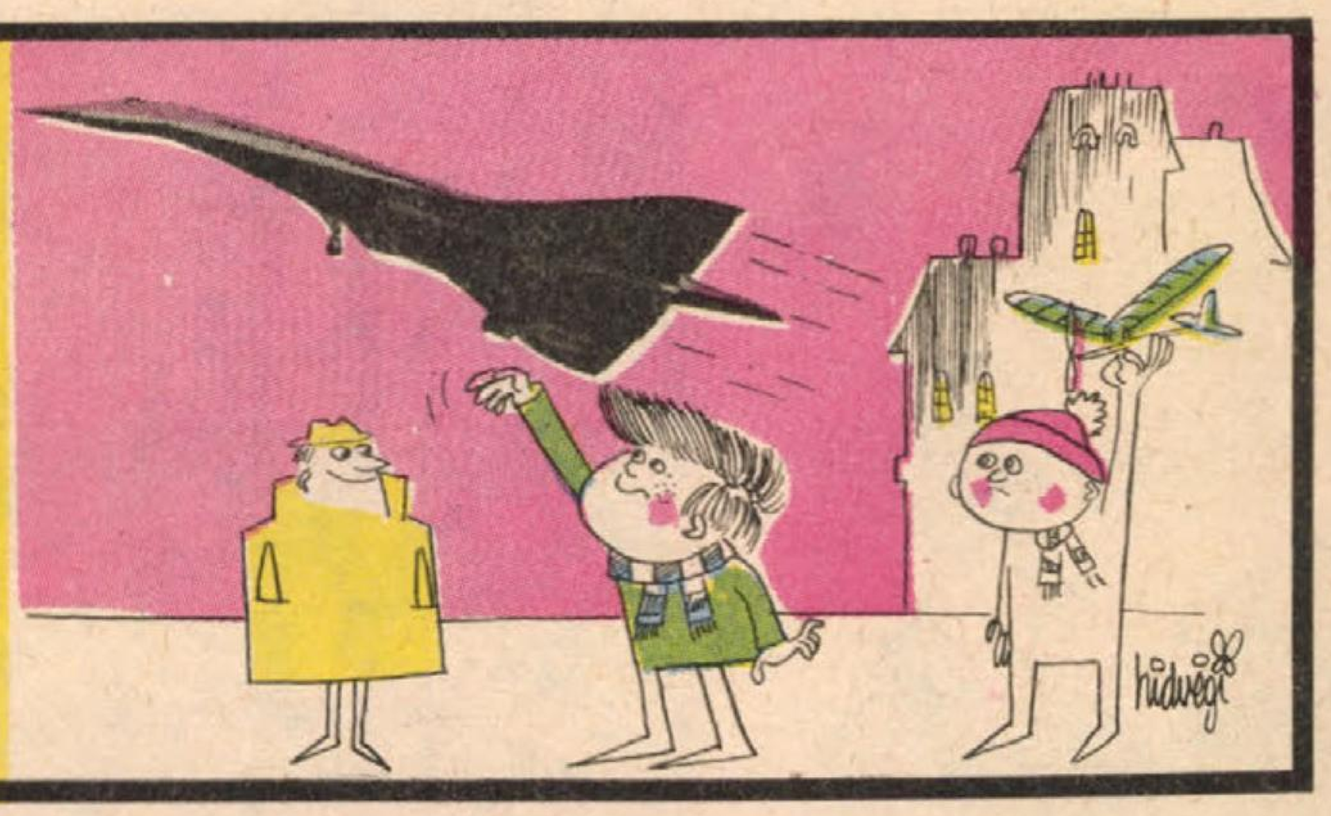
Kenessi István, Tolna, Diófasor 14.
Wieser Jenő, Dunaújváros, Duna sor 7.
Bak Zsuzsa, Szeged, Semmelweis u. 4.

110. REJTVÉNYÜNK

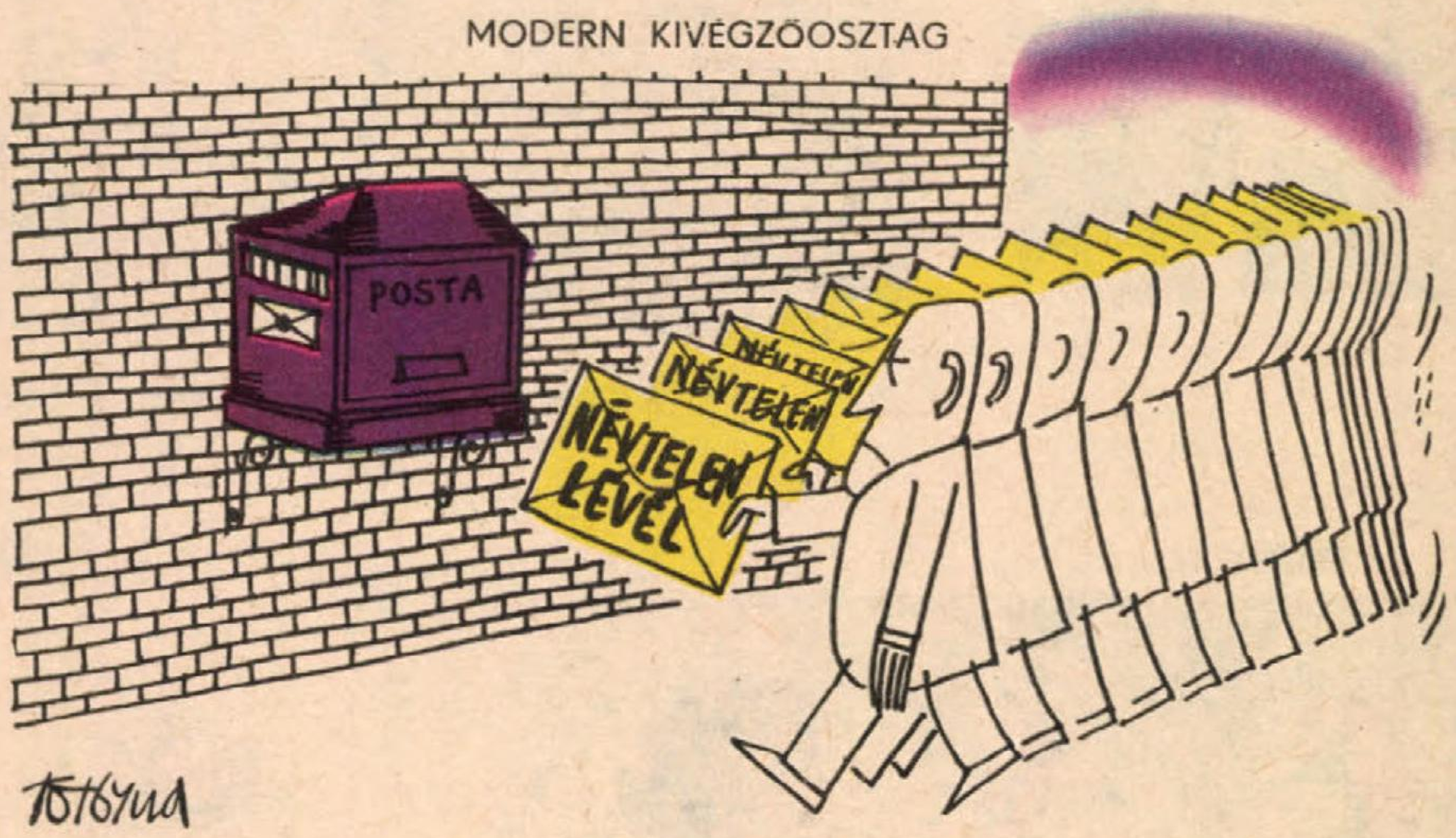
$\frac{T}{L}$ T

A megfejtéseket legkésőbb február 9-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14.

ELKÉNYEZTETETT GYEREK

MODERN KIVÉGZŐOSZTAG

K

Van egy nemzetközileg használt szó, amely egy bizonyos italféleséget illet, s amelyet úgy írnak, hogy cocktail és úgy ejtenek, hogy koktél (sznobéknál: kaktél). A cocktail szó gyakran megjelenik magyar újságokban, mint bárok, italmárkák hirdetése, a hirdetők azonban legtöbbször megtakarítják a K betűt s így írják: coctail. Nem nagy ügy, ugyebár, ettől még boldog lehet a magyar. De azért minimális műveltségi követelmény, hogy bizonyos közkeletű idegen szavakat úgy írjunk, ahogyan kell.

A minap találkozásom volt egy pezsgőspalackkal, amelynek címkéjén a coctail szó éktelenkedett. Egy címkét valaki kiad tervezésre, valaki megrajzolja, majd többen helybenhagyják... szóval itt brigádméretű tájékozatlanság esete forog fenn. A tettes a Magyar Állami Pincegazdaság — Budafok. Fenti „kátlan" narancsízű ital egészen tűrhető lenne, de a tudatlanság, amely címkéjéről virít, elrontja az ember szájaízét.

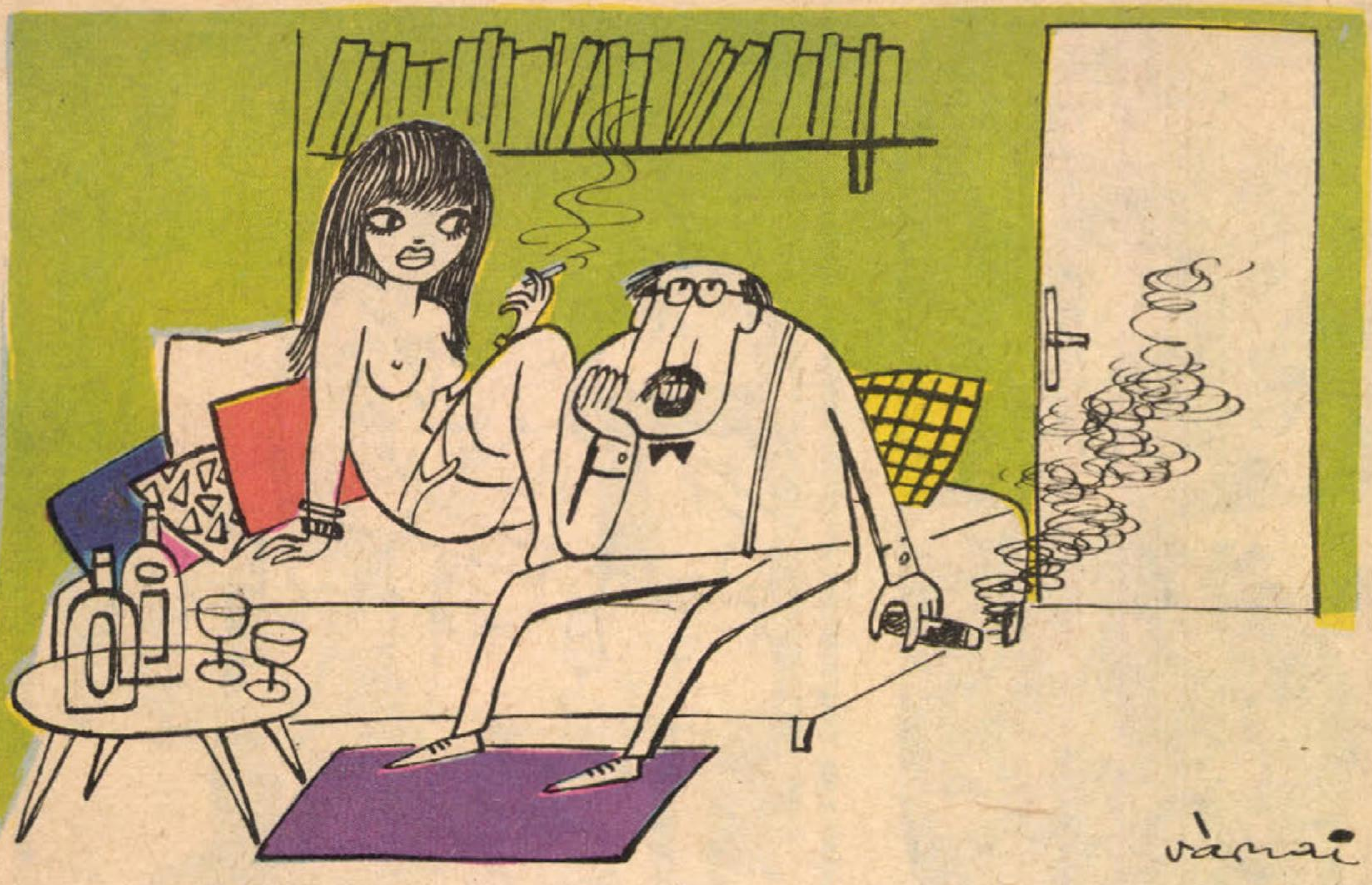
(sz. d.)

BUKSI AJÁNDÉKOZ

Sajdik Ferenc rajza

GYANAKVÓ SZERELEM

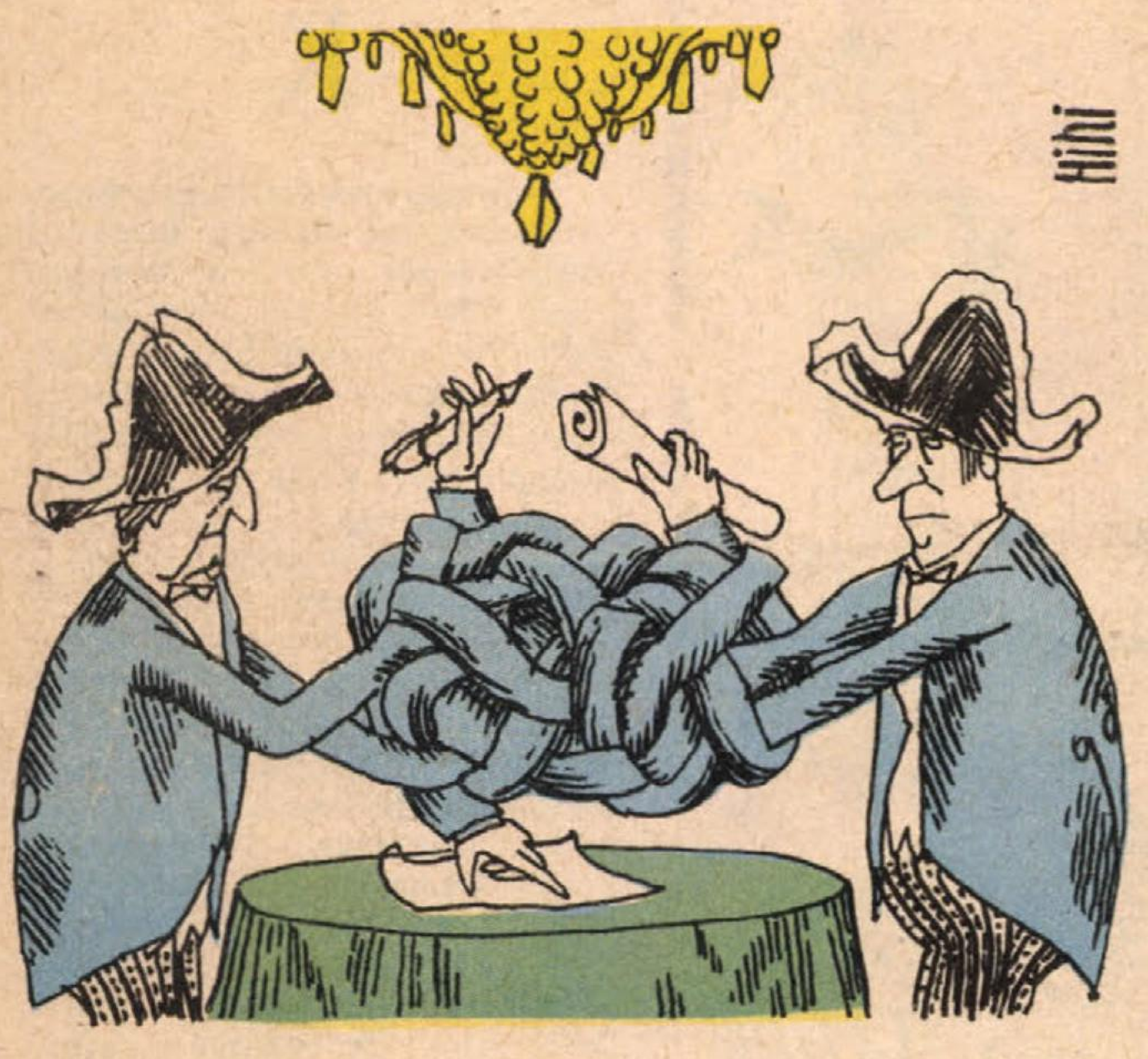

– Mondd, akkor is szeretnél, ha csinos, húszéves fiú lennék?

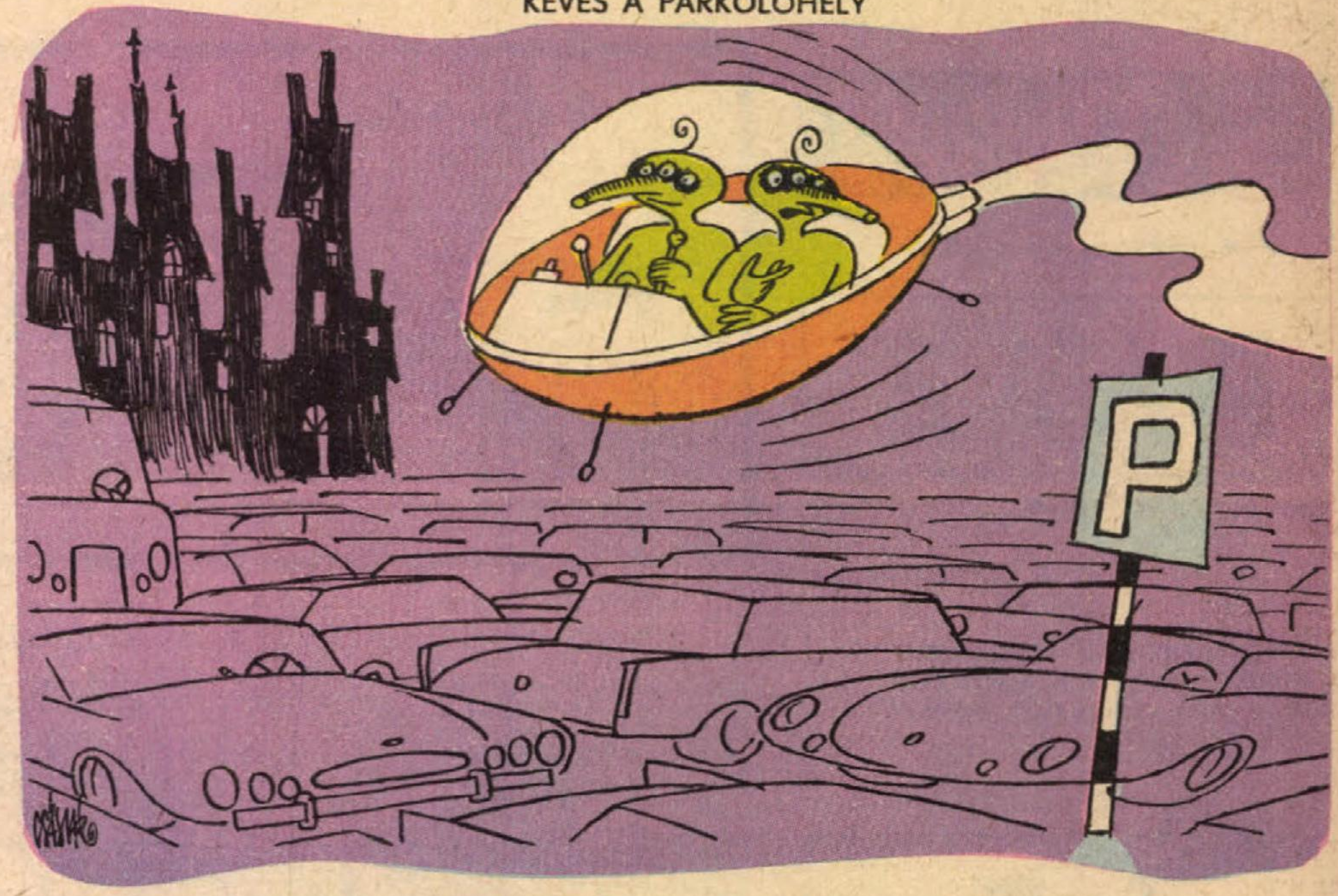
AUTÓTÖRÖTTEK

BONYOLULT HELYZET

KEVÉS A PARKOLÓHELY

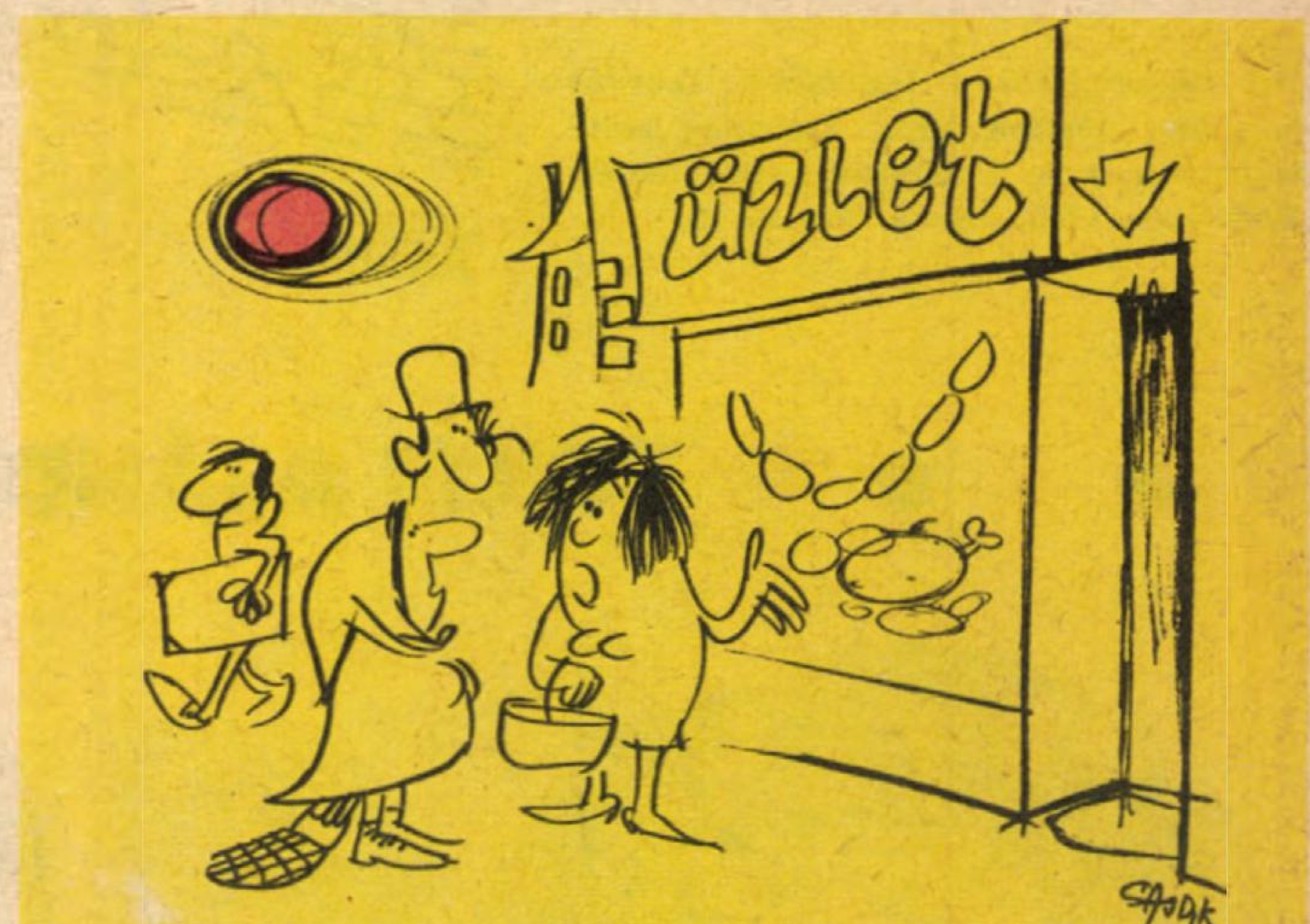
– Itt sincs egyetlen szabad hely... Várjunk még harmincezer évet!

KEMÉNY TÉL

– A tenséges úr megkegyelmez neked, mert a palotában elfogyott a tüzelő...

SZOLID KIS ÜZLET

– Ide nyugodtan bemehet, néni, itt csak gorombáskodnak, de még nem vertek meg senkit!

Főszerkesztő: Tabi László – Szerkesztő: Földes György – Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat – Felelős kiadó: Csollány Ferenc – Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. – Telefon: 335–718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343–100, *142–220. – Árusítja a Magyar Posta INDEX: 25.504
Készült a Zrínyi Nyomdában (70.2117/2) – Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. – Ultraset 72-es ofszet rotációs eljárással. – Felelős vezető: Bolgár Imre